

Extra dikke
paaseditie

veto

nummer 21
1 april 2003
Jaargang 29 • 2002-2003

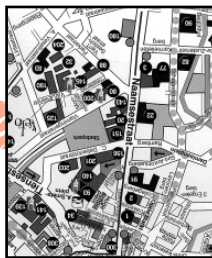
België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot augustus)

**André Oosterlinck
aan het woord**

p. 4-5

**Stad en universiteit:
water en vuur?**

p. 10-11

**Beiaardcantus 2003:
een vooruitblik**

p. 12-13

RECTOR WIL NOODPROGRAMMA VOOR
IRAKESE UNIVERSITEITEN

Universiteit zwijgt over oorlog

De Raad van Beheer van de K.U.Leuven vindt het "niet opportuun" om een standpunt in te nemen over de kwestie Irak. De rector is persoonlijk wel tegen de oorlog, en roept academici op hun mening te uiten, maar vindt het weinig zinvol dat de universiteit als geheel een positie inneemt.

Het begint haast een traditie te worden. Bij grote gebeurtenissen in binnen- of buitenland duurt het altijd een tijdje wanneer dit nieuws het knusse Leuven bereikt en er een besef groeit dat er misschien wel iets aan de hand is in deze wereld. Zowel professoren als studenten worstelen met de moeilijkheid om samen onder elkaar een visie te ontwikkelen waar een zo groot mogelijke groep achterstaat. Zelfs als dit lukt, dan nog bestaat de vrees dat een standpunt misschien wel een bepaalde minderheid voor de borst kan stuiten of dat het kan gelinkt worden aan een politieke partij. Behoedzaamheid is dan misschien een deugd, maar hierdoor ontstaat bij de buitenwereld soms het gevoel van een apathische studenten- en professorenmassa. Het bediendepersoneel van de universiteit had hier minder last van en hield maandag nog een syndicale actie voor vrede (zie foto).

VERDEELDHEID

De oorlog in Irak vormt een nieuw moment waarop de academische wereld in Leuven haar stem zou kunnen verheffen. De studenten waren het eerst en produceerden na een lange en soms procedurele discussie en met een zeer nippe meerderheid een persmededeling via Sociale Raad. Tegen de oorlog, wel te verstaan. Het was dan uitkijken of ook de K.U.Leuven zelf een houding zou aannemen. Het punt kwam ter sprake op de jongste vergadering van de Raad van Beheer, het opperste bestuurs-

orgaan van de universiteit waar naast de beleidsploeg van de rector ook nog een paar externe figuren zitten, zoals NMBS-topman Karel Vinck. Hoewel het er eerst naar uit zag dat er een genuanceerd standpunt zou komen, werd het uiteindelijk toch niet opportuun gevonden een tekst op te stellen, ook omdat dit ondertussen al wat achterhaald zou zijn. De verdeeldheid binnen de universiteit zou ook te groot zijn.

GEBOMBARDEERD

In het jaarlijkse interview met *Veto* gaat rector André Oosterlinck in op de vraag wat de rol van een universiteit kan zijn bij dergelijke conflicten: "Ik vind het ook nogal vreemd dat men van een rector verwacht dat hij maatschappelijke standpunten verkondigt namens de universiteit. Het is aan de professoren, die daarin gespecialiseerd zijn, om uitspraken te doen. Zelfs al is die mening afwijkend, dan nog zal ik die beschermen mocht men proberen op die persoon druk uit te oefenen. De vrijheid van meningsuiting waarborgen, dat is de taak van het bestuur van de universiteit. Het innemen van standpunten als bestuur van de universiteit over zaken die de universiteit niet meteen aangaan, vind ik niet zinvol". De rector wijst ook nog op een dalende maatschappelijke betrokkenheid bij het professorenkorps.

Rector Oosterlinck wil wel via de Europese koepel van universiteiten, waar hij een bestuursfunctie bekleedt, pleiten voor

een noodprogramma voor de Iraakse universiteiten, zodra de oorlog voorbij is. En dat zal nodig zijn. Zo werd de Mustansiraya Universiteit, gesticht in de dertiende eeuw en één van de oudste van de Arabische wereld, nog gebombardeerd door de Amerikanen. Volgens verschillende berichten zouden hierbij gewonden bij de studenten zijn gevallen. Dat doet trouwens denken aan onze eigen geschiedenis: de K.U.Leuven is tijdens de twee wereldoorlogen zelf het slachtoffer geweest van oorlogsagressie. De vernieling van de universiteitsbibliotheek in 1914 werd over heel de wereld gezien als een teken van Duitse barbarij, waarna diverse steuncomités werden opgericht.

ROL

Ondanks de goede bedoelingen, verliest de K.U.Leuven als belangrijkste wetenschappelijke instelling van het land door haar afzijdigheid voor een stuk haar kritische signaalfunctie. Het zou echter te gemakkelijk zijn enkel het bestuur van de universiteit hiervoor met de vinger te wijzen. Studenten en professoren zijn immers diegenen die moeten uitmaken of de universiteit meer moet zijn dan een plek waar onderwijs en onderzoek wordt verricht, en of het zinnig is een actieve rol op te nemen in de samenleving als geheel.

Thomas Leys

Zoek de aprilvis!

De *Veto-crew* is maar een bende rotzakjes. Net in tijden dat CNN een interessante mix begint te worden tussen fictie en realiteit, is daar weer 1 april wanneer redacties aller landen het leuk vinden hun lezers op het verkeerde been te zetten met fictieve artikels en dito aanbiedingen. Al die straffe uitspraken van de rector (p. 4-5), die moeten toch gewoon verzonnen zijn? En Kris Merckx die ooit nog preses is geweest (p. 7), kan dat wel? Alle uitspraken over Irak (p. 8-9) zijn natuurlijk op voorhand verdacht. Dat de Leuvenaars al bij al nog te spreken zijn over de studenten (p. 10-11), is al helemaal ongeloofwaardig. En de 'Beiaardcantus', dat klinkt gewoon te mooi om waar te zijn (p. 12-14), dus dat zal ook wel weer zo'n flauwe LOKO-grap zijn. Een diep en indringend artikel over studentenrevues (p. 15) zal ook wel weer een aaneenschakeling zijn van geïmproviseerde personages en situaties. En iets dat *Kultuurraad* heet en goede dingen doet voor de studenten (p. 16)... eerst zien, dan geloven! Een Erasmusdagboek uit een plek die Århus heet (p. 20), dat is al helemaal te gek. Dat God bestaat, is dan weer wel een zekerheid, maar vrouwelijke pastors (p. 21)? Ik denk dat ik hem gevonden heb. En het fenomeen tongschrapen (p. 24) zal ook wel het product zijn van een zieke Veto-geest. Kortom, alles is één grote aprilvis!

RECLAME KHLeuven
IS REEDS BIJ JULLIE

Het volgende Veto-
nummer verschijnt
op dinsdag 22 april.

StAL

Graag wil ik reageren op het artikel 'Kan een student katholiek en Vlaams zijn?' in Veto van 24 maart.

De discussie over de rol van VVS en de StAL zou een soort machtsspelletje zijn om te spreken in naam van de student. De StAL wil echter louter spreken in naam van de Leuvense associatiestudent en is geen spreekbuis voor de associatiestudent van Gent of Brussel. Het is de bedoeling om onze standpunten zo

breed mogelijk te verspreiden en dit roept structurele vragen op.

De auteur stelt dat LOKO een discussie over de toekomst van VVS in het nieuwe associatielandschap voert. Integendeel, we voeren een discussie over de rol van de StAL in VVS. Wij kunnen de toekomst van VVS niet bepalen, hoewel VVS zonder onze associatiestudenten niet langer representatief is. Het probleem situeert zich echter wanneer we met de StAL in blok gaan stemmen, wat bijvoorbeeld op de laatste VVS-vergadering werd toegepast door associatie Gent. Wanneer de StAL in blok stemt, hebben we een absolute meerderheid. Dit roept natuurlijk vragen op, maar niet alleen bij de studenten. Het is evengoed van toepassing op andere overlegorganen, zoals de VLIR en de

VLHORA, waar de Associatie K.U. Leuven nu de lakens uitdeelt.

De auteur sprak verder over het financiële aspect. De StAL is zich bewust van de mogelijkheid om Vlaamse financiële steun te krijgen, maar de vorige vergadering van 27 februari besliste voorlopig geen subsidies aan te vragen. Op dit moment worden we immers financieel ondersteund door de Associatie. Geld afsnoepen van VVS betekent op dit moment de werking plat leggen en met een slecht functionerende Vlaamse studentenkoepel is niemand gebaat, ook niet een katholieke student.

Jeroen Vandromme
StAL-coördinator

Oplossing vorige week

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	U	S	H		B	L	A	I	R
2		B	A	A	L	D	A	G		A
3	D	E	T	R	O	I	T		S	T
4	J	A	R	I	G		E	P	P	E
5	I		A	G	I	O		E	A	L
6	N	O	A		N	E	O	N		I
7	D	E	P	O		V	E	S	I	N
8	J	R		V	O	E	L	I	N	G
9	I		E	E	R	R	O	O	F	
10	C	O	B	R	A		E	N	O	F

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																				
2																				
3																				
4																				
5																				
6																				
7																				
8																				
9																				
10																				
11																				
12																				
13																				
14																				
15																				
16																				
17																				
18																				
19																				
20																				

Horizontaal — 1 Geurverspreiders - Daar - Pad langs verdwenen bomen - Bevel 2 Els - Waterijsjes - Geboorteplaats Jezus - Voorzetsel 3 Laatste gedeelte - Ouderdomsdeken - Klein kind - Hinderlijke geurverspreider 4 Meisjesnaam - Uitroep - Eerroof - In werking - Voorzetsel 5 Klerhanger - Verdeling 6 Onwerkelijke - Niet-kotstudent 7 In orde - Paling - Engelse voorvaders - Paard 8 Berisping - Leenman - Godin van de dageraad - Langwerpig stuk hout 9 Diplomatie - Spreek - Namelijk - Meditatie 10 Shilling - Kanaal - Stalen ros 11 Bundel vruchten - Hij bidt (lat.) - Instituut voor Technologie & Elektronica 12 Bloedkanalen - Binnen - Dommerik - Uitdrukking 13 Jongensnaam - Niet gewond - Zuurdeeg 14 Toets op je klavier - Landbouw, natuurbeheer en visserij (afk.) - Hoofdstad van Liechtenstein - Rond ding - Achtervoegsel voor Kenyaanse websites 15

Rammel dan van de honger - Lengtemaat 16 Luid babbelen - Straat - Mist 17 Slee - Van de - Psychoanalytische vrouwelijke afgunst - Hetzelfde 18 Duivel - Keuze - Darmafsluiting - Familielid 19 Schat - Knappe jongeman - Een zekere - Appelbrandewijn 20 Zwarte bijl - Toestel om te roosteren - Heel - Evident

Verticaal — 1 Duits automerk - Twijfelt - Struikelt - Belegerde Irakese stad 2 Vrucht vroeg op de dag - Verzameling leerlingen - Er - In de roos 3 Vlaamse gemeente - Koffer - Kopje 4 Plechtige verklaring - Tetter - Radiosonde Replacement System - Vrouw 5 Eenheid van lichtsterkte - Lichtfabrikant - Rood in nood - Koninklijk beddengoed 6 Branderige plant - Familielid - Voorzetsel - Doctor 7 Uil - Verzameling koeien - Invasie - Organisatie van Raadgevende

Ingenieurs 8 Boom - Jammerklacht - Placebo 9 Vervelend als je daar zit - Enzovoort - Eventueel - Kan zowel doof als brandend zijn 10 Af en toe - Circa - Amerikaanse vader - Holte 11 Avontuursport - Zwemster 12 Aanwezig bij Jezus' geboorte - Stad in Eritrea - Windharp - Daar 13 Faciliteiten voor de studerende medemens 14 Vochtig - Televisieprogramma - Help - Haastige 15 Lengtemaat - Nerven - Aanbidder - Groep 16 Sporen - Bevel aan hond - Afspraakje - Wielerunie 17 Radiozender - Engelse bij - Kijkkast 18 Kledingsstuk - Waarborgen - Engels rood - De Dato 19 Destijds - Cilinder - Word strak - Militaire oproeping (Fr.) 20 Rangschikking van gelijksoortige elementen - Wintersportartikel - Watervat - Daar komen mannen van

Dries De Smet

Lik op stuk voor fietsdieven

Wie betrapt wordt op een fietsdiefstal of andere vormen van kleine criminaliteit in het Leuvense, zal steeds een boete moeten betalen. Dat staat in een nieuwe omzendbrief van het Leuvense parket. Het bericht staat vandaag in *De Standaard*.

Wanneer een inbreuk op het verkeersreglement of de strafwet wordt vastgesteld, kan het parket in sommige gevallen een minnelijke schikking voorstellen. Dat is een soort akkoord tussen de overtreder en het gerecht, waarbij de eerste erkent een fout gemaakt te hebben en hiervoor een boete betaalt. Enkel wanneer de overtreder weigert te betalen of de boete betwist, komt er een proces van. De meeste verkeersboeten worden zo via een minnelijke schikking afgehandeld.

Voor andere vormen van criminaliteit, zoals de fietsdiefstallen die in Leuven een echte plaag blijven, wil het parket nu een beleid voeren waarbij zaken niet langer blijven liggen, maar waarbij er steeds een minnelijke schikking wordt voorgesteld. De overtreder zal dus moeten betalen, of een proces moeten ondergaan; fietsdieven hoeven niet meer te rekenen op de seponering van hun zaak. Ook voor andere delicten, zoals openbare dronkenschap of vandalisme, zou dergelijke aanpak worden toegepast.

WHISKY

In de commissie Justitie van de Kamer is er kritiek gekomen op deze omzendbrief. Tony Van Parys (CD&V) vindt het niet geoorloofd dat straatcriminaliteit een zelfde aanpak krijgt als verkeersinbreuken. Volgens hem is een geldboete geen afdoende afschrikking. Bij de dader zou immers het gevoel kunnen ontstaan dat men door het betalen van het voorgestelde bedrag verlost is van alle lasten, terwijl er eigenlijk evengoed een strafproces had kunnen plaatsvinden met alle nare gevolgen vandien.

Minister van Justitie Marc Verwilghen (VLD) van zijn kant verdedigt de Leuvense procureur Ivo Carmen en spreekt over een experiment. Wanneer een fietsdiefstal overigens gepaard gaat met geweld, zal er nog steeds een proces komen. Daar is een geldboete geen optie. Ivo Carmen van zijn kant zegt vooral ten strijde te trekken tegen de Leuvense mentaliteit, waarbij "fietsen lenen" als normaal wordt gezien. De omzendbrief moet de normvervaging een halt toeroepen. Ivo Carmen in *De Standaard*: "Wie een fles whisky uit een warenhuis steelt, zal dat in zijn portemonnee voelen. Het zal een dure fles whisky zijn." Lik op stuk dus: de Leuvense student is alvast gewaarschuwd.

Thomas Leys

OOK PERSONEEL WIL VERTEGENWOORDIGING IN ASSOCIATIE

En wij, André?

Nadat eerder de studenten hun onvrede betoonden met het gebrek aan een goede regeling van de inspraak in de bestuursorganen van de associatie, trekken nu ook de representatieve verenigingen van het academisch personeel aan de alarmbel.

In een open brief maken de voorzitter van de Vereniging voor Academisch Personeel (VAP) en de Vereniging van Vlaamse Professoren Leuven (VVPL) zich grote zorgen om de gevolgen van het nieuwe structuurdecreet hoger onderwijs. Dat wordt woensdag goedgekeurd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. De twee verenigingen nemen het niet dat een onderdeel van het decreet werd geschrapt waarin werd bepaald dat de associaties verplicht verkozen vertegenwoordigers van het personeel in hun bestuursorganen moesten opnemen.

Wel bevat het decreet nog een verplichting tot overleg met het personeel, maar dan enkel via de representatieve vakorganisaties — lees: de grote vakbonden. Omdat professoren en assistenten meestal geen lid zijn van een vakbond, vallen zij dus uit de boot. In Leuven bestaan immers er al jarenlang

organisaties zoals de VAP en de VVPL, die afzonderlijk de belangen van het academisch personeel verdedigen, buiten de vakbonden om. Zij werden ook door de K.U.Leuven al jarenlang als de officiële gesprekspartner van het academisch personeel erkend. VAP en VVPL betreuren het dat dit overlegmodel nu van tafel zal worden geveegd, omdat ze vrezen dat de bestuurders van de Associatie K.U.Leuven niet geneigd zullen zijn extra vertegenwoordigers van het personeel op te nemen, wanneer dit niet nodig is.

De kwestie van de vertegenwoordiging van het personeel en de studenten blijft trouwens aanslepen. Binnen de Associatie K.U.Leuven is er nog steeds geen duidelijkheid of deze groepen nu al dan niet bij het bestuur van de associatie zullen betrokken worden. Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten van haart kant heeft dan weer een participatiedecreet in het vooruitzicht gesteld dat de medezeggenschap van studenten en personeel moet verbeteren. Het ziet er dus niet naar uit dat het parlement zal ingaan op de vraag van VAP en VVPL om het decreet nog in extremis aan te passen.

Thomas Leys

KORT • KORT • KORT KORT • KORT

Slaagpercentage voor toelatingsproef arts en tandarts opgekrikt

De discussie over de toelatingsproef arts en tandarts woedde de voorbije weken in alle hevigheid. Eerst stelde de VUB de proef in vraag, omdat dit zou leiden tot een tekort aan artsen. De K.U.Leuven toonde zich dan weer een fervente voorstander. In de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement werd nu een amendement goedgekeurd op het structuurdecreet hoger onderwijs dat de slaagcijfers voor de toelatingsproef moet opkrikken. Zo zullen er meer studenten in de richting genees- en tandheelkunde kunnen starten.

De commissie wilde nog niet zo ver gaan om de toelatingsproef af te schaffen, zoals sommigen hadden voorgesteld. De aanpassing zou er bijvoorbeeld voor wel toe geleid hebben dat een kwart meer studenten de proef had doorstaan. De discussie over de beperking van het aantal artsen, dat op federaal niveau moet beslist worden, wordt wellicht heropend na de verkiezingen van 18 mei.

Franse Gemeenschap beperkt instroom diergeneeskunde

De minister van Hoger Onderwijs van de Franse Gemeenschap, Françoise Dupuis (PS), maakte vorige week bekend dat er een numerus fixus komt voor de opleiding diergeneeskunde aan de Universiteit van Luik (ULg). Maximaal 250 studenten zullen kunnen beginnen in de eerste kandidatuur en tot minstens het academiejaar 2005-2006. Voor deze "uitzonderlijke maatregel" moet een afzonderlijk decreet worden goedgekeurd.

Volgens het kabinet van de minister is een inperking nodig omdat het aantal studenten dierenarts de pan uitswingt en de situatie aan de ULg daarom onhoudbaar is geworden. Daarom komt er een ingangsexamen. Het ziet er niet onmiddellijk naar uit dat ook er een inperking komt voor de Universiteit van Gent, die deze opleiding in Vlaanderen aanbiedt.

Alma laat imago onderzoeken

Binnen de vzw LeUCA, de structuur die de studentenrestaurants van Alma beheert, wordt er gedacht aan het laten uitvoeren van een imagostudie door extern consultancybedrijf. De uitkomsten hiervan moeten Alma helpen om een strategie uit te stippelen om het bezoekersaantal op peil te houden en ook om nieuwe klanten aan te trekken. Blijkbaar is er bij Alma het besef gegroeid dat de restaurants lijden aan een imago-probleem en daarom zich beter moet positioneren. In de bestelde studie zou er dan vooral aandacht moeten komen aan het correct identificeren van het huidige studentenpubliek dat Alma bezoekt en wat hun bekommernissen en vragen zijn.

KUB en HONIM hokken samen

De studenten van het Hoger Onderwijs Imelda (HONIM) zullen voor de bedrijfskundige opleidingen vanaf volgend academiejaar les volgen in het gebouw van de Katholieke Universiteit Brussel. Beide instellingen zijn lid van de Associatie K.U.Leuven. Op de campus van de KUB zullen hierdoor meer dan duizend studenten les volgen.

Dit heeft wellicht ook gevolgen voor een aantal universitaire opleidingen van de KUB. Zo zouden de studenten van de faculteit economie moeten uitwijken naar de EHSAL voor een aantal vakken, wat tot onvrede leidt bij studenten en professoren. Er gaan trouwens al langer geruchten de ronde over een grotere samenwerking tussen de economische richtingen in Brussel, waarbij eventueel de richting aan de KUB zou sneuvelen.

Studenten weten weinig over bachelor-master

Een enquête, uitgevoerd door de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) bij een vierhonderdtal studenten, toont aan dat slechts weinigen op de hoogte zijn van de precieze gevolgen van de Bolognaverklaring in Vlaanderen. De meeste antwoorden komen wel van de Katholieke Hogeschool Leuven, waardoor er eventueel een vertekening heeft plaatsgevonden.

Er lijken vooral een aantal misvattingen te bestaan over bachelor-master. Zo denkt zeven op de tien studenten dat het mogelijk zal zijn om rechtstreeks met een hogeschoolbachelor door te stromen naar een universitaire master. Dit klopt niet: hogeschoolstudenten zullen altijd een brug- of schakelprogramma moeten volgen.

VVS pleit daarom voor een betere informatiedoorstroming naar de studenten. Uit de enquête blijkt dat docenten en professoren vaak de belangrijkste bron van informatie zijn; VVS pleit dus om ook zeker hen blijvend te informeren. Zo kunnen ook niet-bedoelde neveneffecten vermeden worden, zoals de vrees dat door de Bolognaverklaring het hoger onderwijs zal verengelsen of dat de studieduur zal verlengen.

Velo verhuist naar Minderbroederstraat

Het fietsproject Velo, waar studenten goedkoop een fiets kunnen huren en hun eigen fiets herstellen, huist vanaf 5 mei niet meer onder Alma II. Een nieuwe locatie werd gevonden in blok U van Campus Sint-Rafaël in de Minderbroederstraat 12.

Velo is een bijzonder project omdat het een samenwerkingsverband is tussen de stad Leuven, de ACV-ACW en de K.U.Leuven. Het stelt vooral werknemers met een sociaal statuut te werk. Dat het een succes is bij de studenten, bewijst het feit dat onlangs de vijfduizendste fiets in elkaar werd gestoken.

(tl)

“Er zit bijna niemand meer in mijn canapé”

Fen nieuw decreet hertekent op radicale manier het hoger onderwijs in Vlaanderen. De universiteit van Leuven vertrekt daar in een pole-position. Toch heeft rector André Oosterlinck in ons jaarlijks interview ook nog een mening over de explosieve situaties in Antwerpen en Irak.

André Oosterlinck: «Ik heb een genuanceerd standpunt over de oorlog in Irak. Het unilateraal optreden van de Amerikanen veroordeel ik. Ieder weldenkend mens ziet dat zoiets een gevaarlijke evolutie is. Oorlog is sowieso een slechte keuze wanneer niet eerst alle andere middelen zijn uitgeput. Verder betreur ik dat Europa geen eensgezind standpunt heeft kunnen innemen en een serieus alternatief heeft kunnen voorstellen. Verhofstadt houdt nu bijvoorbeeld een pleidooi voor een gemeenschappelijke defensie, maar vertelt er niet bij dat we daar ook voor zullen moeten betalen.»

«Tot nu toe hebben we altijd gebruik gemaakt van de cover van de Amerikanen, maar nu de dreiging weg is, vinden we dat blijkbaar niet meer nodig. Je merkt dat de Oost-Europese landen daar ook anders over denken. Die zitten dicht tegen Rusland en hebben weinig vertrouwen in de Franse paraplu met gaten. We moeten dus opletten om niet alle Westerse bondgenootschappen op te blazen omdat er nu tijdelijk geen dreiging is voor Europa. De Belgische houding lijkt me ook ingegeven door de verkiezingen en ik vind het als Vlaming toch wel een beetje jammer dat we zomaar Parijs achterna hollen. Frankrijk heeft nog meer dan de Verenigde Staten oliebelangen in Irak.»

«Ik ben wel van mening dat we al die dictaturen niet zomaar hun zin kunnen laten doen. Regeringen die hun volk uitbuiten en misbruiken, daar kunnen we niet naast kijken. Het ontwapenende pacifisme is misschien wel mooi, maar brengt voor heel wat mensen geen zoden aan de dijk. Ik sta altijd te kijken wanneer die zogezegde specialist van Gent daar...»

Veto: Rik Coolsaet?

Oosterlinck: «Ja, die. Ik heb nog nooit iemand zo subjectief horen spreken over die zaak. Die zou toch objectief moeten zijn. Op de televisie heeft hij gezegd dat een militair ingrijpen te vermijden is wanneer er genoeg tijd is. Zo kun je natuurlijk duizend alternatieven blijven bedenken als er oneindig veel tijd zou zijn.»

«Kortom, Europa heeft zijn job niet gedaan. Wie nu van zich laat horen, doet dit vaak om politieke, binnenlandse redenen en dat vind ik maar een flauwe grap. België heeft ook nooit een alternatief gegeven; militair betekenen we niets. Ik vind deze oorlog dus niet goed omdat ze niet om goede redenen wordt gevoerd, maar aan de andere kant kun je landen als Irak en Noord-Korea niet zomaar laten doen.»

FRACTIE

Veto: Geweld kan dus een middel zijn?

Oosterlinck: «Zoals gezegd ben ik tegen de oorlog, maar ik keur niet op voorhand ieder geweld af. Wat vooral gevaarlijk is, is dat er geen tegengewicht meer is voor de Amerikanen. Ik ben nochtans zelf nogal Amerikaansdenkend, maar ik reken mij tot de liberals en die zijn daar ook tegen. De eerste Golfoorlog was een te rechtvaardigen oorlog, maar nu tracht men regimes aan te passen. Dat is naar mijn smaak te verre gaand.»

«Als er doden vallen of de burgerbevolking wordt getroffen, dan is dat natuurlijk erg. Men doet echt wel inspanningen om dat te vermijden. Het verwondert me dat men in de media zegt dat de oorlog niet zo snel loopt als verwacht. Niet zo snel als de journalisten verwacht hadden, zeker? Kijk, ik ben zelf ook officier geweest en heb ook aan wat strategische spelen meegedaan: als je oorlog

wilt voeren zonder zelf veel verlies te lijden of de burgerbevolking te raken, dan moet je veel meer tijd nemen. Ze kunnen de militaire kracht in Basra op drie dagen kraken, maar dan heb je tienduizenden doden.»

schappelijke betrokkenheid groter. Vandaag zijn professoren veel meer bezig met hun onderwijs en onderzoek en komt het maatschappelijk engagement maar op de tweede plaats. Ik zou wel graag weten wat

lieke Universiteit Leuven en dat wordt daar zo aanvaard. Het houdt niemand tegen om naar hier te komen. Aan de andere kant is het ook geen reden waarom studenten wél voor ons zouden kiezen. Het is trouwens eigenaardig dat dit soort gevoel over onze naam enkel leeft bij de humane wetenschappen. Bij de exacte wetenschappen werd daar vroeger nooit op gewezen.»

OPBOD

Veto: Naar de onderwijspolitiek in Vlaanderen dan. Het structuurdecreet is zonder veel problemen door het Vlaams Parlement geraakt. Bent u tevreden over het resultaat?

Oosterlinck: «Enkel op het einde is er wat opbod geweest over de taalregeling...»

Veto: ...waar u ook aan heeft meegedaan.

Oosterlinck: «Niet aan het opbod, wel aan het 'afbod' (lacht). Uiteraard heb ik meegedaan, omdat wij daar als universiteit toch wel wat problemen zagen. Mijn collega uit Antwerpen zegt dan soms al lachend 'dat zullen we oplossen' — dat kunnen ze daar blijkbaar wel in Antwerpen — maar wij denken veel internationaler dan de anderen. We zitten echter nu eenmaal in een pre-electorale sfeer waardoor er een opbod is geweest tussen de partijen. Men is blijkbaar op jacht naar die drie procent onbesliste Volksunie-kiezers. Spirit, VLD, CD&V... ze proberen die allemaal te bekoren. Dit punt lijkt me dus gewoon uitgesteld te zijn tot volgend jaar, zoals men ook voor de vorige decreten een aanbouwdecreet heeft moeten schrijven.»

Veto: De huidige regeling is dus niet werkbaar?

Oosterlinck: «Nee. Die verplichting om een equivalente opleiding in het Nederlands aan te bieden voor iedere anderstalige opleiding is gewoon zever. Beschuldig ons echter niet dat we het Nederlands zouden willen vervangen door het Engels. Dat is nooit onze vraag geweest. We moeten wel beseffen dat we een taak hebben in Europa. Daarom heb ik nog een voorstel gedaan om te streven naar een maximum van twintig procent, maar dan zonder beperkingen, in de bachelorfase. Daar zag men de zin wel van in, maar omdat de verschillende partijen hier niet mee mochten scoren, is het er niet van gekomen. (zucht) Politiek is maar een eigenaardig beest.»

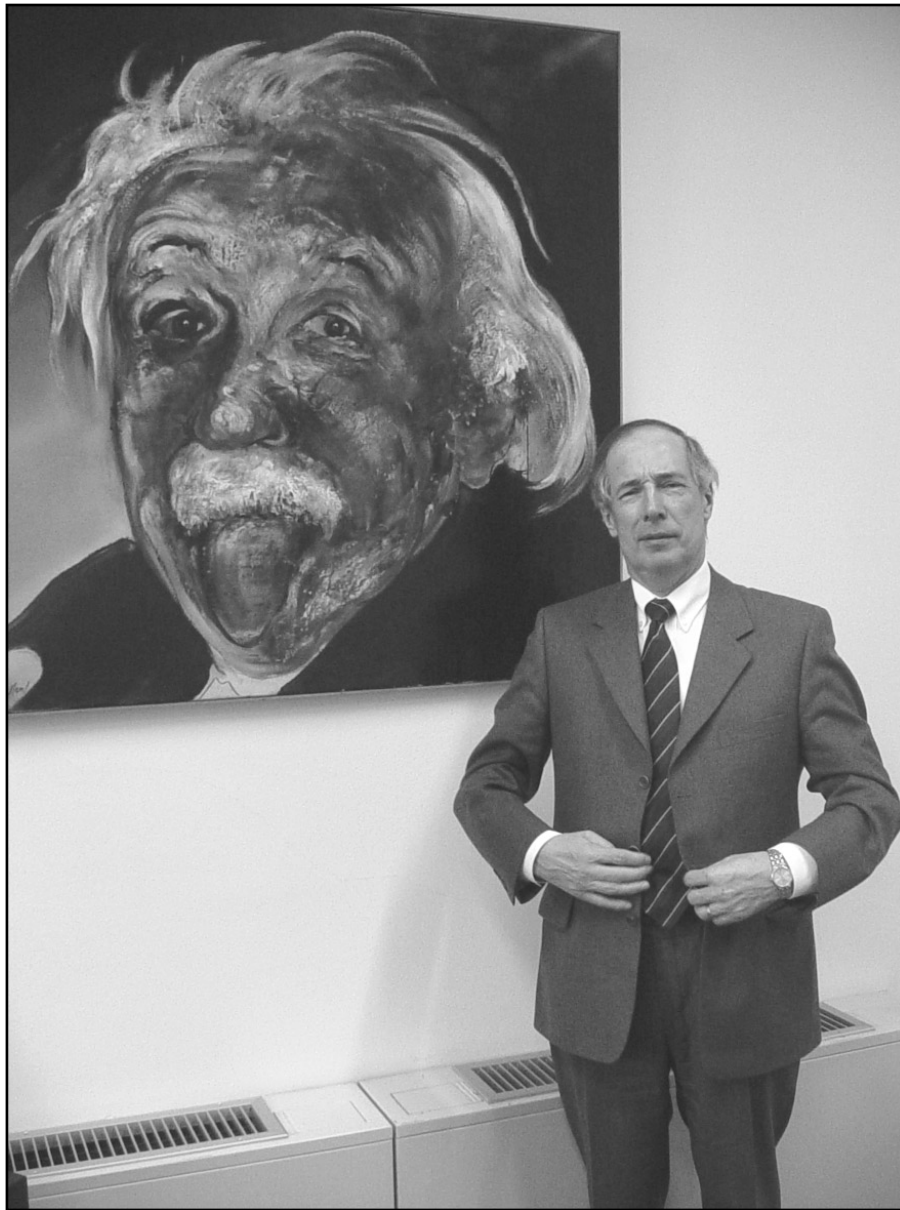
INVESTERING

«Voor het overige is het zeer belangrijk dat de tweederdemeerderheid er is gekomen voor het structuurdecreet. Men heeft geaccepteerd dat onderwijs zo belangrijk is dat meerderheid en oppositie daar samen over moeten praten. Dat is vroeger ook zo geweest, toen de liberalen niet mee in de regering zaten.»

Veto: De stemmen van de CD&V zijn ook wel mee afgekocht met extra onderwijsbevoegdheden voor West-Vlaanderen. Is dat een goede manier van politiek voeren?

Oosterlinck: «Nee, ik had het trouwens voorspeld. In de Vlaamse Interuniversitaire Raad hadden we oorspronkelijk een akkoord over een aantal punten. De regering heeft daar toen een schepje bovenop gedaan en daar hadden we ons bij neergelegd. In Limburg kwam Verkeerskunde erbij. Dan hebben de West-Vlamingen, over alle partijen heen, een gelijkaardige vraag gedaan. En dan heeft nog een hogeschool uit de Kempen een brief gestuurd dat ze slecht bedeed waren.»

«Kijk, wie de cijfers bekijkt, ziet dat de participatiegraad van jongeren aan de universiteit hoger ligt in arrondissementen waar een universiteit aanwezig is. Bewijzen die gegevens dat we een universiteit moeten neerpoten in ieder arrondissement? Neen, dat betekent dat we een beter sociaal systeem moeten hebben, dat de studiekosten

Veto: Wat kan de rol zijn van een universiteit in zo'n internationale conflicten?

Oosterlinck: «Zoals bij de Kosovocrisis zouden we vanuit de European Universities Association iets kunnen doen. Toen hebben we eerst de universiteiten van Servië geboycot en daarna opnieuw heropgebouwd. We zouden een soort noodprogramma kunnen opzetten, omdat het volk van Irak moet geholpen worden.»

Druk

Veto: Kan de universiteit die oorlog ook niet verordelen?

Oosterlinck: «Het is zeer moeilijk om een gemeenschappelijk standpunt te vinden onder ons professorenkorps. Je vertegenwoordigt dan ook nooit meer dan een fractie van de universiteit. Want wat betekent het als de universiteit een standpunt inneemt? Ik vind het ook nogal vreemd dat men van een rector verwacht dat hij dergelijke maatschappelijke standpunten verkondigt namens de universiteit. Ik vind dat het aan de professoren is, die daarin gespecialiseerd zijn, om daarover uitspraken te doen. Als bijvoorbeeld een professor Internationaal Recht van zich laat horen, dan krijgt hij daarin mijn volledige steun. Zelfs al is het een afwijkende mening, dan nog zal ik die beschermen mocht men proberen op die persoon druk uit te oefenen. De vrijheid van meningsuiting waarborgen, dat is de taak van het bestuur van de universiteit.»

«Kunnen we op dit punt nog meer doen? Dat is moeilijk, omdat er voor een goed maatschappelijk debat ook een cultuur nodig is die dat mogelijk maakt. Die hebben we niet meer. Veel proffen discussiëren grondig over allerlei zaken, maar ik krijg ze moeilijker samen. Vroeger was de universiteit ook veel kleiner en was de maat-

de meerderheid van de professoren denkt over een aantal thema's, maar zelfs enquêtes zijn daarvoor het goede middel niet. Studenten hebben trouwens hetzelfde probleem: als kleine groep kan dit nog, als LOKO ligt al iets moeilijker, maar als volledige studentenpopulatie is dit onmogelijk.»

ZEVER

Veto: Nochtans profileert de K.U. Leuven zich wel nog steeds als een katholieke instelling. Bestaat daar dan wel overeenstemming over?

Oosterlinck: «Dat kan ik niet veranderen, dus dat is de discussie ook niet. We geven aan die katholieke signatuur een moderne en eigentijdse invulling. Hoeveel procent van de studenten zou er nog katholiek zijn? En bij de professoren? Toch denk ik dat een groot deel van de universiteit gebruik maakt van een aantal christelijke principes. Het lijkt me trouwens goed dat we in een uni-

“Beschuldig er ons niet van dat we het Nederlands zouden willen vervangen door het Engels”

versiteit tenminste oog hebben voor wat ethische idealen of voor het lot van de minderbedeelden. De humanistische traditie is trouwens ook voor vijftienentwintig procent op het christelijke gebaseerd, dus daar is geen tegenstelling.»

Veto: In een nieuw logo van de universiteit zal dus nog altijd een K zitten?

Oosterlinck: «Ik hou niet zo van die partijen die altijd van logo veranderen (lacht). In het buitenland zijn we bekend als de Katho-

voor de studenten zo laag mogelijk houdt.»
Veto: *De democratisering van het onderwijs is dus nog niet voltooid?*

Oosterlinck: «Nee, men kan bijvoorbeeld de trein en de bus gratis maken voor studenten uit regio's zonder universiteit. Of zorg dat studiebeurzen de moeite waard zijn. Dat zal op termijn veel goedkoper zijn dan overall universiteiten te onderhouden. In de jaren-zestig hebben we misschien de fout gemaakt door te geloven in de kandidatuurstellingen; we hadden veel beter werk gemaakt van ons sociaal systeem.»

Veto: *De KULAK zou dan volgens u op termijn kunnen verdwijnen?*

Oosterlinck: «Als Limburg sluit, dan zie ik niet in waarom. (herpakt zich) Er zal sowieso een verdichting moeten plaatsvinden. Indien we twee grote universiteiten zouden hebben, dan vallen die kandidatuurstellingen misschien nog te verantwoorden. Het is tenslotte het onderzoek dat vooral veel geld kost; het onderwijs is daar minder een probleem. Als ik bijvoorbeeld zie dat wij onderwijs verstrekken aan de KULAK aan de helft van de kostprijs als het LUC, dan vind ik dat een goede investering. Maar als je te klein geworden bent, dan is er een probleem.»

WEG

Veto: *De Associatie K.U.Leuven telt ongeveer vijftien duizend studenten. Is de universiteit klaar voor haar opdracht om al die hogescholen te gaan academiseren?*

Oosterlinck: «Je moet de juiste cijfers bekijken. Het gaat in de eerste plaats om die twaalf duizend studenten uit de hogeschoolopleidingen van het lange type. We hebben zeker de capaciteit om die studenten erbij te nemen, ook als je vergelijkt met wat de K.U. Leuven nu al betekent in termen van aandeel van de universiteitsstudenten en het onderzoek. Het LUC en de UA, die bovendien niet alle faculteiten hebben, zitten erboven. Zij zullen problemen ondervinden. Gent zit eronder en ook de VUB (kort lachje) zit eronder.»

«In de associaties zijn vooral twee grote studiegebieden belangrijk: de ingenieursfaculteiten en economie. En wie heeft de beste economiefaculteit in Vlaanderen? De FET publiceert jaarlijks een ranglijst en de output van het LUC is daar zeer belabberd; ze staan onderaan. Ook Gent moet daar trouwens nog een lange weg afleggen, wat misschien wel een probleem kan worden bij de academisering van hun grote hogescholen in Gent.»

Veto: *Pas de afgelopen maanden hebben we zicht gekregen op het grote belang die de associaties kunnen hebben als bestuurlijke structuur. Welke richting ziet u het uitgaan?*

Oosterlinck: «Kijk maar al naar welke namen er circuleren om voorzitter te worden van de andere associaties.»

Veto: *Voormalig minister van Onderwijs Luc Van den Bossche voor de Associatie Gent, bedoelt u?*

Oosterlinck: «Het is nog niet definitief, maar ja. Als het zo is, dan is het duidelijk dat de associaties snel aan belang zullen winnen. We hebben de oversteek gemaakt. Eind jaren-zeventig heeft men ons onderwijs hervormd van een binaire structuur naar een soort tripel-structuur met een soort hoger onderwijs van het lange type van academisch niveau. Wij gaan dat nu waarmaken. Kijk maar naar wat we van plan zijn met de industriële ingenieurs. Het is een heel nieuw model, dat met veel interesse wordt gevolgd in de rest van Europa.»

Veto: *Als de associaties zo belangrijk worden, is het dan niet logisch dat ook studenten mee worden betrokken in het bestuur van die structuur?*

Oosterlinck: «Ik ga zoals Jean-Luc Dehaene antwoorden dat ik daar voorlopig geen antwoord op heb. We hebben nog geen beslissing genomen. Er bestaat nog wat verschil tussen het denken van de universiteit en het denken van de hogescholen. Vanuit de logica van de universiteit is studentenparticipatie zeker door te trekken tot op het

niveau van de associatie. We zijn ook ernstig aan het bekijken in welke vorm dit zal gebeuren. Aan de hogescholen is die cultuur minder evident.»

«Moeten de studenten lid worden van

“Ik ben tegen de oorlog, maar ik keur niet op voorhand ieder geweld af”

de inrichtende overheid? Neen. Moeten zij lid zijn van de academische raad? Ja. Het is gewoon voorlopig nog niet duidelijk of de raad van beheer van onze associatie die functie zal vervullen. Voorlopig heeft dat orgaan nog geen echte bevoegdheden. Het is vooral een overlegorgaan waarbinnen we bepaalde beslissingen voor later voorbereiden. Maar als er later in een orgaan zal worden gesproken over onderwijszaken, dan lijkt het me logisch dat we daar de studenten op de één of andere manier bij betrekken. Het overleg gaat verder.»

KANALEN

Veto: *De studenten zijn wel vragende partij voor reële participatie aan het bestuur van de associatie.*

Oosterlinck: «Ik heb de studenten al eens uitgedaagd om een vergelijking te maken met andere universiteiten waar studenten-vertegenwoordigers wel lid zijn van de raad van beheer. Ze zullen merken dat ze hier meer invloed kunnen hebben op de beslissingen als ze niet in de raad van beheer zitten.»

Veto: *Een student in het Gemeenschappelijk Bureau, het belangrijkste uitvoerend orgaan van de K.U. Leuven, zit er dus ook niet in?*

Oosterlinck: «Neen, in Gent heeft de rector ook geen studenten zitten in zijn bestuurscollege. We hebben hier in Leuven een duidelijke visie op wat goed bestuur inhoudt. Voor eerst heb je een orgaan waar alle participanten kunnen meebeslissen; dat is de Academische Raad. Dan heb je de Raad van Beheer die vooral aan bewaking doet. En het Gemeenschappelijk Bureau zorgt voor de uitvoering.»

WILDE

«Zo vermijden we ook allerlei canapépolitiek en parallelle besluitvorming. Nu, ik heb wel een canapé, maar er zit bijna niemand meer in. Er worden soms wel eens wilde verhalen gelanceerd, maar daar is niets van aan. Er is destijds veel ophef geweest rond die groep daar (de rector verwijst naar een groep getrouwen over alle faculteiten heen die een invloedrijke rol heeft gespeeld bij de herverkiezing van Oosterlinck als rector in 2000, da/tl). Ik heb ze onlangs nog eens gezien, voor het eerst in drie jaar! Zo ontvang ik ook regelmatig andere professoren met vragen of klachten. Ik ga ook bij faculteiten op bezoek. Als rector moet je nu eenmaal verschillende kanalen gebruiken om informatie te verkrijgen.»

Veto: *Toch hoor je dat er wat angst is om bepaalde problemen te signaleren, uit vrees om in onmin te vallen bij de top van de universiteit.*

Oosterlinck: (zucht) «Dat zul je altijd hebben. Hebben jullie enig gevoel dat ik niet toegankelijk ben? Dat is nu eenmaal de

moed van de Vlamingen. Een familielid vertelde mij over het verschil in vergaderstijl tussen de Nederlanders en de Vlamingen. Bij onze noorderburen wordt er hard gesproken op de vergadering, maar is er achteraf nog weinig discussie. In Vlaanderen doet haast niemand zijn mond open, maar wanneer de vergadering gedaan is, gaat iedereen in kleine groepjes nog eens de vergadering overdoen. Daar kan ik niets aan veranderen, hé?»

«Ik leg al mijn beslissingen en voorstellen openlijk op tafel en ik respecteer altijd de besluitvorming via Academische Raad en de Raad van Beheer. Over de semesterexamens hebben bijvoorbeeld al de organen vergaderd die daarvoor moesten beslissen. Een transparante universiteit betekent niet dat we moeten ingaan op vragen van iedere kleine minderheid, maar wel dat de bestaande procedures worden gevolgd. De professoren klagen bijvoorbeeld over de evaluaties, maar dat is wel degelijk goedgekeurd door de Academische Raad.»

BONNETJES

Veto: *U heeft ooit een grondige aanpassing van de bestuursstructuur van de universiteit aangekondigd. Komt die er nog?*

Oosterlinck: «Jazeker, enkele commissies bereiden het werk voor en dit zou voor het einde van 2003 rond moeten zijn. Ik wil vooral het goed bestuur benadrukken en ook de verantwoordelijkheid die wij hebben tegenover de gemeenschap. Kijk naar Antwerpen. De mensen willen dat hun geld op een verstandige manier wordt besteed. Als universiteit moeten we dat ook zien te bewijzen. We gaan ook een intern audit-

comité oprichten, dat zelfs niet verplicht is door het decreet. Alles wordt hier goed gecontroleerd.»

Veto: *Ook uw Visa-kaart?*

Oosterlinck: «Ik heb zelfs een American Express (lacht). Dat is trouwens een systeem dat veel beter werkt. Ik begrijp wel dat het nu een symbool is geworden van wat er is foutgelopen in Antwerpen, maar bij ons zijn er duidelijke richtlijnen dat dit moet gebruikt worden voor uitgaven die gebonden zijn aan de werkactiviteiten. Het is alvast veel doorzichtiger dan een systeem met bonnetjes. Die pak je gewoon van de straat op. Maar als iemand misbruik zou maken van zijn kredietkaart, trekken we die onmiddellijk in.»

GEARZELD

«Het probleem in Antwerpen zijn natuurlijk vooral al die vzw's. De universiteit heeft geen enkele vzw, op de Alma na misschien. We zijn daar zeer strikt in. Vroeger hebben we trouwens ook niet gearzeld om een aantal vzw's van LRD (Leuven Research & Development, een organisatie die universitaire spin-offs ondersteunt, da/tl) op non-actief te zetten om dat soort redenen.»

Veto: *De vzw LeUCA, die de Alma-restaurants beheert, kent nogal wat problemen. Dit jaar was er weer een forse prijsstijging.*

Oosterlinck: «Je moet ook niet overdrijven. Indien men consequent ieder jaar de prijs had aangepast aan de index, dat zouden we vandaag al boven de huidige prijs zitten. Het stomme is dat we dat niet gedaan hebben en daardoor was een inhaaloperatie nodig.»

«We hebben ook de Faculty Club opnieuw afgesplitst van de rest van Alma. Hierdoor vermijden we dat er een vermenging van middelen plaatsvindt. Indien we een sociale politiek willen blijven voeren met Alma, ook op het vlak van tewerkstelling, dan kunnen we dat beter apart regelen. Ik hoop ook dat er voor ons bijzonder systeem van maaltijden bereiden externe partners kunnen betrokken worden om dit meer rendabel te maken. Zo zullen er geen prijsstijgingen meer nodig zijn, maar kan er echt gewerkt worden aan de kwaliteitsverbetering.»

ONTDEKKING

Veto: *Tot slot: reclamecampagnes, zure opmerkingen van rectoren in de pers. Er heerst haast een koude oorlog tussen de universiteiten. Of is dit een foute indruk?*

Oosterlinck: «Het is zeker zo dat de concurrentie tussen de universiteiten is toegenomen. Op zich is dat ook niet slecht. Het is de student die hier het profijt uit zal halen. Er wordt nu meer naar de student geluisterd om zijn product naar de studenten toe te verbeteren. Dus ik snap niet goed waarom sommige studenten of de vakbonden liever zouden gaan naar een eenheidsworst. Verschillen zijn net goed. De overheid moet enkel toekijken dat de concurrentie niet vernietigend wordt. Mijn strategie is trouwens ook enkel om de rest niet zomaar alles te laten doen. Bij het toelatingsexamen arts zouden we bijvoorbeeld geen aparte cursussen doen, en de VUB deed dit toch. We zouden geen agressieve reclame voeren en de VUB reed met een bus rond aan de Kust. Tja.»

«Het verwijt over onze campagne is nogal vals, omdat de andere universiteiten vroeger ook gelijkaardige dingen hebben gedaan. Als je de budgetten analyseert, zul je trouwens zien dat de anderen veel meer geld

uitgeven per student voor publiciteit. Waar ze nogal lastig over zijn, is dat onze campagne zo goed gekozen en uitgewerkt is. Ikzelf heb me absoluut niet gemoed met de specialisten die ze hebben uitgewerkt. Enkel heb ik gezegd dat het geen vergelijkende reclame mag zijn of reclame in de trant van 'wij zijn de beste'. Maar voor het overige vond ik ze zeer vernieuwend, over ontdekking en zo (lacht). Wat ik zelf van de campagne vind, is trouwens niet zo belangrijk. Het draait om wat de achttienjarigen ervan denken en die denken niet hetzelfde als ik. Gelukkig voor hen. En gelukkig voor mij.»

Thomas Leys
David Adriaen

Leuven eens van een andere kant bekijken?

Missie

Harvard aan de Dijle? Alma op de fles? Panamarenko in het STUK? Veto geeft een antwoord op de vragen van de Leuvense student. Dat doen we op onze eigen kritische manier, zonder veel omwegen of taboes. Met eigen reportages en indringende interviews belicht Veto de actualiteit in Leuven en ver daarbuiten. Daarenboven wil Veto een forum bieden voor interessante opiniestukken en lezersbrieven. Pas zo kunnen we weten wat er echt leeft in Leuven.

Werking

Veto draait op de kracht van vrijwilligers. Via een open redactievergadering worden de onderwerpen bepaald uit het rijke gamma van activiteiten. Hierbij wordt zeker het ludieke aspect van het studentenleven niet vergeten. Tijdens de week gaan onze medewerkers op pad en schrijven en fotograferen zij erop los. In het weekend legt de eindredactie de laatste hand aan de lay-out. Maandagavond ligt de nieuwe editie al in de verdeelbakken van de Alma, de fakbars en de faculteit.

Meewerken

Ook jij kunt meewerken aan Veto: als tekstschrijver, fotograaf en/of lay-outer. Gebrek aan ervaring is absoluut geen bezwaar. Wij leren je de kneepjes van het vak. Geïnteresseerd? Spring eens – volledig vrijblijvend – binnen in ons redactielokaal in de 's-Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Muntstraat). Ook met boeiende ideeën kun je bij ons terecht. Ons bereiken doe je via veto@veto.be of telefonisch op 016/22.44.38.

Kennismaken

Op woensdag 23 april houdt Veto om 20u een informatieavond voor geïnteresseerden. Dan krijg je meer uitleg meer over onze werking en kun je met al je vragen bij ons terecht. Ben je nog op zoek naar een interessante uitdaging voor volgend jaar? Kom gerust langs! Stuur een mailtje naar infoavond@veto.be, dan houden we je op de hoogte. Kun je die dag niet komen, geen probleem. Stuur ons een mailtje, dan nemen we met je contact op voor een afspraak.

EEN ECONOMISCH-HISTORISCHE ANALYSE VAN PAASEIEREN

Paasperikelen

Op paaszondag je in dauw gehulde tuin uitpluizen op zoek naar chocolade-eieren en vervolgens met een vol mandje aan de ontbijttafel bijschuiven lijkt een vredige bezigheid. Wat u echter niet weet is dat hier een hevige concurrentiestrijd aan voorafgegaan is: een onthullend staaltje onderzoeksjournalistiek.

Sinds 1953 is de paasmarkt geliberaliseerd. Dit wil zeggen dat Rome toen het monopolie op de exclusieve verdeling van paaseieren kwijtspeelde. Tot dan toe had de pauselijke entourage er op twee jaar na onafgebroken voor gezorgd dat iedereen van chocolade-eieren voorzien werd. In de reformatie was er immers een korte onderbreking geweest omdat Maarten Luther gedreigd had de klokken neer te halen en om te smelten tot eenvoudige wijwatervaten die dan aan de armen konden uitgedeeld worden. Een risico dat men in Rome ten alle prijze wilde ontlopen. De andere onderbreking was tijdens de beruchte klokkenstaking van 1863, toen het verzamelde paasklokkenvakbondsfront ijverde voor een verbeterd sociaal statuut en een strenger toezicht op de vlieg- en rusttijden.

SNEE

De laatste halve eeuw loopt het helemaal anders. Het vrijmaken van de markt heeft er namelijk voor gezorgd dat er om de vier jaar onderhandeld moet worden over een exclusiviteitscontract. Wie dat contract in de wacht sleept mag de daaropvolgende vier paasfeesten de eierverdeling verzorgen. De enorme publicitaire inkomsten die deze verdeling met zich meebrengt, hebben er echter voor gezorgd dat het spelletje hard gespeeld wordt.

Momenteel zijn er dan ook twee grote spelers op de markt. De eerste is de B.V.B.A. Bim Bam, een spin-off van de katholieke

kerk, die hiermee de continuïteit van de traditionele kloksgewijze verdeling wilde verzekeren. Aanvankelijk leek dit te lukken tot één van de kleinere concurrenten zich eind jaren zestig begon te profileren: Paashaas International Corporation of kortweg PIC. Dit jonge dynamische bedrijf, dat haar thuisbasis in Canada heeft, bond de concurrentiestrijd aan en met succes, zo bleek.

De onderhandelingen werden alsmaar meer op het scherp van de snee gevoerd en in 1981 vond de grote omwenteling plaats. PIC kon de beste papieren op tafel leggen en sleepte het felbegeerde contract in de wacht. Sindsdien is het dan ook de paashaas die aan de vooravond van het verrijzenisfeest door uw tuin trippelt. Zijn hegemonie mag dan al tweeëntwintig jaar standhouden, dat is allermist een reden om op beide lange oren te slapen. Sinds kort zet zich immers het Broodrooster Emancipation Front (BEF) door. Zij willen zo de broodrooster als symbool van het ochtendlijke geluk uit de verdrinking halen. Het zou dus wel eens kunnen dat uw paaseieren binnenkort door geëmanciperde keukentoeinstellen geleverd worden. Ook de Paasman wordt in zulke gissingen wel eens vernoemd.

PAARGEDRAG

Momenteel bevinden we ons in de sperperiode en mogen er geen uitspraken gedaan worden over paaszaken om onder andere het routegeheim niet te schenden.

Desondanks vonden we een dissidente paashaas die bereid was een boekje open te doen over de huidige gang van zaken in het paaswereldje. Laten we hem Ivo noemen - zijn echte naam kunnen we om begrijpelijk redenen natuurlijk niet onthullen.

Ivo, atletisch gebouwd, zonnebril met spiegelglazen en jasje losjes over de schouders, is op zich wel blij met de liberalisering, maar niet met de gang van zaken bij PIC. Om paashaas te worden moet je immers aan een verkiezing meedoen, waar uiterlijk, intelligentie en paargedrag geëvalueerd worden. De verkozen wordt namelijk het gezicht van de campagne, moet vlot en verstandig overkomen en moet zich ten allen tijde kunnen beheersen, wat bij de meeste konijnachtigen wel eens een probleem vormt.

Wat Ivo het meest stoort is de toenemende partijdigheid van de jury ten opzichte van de Kroatische hazen. Ivo is zelf van Argentijnse afkomst en begrijpt niet dat

hijzelf of één van zijn landgenoten zelfs nooit de titel van tweede ere-paashaas in de wacht kon slepen. Zelf huldigt hij het adagium van een gezond lichaam rond een gezonde geest en ergert hij zich blauw aan de collega's die er prat op gaan het getal pi tot op 263 cijfers na de komma te kunnen proclameren.

Laatst was er zelfs een Laotiaanse kandidaat die beweerde eigenhandig de Muur van Geraardsbergen gemetseld te hebben. Een uitspraak die een golf van bewondering bij publiek en jury met zich meebracht had. Zelf had Ivo een vraag voorgeschoteld gekregen over de relativiteitstheorie. Zijn antwoord dat dat allemaal nogal relatief is, viel niet in goede aarde bij de jury en vertaalde zich in een laatste plaats op het onderdeel intelligentie. Een vernedering die Ivo nog altijd niet te boven schijnt gekomen te zijn.

AMBITIES

Voorlopig moet Ivo het dus stellen met een bescheiden helpersrol. De eerste paashaas kan immers niet alle eieren alleen bezorgen en beperkt zich tot de voornaamste tuinen, als daar zijn: die van Nelson Mandela — een notoire paashaasbeliever — en die van Eden. Ivo kreeg weliswaar het prestigieuze gebied Heultje-Kobbegem toegewezen, maar steekt niet onder stoelen of banken dat zijn ambities verder reiken. Op de vraag of hij actie zal ondernemen tegen dit onrecht antwoordt hij diplomatisch: zoals ze nu is, is de situatie niet langer houdbaar.

Met de toenemende interne twisten bij PIC en de algemene achteruitgang van de katholieke kerk lijkt het dan ook niet denkbeeldig dat de broodroosters van het BEF binnenkort het roer zullen overnemen. Een ontwikkeling die voor heel wat weerklink zal zorgen in menig paasmidden.

Joris Beckers

Van preses naar parlement

Fijn de studentenleiders van vandaag de leiders van morgen? Ook op 18 mei zullen er immers op de kieslijsten namen terug te vinden zijn van mensen die ooit het hoogste studentenambt in Leuven bekleedden. We spraken met enkelen van hen.

Vele presessen, uit alle generaties, komen later vaak in prominente posities terecht in het economische en politieke leven. Luc Van den Brande (CD&V), ooit nog preses van het VRG, heeft het wellicht het verste geschopt: minister-president van Vlaanderen. Binnenkort gaan trouwens in de meeste kringen weer de jaarlijkse kringverkiezingen van start. Dan dingen verkiezingsploegen — hoewel meestal slechts eentje — naar het recht om als presidium een jaar lang de studenten te vertegenwoordigen en te animeren. De preses is daarin de eerste gangmaker en hét gezicht van een faculteitskring. Van hem of haar wordt dus heel wat verwacht. Het is daarom niet verwonderlijk dat deze personen later soms in de politiek terecht komen.

KAMER

De studentenscheper Saïd El Khadraoui is wellicht het bekendste voorbeeld van iemand die vanuit het kringleven in de politiek stapt. Eerder toevallig werd hij gebombardeerd tot lijsttrekker van het sp.a-SPIRIT-kartel in het arrondissement Leuven met zekerheid op een zitje in de Kamer. Hij was in '94-'95 preses van Historia; in dat zelfde jaar werd hij trouwens ook nog eens verkozen tot gemeenteraadslid voor de SP in Leuven. Hij ziet gelijkenissen tussen een preses en een politicus: "Het draait allebei rond engagement durven opnemen. Je moet creatief zijn en communiceren naar je leden. Dat zijn ook kenmerken die een politicus moet hebben. Een preses moet ook vooral verantwoordelijkheidszin hebben, omdat hij moet toezien dat alles uiteindelijk in orde komt. Zeker in een kleine kring als Historia was dat belangrijk. Het is een totaalopdracht, wat ik als schepen ook regelmatig ervaar."

SPANNING

Nationaal ondervoorzitter van CD&V Hendrik Bogaert was in de periode '89-'90 preses van Ekonomika. Als eerste opvolger trekt hij met de slogan 'Straffe Hendrik' naar de West-Vlaamse kiezer. Hij is ook sinds 2000 eerste schepen in Jabbeke. Voor zijn presesjaar was hij trouwens al politiek actief bij de Christen-Democratische Studenten (CDS). Ook hij ziet gelijkenissen tussen politiek en kringengagement: "Een preses moet goed kunnen begrijpen wat de mensen willen. Hij moet een structuur kunnen ontwikkelen en voor zijn mening durven uitkomen. Het gaat tenslotte allebei over maatschappelijk engagement. De spanning om dingen te kunnen realiseren, sprak me daar vooral sterk aan."

Dat we te maken hebben met een christen-democraat blijkt uit zijn gave om mensen te verenigen. Zijn ploeg telde bijna honderd leden. Ook speelde Hendrik Bogaert een belangrijke rol bij de toetreding van

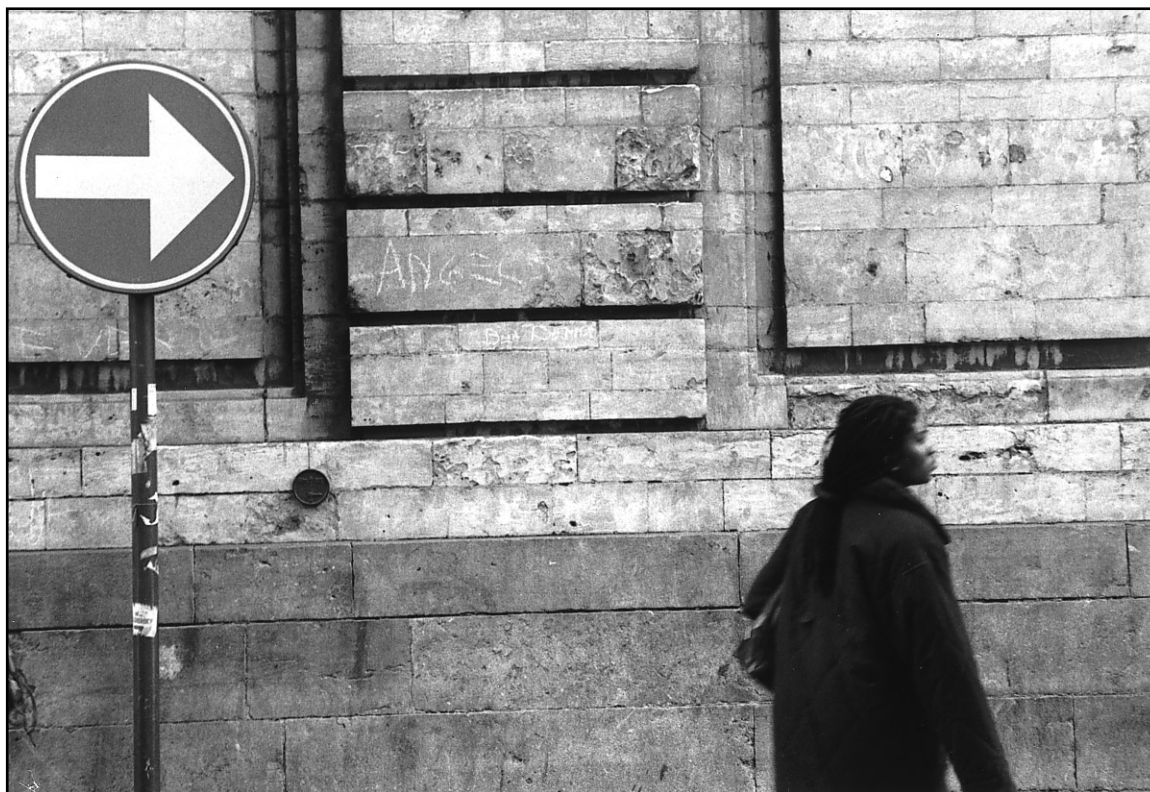
"Wie preses is, neemt net als een politicus een belangrijk sociaal en maatschappelijk engagement op zich"

Ekonomika tot LOKO. Tijdens de jaren tachtig had Ekonomika zich nog samen met enkele andere kringen afgescheurd van de voorloper van LOKO, de Algemene Studentenraad. Bogaert wijst ook op factoren die het vandaag veel moeilijker maken voor studentenkringen om mensen te motiveren om zich in te zetten: "De semesterexamens

hebben het verenigingsleven daar kapot gemaakt. Wie dat heeft uitgevonden, heeft niet beseft wat voor gevolgen dit zou hebben voor de studentenkringen."

PITJE

Els Van Weert, voorzitter van SPIRIT, staat achter Patrick Janssens op de Antwerpse kamerlijst. In '90-'91 was zij 'kringcoördinator' — een meer politiek-correcte term voor preses — van Politika.

Vanaf haar zestiende was ze lid van de Volksuniejongeren, maar dat zette ze even op een laag pitje toen ze kringcoördinator werd. Van Weert: "Een preses moet net als een politicus over bepaalde leiderschapskwaliteiten beschikken. Belangrijk is vooral dat hij of zij een team kan managen en organisatorisch sterk staat. Debatteren, vertegenwoordigen. Dat zijn ook allemaal taken die men leert in een studentenkring." Van Weert herinnert zich trouwens nog dat de toenmalige CVP nog actief aan scouting deed bij de presidia om op zoek te gaan naar interessante persoonlijkheden.

BETOGING

Nieuwbakken VLD'er Patrik Vankrunkelsven was in de periode '81-'82 preses van Medica. Op 18 mei is hij eerste opvolger voor de Senaat, waar hij zich zal inzetten voor thema's als gezondheidszorg, de situatie van alleenstaanden en verkeersveiligheid. Ook hij had reeds vanaf zijn vijftiende de Volksuniekiebels te pakken en richtte onder meer een afdeling aan de universiteit op. "Ik was reeds vanaf mijn tweede kandidatuur betrokken bij de kring en vooral in de werkgroep die zich bezighield met het ontwikkelen van standpunten over de gezondheidszorg. Daar hield onze kring zich toen actief mee bezig, omdat we vonden dat we die maatschappelijke rol hadden. We hebben zo ook nog een betoging gehouden tegen de verlenging van de studieduur tot negen jaar."

Vankrunkelsven heeft naar eigen zeggen veel geleerd tijdens zijn studentenjaren: "Het is een belangrijk sociaal engagement, waar je veel tijd in steekt. Je moet immers een groep studenten zo goed mogelijk zien te vertegenwoordigen en dat vergt nogal wat managementkwaliteiten."

Als student-lid van de Academische Raad had hij nog te maken met rector Piet De Somer: "Een nogal cynische man soms, maar zeer intelligent, die op een diplomatieke manier zeer goed wist waar hij naar toe wilde. Binnen de Academische Raad heb ik dus goed leren hoe men moet overleggen, maar ook hoe men soms moet schaduwboxen. Het onder de knie krijgen van al die mechanismen komt zeker van pas in het bedrijfsleven, maar ook in de politiek." Ook het spreken voor grote groepen heeft Van-

voorzitter van het Fakulteitenkonvent ".

Dat studentenkringen zich vandaag minder lijken te interesseren in politiek, vinden zowat alle politici zeer jammer. Kris Merckx is het felst: "Het is toch onverantwoord dat bijvoorbeeld studenten geneeskunde, die toch leren hoe ze de mensen beter kunnen maken, niet in verzet treden tegen de oorlog in Irak, waar duizenden onschuldige mensen zullen sterven. Hoe kan men dat nu laten gebeuren? Studenten zijn toch de eersten moeten zijn om vanuit een politiek en sociaal engagement, en met de technologie die er voorhanden is, een mooie en moderne wereld te bouwen, waar het goed is om leven en waar het milieu wordt gerespecteerd."

BEKOMMERNIS

Andere politici vinden het nu ook veel moeilijker om te weten te komen wat jongeren denken over maatschappelijke thema's. Hendrik Bogaert: "Je hebt natuurlijk de vooreerst de eerder corporatistische bekommernissen van studenten. Daar horen we wel nog veel over. Wanneer er echter een overstijgend belang in het geding is, is het veel moeilijker om in te zien wat studenten nu precies denken. Met enquêtes kun je dat ook niet

helemaal oplossen." Dat de studenten minder geïnteresseerd lijken in de politiek, vindt hij dan ook een drama en een verarming. "Dat men zich uitlaat over maatschappelijke thema's hoeft trouwens nog niet te betekenen dat men zich ook partijpolitiek engageert".

WOELIG

Kris Merckx was ook preses van Medica, maar dan tijdens de woelige jaren zestig. Als 'geneesheer voor het volk' en voorman van de communistische Partij van de Arbeid, staat hij vandaag op de lijst Resist, een alliantie tussen PVDA, de Arabisch-Europese Liga en onafhankelijken. "In die periode wilden we vooral breken met de traditionele politieke partijen die nog altijd in de vrijmarktconomie — zeg maar het kapitalisme — geloofden." De revolutie van Leuven begon eerst nog met de slogan *Walen buiten!* maar dit werd, zo vertelt Merckx, op korte tijd al *Bourgeois buiten!* "Binnen het Fakulteitenkonvent (de overkoepeling van de faculteitskringen van die tijd, tl) werd er ook over politieke kwesties gesproken, over de noodzaak van reële inspraak en verandering."

Het werk van een preses was in die tijd dan vooral ook het organiseren van stakingen en betogingen. Zijn marxistische overtuiging kreeg Kris Merckx tijdens een studentenactie. "We stelden na de splitsing van de universiteit onze hoop op rector De Somer, een Vlaming die een beetje anti-autoritair was. Toen we bij een bezetting van een universiteitsgebouw in de Naamsestraat ijverden voor meer inspraak, bijvoorbeeld ook in het bureau van de Academische Raad, heeft hij gewoon de rijkswacht ons laten buitenkloppen. In de cel in de kazerne van de Dagobertstraat ben ik toen communist geworden, denk ik." Wanneer we hem vertellen dat een student in het gemeenschappelijk bureau van de universiteit nog steeds niet gerealiseerd is, verbaast dit Kris Merckx helemaal niet. "Iets waar ik mij trouwens nog altijd voor schaam, is dat Luc Van den Brande nog voor mij gestemd heeft tijdens de verkiezing voor

VEERTIGER

Patrik Vankrunkelsven wil niet enkel negatief zijn over studenten: "Wellicht is er ook een verschuiving van het engagement. Vroeger vond alles in Leuven plaats; wellicht zijn er nog genoeg studenten die zich inzetten bij een jeugdbeweging of een vereniging thuis. Ik merkte bijvoorbeeld wel op de vredesbetogingen in Brussel dat er vooral veel veertigers aanwezig waren en dat de studenten in de minderheid waren. Dat er minder over politiek wordt gesproken, geloof ik wel niet helemaal. Met al de nieuwe communicatiemiddelen wordt er waarschijnlijk meer intern onder elkaar gediscussieerd en treedt men minder als groep naar buiten om standpunten te verkondigen."

Saïd El Khadraoui stelt vast dat studenten er een meer zakelijke benadering tegenover de politiek op na houden: "Ik betreur het dat, buiten het strikte studentenbelang, er minder engagement is. In het buitenland zie je nochtans vaak dat studenten net de motor van de verandering kunnen zijn. Toch ben ik nog blij dat er nog politieke debatten zijn of dat de studenten met een paar duizend tegelijk op straat komen tegen de oorlog." Els Van Weert: "Ik blijf de angstvallige houding van studenten eigenaardig vinden. Studenten mogen en moeten absoluut over politiek spreken. In mijn prestatie deden we dat bijvoorbeeld wel. We organiseerden ook een kopstukkendebat met alle partijvoorzitters. Ik vind het trouwens een hele eer om nu ook zelf als voorzitter te mogen deelnemen aan het Politika-debat, maar dan aan de andere kant van de tafel."

Thomas Leys

“Bush en Blair zijn incompetent”

Fen Veto zonder Irak-artikel, is dat mogelijk? Die vraag werd gesteld op de vorige redactievergadering. Want het lijkt er sterk op dat ondertussen alles al gezegd en geschreven is in de reguliere dagbladen.

Dagelijks verschijnen er wel artikelen die de strategische manoeuvres analyseren of opinieartikelen over de rol van de VN of de EU. In dit interview willen we mensen aan het woord laten die de Arabische wereld goed kennen en weten wat ginds leeft. Veto sprak daarom met professor John Nawas en Hendrik Hameeuw. Nawas doceert sedert enkele jaren Arabistiek en Islamkunde aan de K.U.Leuven en eerder al aan verschillende Nederlandse universiteiten. Hendrik studeerde Assyriologie en heeft veel affiniteit met het Midden-Oosten, getuige daarvan zijn reizen naar — even de adem inhouden — Turkije, Syrië, Jordanië, Libanon, Turks Cyprus, Irak, Iran, Tunesië, Egypte, Marokko en daarboven ook nog naar India, Thailand, Birma, Mexico en Guatemala. **Veto:** *Om met de deur in huis te vallen, beste heren: waarom zijn jullie tegen de oorlog in Irak?*

Hendrik Hameeuw: «Het lijkt me eenvoudig: een land kan een ander land niet aanvallen zonder directe reden. Toen Irak Koeweit aanviel was er wel een aanleiding en kwam er een wereldcoalitie op de been onder VN-auspiciën om Irak terecht te wijzen en Koeweit te bevrijden. Maar toen was er een duidelijke agressor, nu niet. Nu is in feite de VS de agressor.»

ARGUMENT

Veto: *Hendrik, jij legt de nadruk op het legitimiteitsprobleem. In Kosovo werd echter ook ingegrepen zonder VN-mandaat.*

Hendrik: «Ja, dat is wat Blair en Rumsfeld tegenwoordig aandragen als argument. Maar in '99 was er een volledige NAVO-coalitie. Het internationale verzet was toen nooit zo groot als nu. Het ging toen ook niet over een 'preventieve oorlog': Milosevic was al volop bezig met zijn genocide en had zijn buurlanden al eens aangevallen. Toen vroegen de Kosovaren ook om een interventie, terwijl nu enkel de Iraakse oppositie, die even ondemocratisch is als Saddam, dat doet.»

John Nawas: «De oorlog is niet goed omdat Osama Bin Laden en de stromingen die hij vertegenwoordigt, niet worden aangepakt. De ideologische afstand tussen Bin Laden en het Iraaks Baath-regime is erg groot. Bin Laden is er op uit om de islamitische wereld wakker te schudden en hen te wijzen op wat hij de Amerikaanse en zionistische overheersing van de wereld noemt. Op de Arabische televisie beweert men bijvoorbeeld dat er scherven te vinden zijn in Bagdad met Hebreeuwse opschriften. Zo wil men aantonen dat het een zionistische samenzwering is tegen de Arabieren. Zo'n houding is nochtans niet wat de Arabieren willen, het is wat Bin Laden wil. De oorlog is ook een uiting van het onverstandige beleid van Blair en Bush dat louter gebaseerd is op paniek na 11 september. In plaats van terroristen en extremisten te isoleren van de maatschappij en aan te pakken, gooien ze olie op het vuur en kan Bin Laden op steeds meer sympathie rekenen.»

MUDJAHEDDIN

Veto: *Het probleem van het terrorisme wordt dus verkeerd aangepakt.*

Nawas: «In plaats van actie te ondernemen om terroristische acties te ontmoedigen doen ze het tegenovergestelde. Daarom zit hun beleid vol incoherenties, zoals het

leggen van een verband tussen Al Qaeda en Irak. Als politici denken zij enkel op korte termijn.»

Hendrik: «In mijn opinie, maar ik kan dat natuurlijk niet bewijzen, is er eerder een verband tussen de terroristische aanslagen en de Saoedische overheid, dan met Saddam Hoessein. De aanslagen zijn gebeurd door Saoedi's; de top van Al Qaeda zijn de Mudjaheddin: Saoedi's die destijds in Afghanistan gingen vechten. Maar omwille van de olie wil de VS de Saoedi's natuurlijk niet als tegenstander. Verder volg ik professor Nawas grotendeels. Ik wil er aan toevoegen dat het niet enkel een paniecreactie is van beleidsmakers, maar net een inspelen op de paniek bij de bevolking, die de politici mee in stand houden. Ze

hebben. Laat ik even terugkeren naar 1978: Jimmy Carter toast op de sjah van Iran omdat die het meest stabiele regime van het Midden-Oosten vertegenwoordigt. In 1979 volgde de Iraanse Revolutie. Er zijn boeken geschreven over de rol van desinformatie bij zo'n falen. Ik vrees dat nu hetzelfde aan de hand is. De onkunde en desinformatie kunnen verstrekken gevolgen hebben.»

PUPPET

Hendrik: «Ik denk dat Bush een *puppet* is in handen van de zogenaamde haviken, die al 20 jaar, sinds Reagan, in het Witte huis zitten. Rumsfeld, Cheney, noem maar op, willen hun grote plannen voltooien en hun machtsbasis in het Midden-Oosten behou-

gedeed in landen die voor óf tegen hem zijn: heel bipolair, zwart-wit. Dan kan je nooit tot een genuanceerd beleid komen. Ook als ik als islamoloog spreek met politici of journalisten word ik constant met stereotypen geconfronteerd. Met deskundige uitleg doen ze niks. Ik maak het beleid niet, ik als wetenschapper geef informatie en bestudeer het beleid. Wat nu in Irak gebeurt, is een ontzettend boeiend experiment. De Amerikanen willen een westerse democratie installeren, zonder rekening te houden met de socio-economische factoren die het Midden-Oosten maken tot wat het is. Dat duidt op een hallucinant gebrek aan historisch besef.»

Veto: *Welke socio-economische factoren zijn dat dan?*

Nawas: «De demografie bijvoorbeeld. We hebben te maken met landen die om de 25 jaar verdubbelen qua bevolkingsaantal. 60% van de Saoedi's zijn 16 jaar of jonger. Die willen straks allemaal een job. In zo'n turbulente demografische groei kan je Bush' ideeën nauwelijks verwezenlijken.» «Daarbij komen nog bepaalde historisch-politieke factoren. Wegens de slechte economie in Noord-Afrika en het Midden-Oosten kan de staat enkel opkomen voor diegenen die loyaal zijn aan het regime. De staat komt dus niet op voor de gehele maatschappij, maar voor de elite die het staatsapparaat draagt. Dat is zo in Soedan, Algerije, Egypte, Iran, noem maar op. Democratiseren gaat dus niet om een cosmetische operatie zoals de Amerikanen denken, we hebben te maken met structurele factoren die ervoor zorgen dat het steeds slechter gaat met de economie daar.»

SJEIKS

Veto: *Er zijn toch de oliebronnen in het Midden-Oosten?*

Hendrik: «Maar de opbrengsten daarvan gaan naar een beperkte elite. Dat is misschien overal in de wereld zo, maar de Arabische sjeiks investeren niet in het eigen land. Wel in internationale bedrijven, zodat bijvoorbeeld de diamanthandel gedeeltelijk in handen is van Arabieren. Die handel gebeurt echter op westerse beurzen. Het komt hun eigen economie dus nauwelijks ten goede.»

Nawas: «Ik wil nog iets toevoegen aan die factoren. Omdat buitenlanders in het olierijke Saoedi-Arabië tot voor kort geen eigendomsrecht hadden, gingen jonge Saoedi's al gauw op hun lauweren rusten: "waarom zou ik nog studeren, ik heb de schapjes toch op het droge." Menselijk kapitaal en onderwijs zijn echter erg belangrijk voor een samenleving. Doordat steeds minder mensen naar de universiteit gingen, ontstond een gebrek aan opgeleide arbeidskrachten. Omdat die situatie niet meer houdbaar was, moest men de jongeren opnieuw naar school sturen, en die eigendomswet aanpassen. Het zijn verder ook samenlevingen waar een elite het voor het zeggen heeft, zoals Hendrik al zei.»

Veto: *Is het niet mogelijk die elitaire, hiërarchische maatschappij enigszins te veran-*

den. Ze dachten ze te hebben na de Eerste Golfoorlog, maar nu blijkt dat de Saoedi's de VS niet zo genegen zijn.»

Veto: *Bush wil dictator Saddam Hoessein weg en Irak democratiseren.*

Hendrik: «Een westerse, laat staan Amerikaanse, democratie kan niet slagen. Al millennia wordt het Midden-Oosten geregeerd door één stam of clan. Die groep heeft dan de leiding over een groter gebied en is ook de baas over andere stammen. In een democratie zoals wij die kennen, met volksvertegenwoordiging door middel van verkiezingen, zal men steeds op iemand van de eigen clan stemmen. Een regering

misbruiken het geschonden vertrouwen van de Amerikanen sinds 11 september. Het gevaar wordt de mensen constant ingepompt, bijvoorbeeld via CNN. Terwijl het gevaar mijns inziens vrij klein is. Sinds 2001 heeft Al Qaeda niks gedaan. Dat betekent volgens mij dat Al Qaeda op zijn gat ligt. En dan zit je uiteindelijk bij de argumenten die al zo vaak aangehaald zijn: namelijk dat de VS en Groot-Brittannië de baas willen zijn over de wereld. Je kan er ook niet naast kijken dat die regio enorm belangrijk is omwille van de olie. De oliereserves van de VS zullen binnen 30 jaar opgebruikt zijn, dus hebben ze olie nodig aan een goed prijsje. Maar de regimes in Irak, Saoedi-Arabië en Iran — de grootste leveranciers — zijn de VS niet zo goed gezind. Dus willen de VS regimes die wel luisteren, zoals ze die ook in Latijns-Amerika geïnstalleerd hebben.»

Nawas: «Daar kan ik je niet helemaal volgen. Terrorisme zorgt er nu eenmaal voor dat mensen terreur voelen. Blair en Bush willen om electorale redenen aantonen dat zij de situatie onder controle hebben. Maar het is wellicht de bedoeling van een terrorist om pas terug te slaan als de gemoederen bedaard zijn. Verder ben ik het niet met je eens omdat ik geloof in de goede intenties van Blair en Bush. Zij zijn diepgelovige mensen — en geloof is een erg sterke emotie — die denken dat ze het bij het rechte eind

vormen is dan onmogelijk. De Koerden, Soennieten en Sjiïeten bestaan namelijk uit verschillende groepen. Op termijn kan het dus enkel mislukken.»

Nawas: «Nu heeft Bush de wereld echter

den. Ze dachten ze te hebben na de Eerste Golfoorlog, maar nu blijkt dat de Saoedi's de VS niet zo genegen zijn.»

Veto: *Bush wil dictator Saddam Hoessein weg en Irak democratiseren.*

Hendrik: «Een westerse, laat staan Amerikaanse, democratie kan niet slagen. Al millennia wordt het Midden-Oosten geregeerd door één stam of clan. Die groep heeft dan de leiding over een groter gebied en is ook de baas over andere stammen. In een democratie zoals wij die kennen, met volksvertegenwoordiging door middel van verkiezingen, zal men steeds op iemand van de eigen clan stemmen. Een regering

Er zijn morele regels zoals het 'second amendment' in de VS dat iedereen een wapen mag dragen; in België is dat helemaal niet het geval. Stel dat zij ons verplichten de wet aan te passen omdat het immoreel zou zijn het recht op zelfverdediging te ontkennen. Een land heeft een ander land niks op te leggen.

vormen is dan onmogelijk. De Koerden, Soennieten en Sjiïeten bestaan namelijk uit verschillende groepen. Op termijn kan het dus enkel mislukken.»

Nawas: «Nu heeft Bush de wereld echter

deren. Of heeft de bevolking daar geen nood aan?

Hendrik: «Ik denk dat er inderdaad een zekere berusting is. Grote revoluties zijn er niet geweest in de Semitische wereld. Omwentelingen hadden steeds te maken met shifts in coalities tussen dynastieën of clans. Dat was ook zo in voorgaande periodes. Een Franse Revolutie of Verlichting is er nooit voorgekomen. Hetgeen niet noodzakelijk negatief is, dat wil ik benadrukken. Er is zeer zeker een ontwikkelde samenleving.»

Veto: Zou je het dan zien als een niet-moderne samenleving?

Hendrik: «Tja, wat is modern?»

Veto: Scheiding van Kerk en staat bijvoorbeeld. Of kan dat niet opgelegd worden?

Hendrik: «Zoiets moet groeien.»

Veto: Is Saddam Hoesseins seculier regime, met zijn Baath-partij die de traditionele structuren verving, niet net wel modern?

Hendrik: «Hij zegt dat al 20 jaar lang. Maar het is uiteindelijk nooit gelukt die structuren te vervangen. Vorige week dinsdag riep Saddam de stammen nog op zich te verenigen tegen de VS. Dat is iets wat wij graag horen. We hoorden in de jaren '80 — toen hij nog een vriend van het Westen was — al te graag dat de Arabische samenleving zou vervangen zijn door een modern systeem. Het is echter al te belachelijk te denken dat dat zo eenvoudig is.»

Nawas: «Om terug tot uw vraag over democratisering te komen. De meningen daarover zijn verdeeld. In de ontwikkelings-economie zijn er twee stromingen: de modernistische en de wereldsysteemdenkers. De modernisten denken dat de rest van de wereld hetzelfde moet meemaken als het Westen om tot economische groei te komen. De wereldsysteemdenkers daarentegen menen dat het kapitalisme zich zodanig verspreidt dat die landen wel tot ontwikkeling kunnen komen zonder hetzelfde te moeten meemaken als het Westen. Ik kan daar geen antwoord op geven; jij evenmin, maar het is allemaal niet zo eenduidig. Moet de islam een Franse Revolutie meemaken volgens jou?»

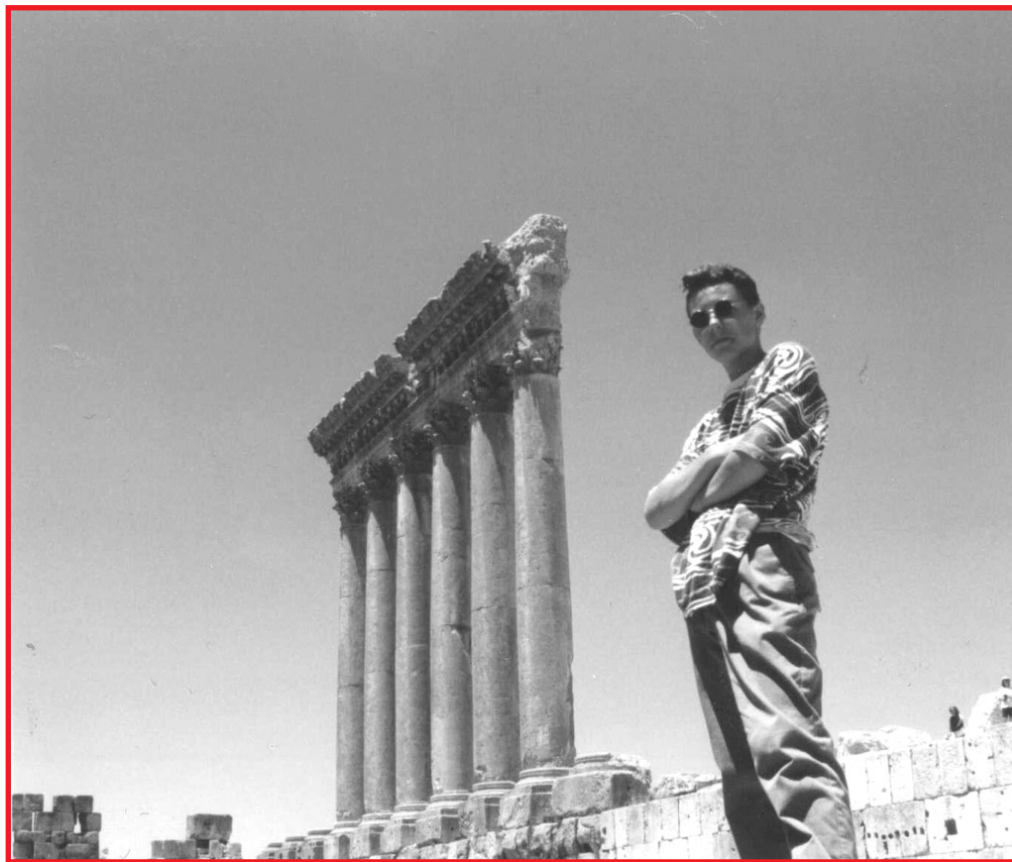
REVOLUTIE

Veto: Je kan zeggen dat de shari'ah hun cultuur is, maar anderzijds zijn wij erop vooruit gegaan sinds de theocratische middeleeuwen. Misschien moeten wij hen daarbij helpen. Bepaalde principes zoals mensenrechten en rechtvaardigheid lijken me best meegenomen

Hendrik: «Dat is in zekere zin nogal theoretisch. Wat is streng of rechtvaardig? In de VS bestaat de doodstraf ook nog. Wij sluiten iemand dertig jaar op, dat zal in Arabische landen niet gebeuren. Men zal lijfelijk bestraffen op een manier die voor ons misschien gruwelijk lijkt. Maar levenslange opsluiting zoals in de VS gebeurt, vinden zij even gruwelijk. Ik ga niet zeggen dat de mensenrechten niet universeel zijn, maar je mag ze niet tot in het extreme opleggen.

Die mensenrechten zijn vooral universeel omdat het Westen ze universeel verklaard heeft in 1948 en omdat ze pasten in de westerse maatschappijstructuur. Maar er bestaan ook andere maatschappijstructuren

en andere culturen. Die moeten we ook respecteren. De islam is niet erg homovriendelijk, maar dat is de katholieke Kerk ook niet en in de VS mogen homo's niet in het leger, in bepaalde staten is homofilie zelfs strafbaar. Als het gaat over mensenrechten kunnen we een arm Afrikaans of Arabisch

land wel aanvallen, maar tegenover de VS zwijgt iedereen omdat zij machtig zijn.»

Nawas: «Dat klopt. Dat geldt ook voor het begrip tolerantie, een gekoesterde waarde in het Westen. Alleen komt die tolerantie enkel van diegene die de meerdere is. Ik spreek nu vanuit mijn ervaringen in Nederland: zodra een meerderheid zich bedreigd voelt door de islam, luidt het: «ze moeten zich aanpassen aan onze waarden en normen.» Nederland stond in rep en roer tegenover moslimvrouwen die helemaal bedekt waren. Iemand van de PVDA zei toen dat we niet in Saoedi-Arabië waren en dat dit verboden moest worden. Ik denk juist dat we het moeten accepteren omdat we geen samenleving zijn zoals Saoedi-Arabië. Tolerantie is dus een erg relatief begrip.»

Veto: Is er niet het gevaar dat zo'n cultuur-relativisme individuen opsluit in een cultuur?

Nawas: «Een buitenstaander kan niet uitmaken of een cultuur moet veranderen,

Een buitenstaander kan niet uitmaken of een cultuur moet veranderen, dat kan enkel de bevolking zelf uitmaken.

dat kan enkel de bevolking zelf uitmaken. Er zijn morele regels zoals het 'second amendment' in de VS dat iedereen een wapen mag dragen; in België is dat helemaal niet het geval. Stel dat zij ons verplichten de wet

aan te passen omdat het immoreel zou zijn het recht op zelfverdediging te ontkennen. Een land heeft een ander land niks op te leggen.»

Veto: Hendrik, wat was de houding van de bevolking toen je in Irak op reis was?

Hendrik: «Ik was er toen Irak Koeweit net

invloedrijke zionistische, protestantse inspiratiebronnen.»

Hendrik: «Het zionisme blijft inderdaad een belangrijk element. Israël ligt daar natuurlijk nog en je kan het Amerikaans buitenlands beleid nauwelijks analyseren zonder Israël er bij te betrekken. De lobbyisten willen een zionistische joodse enclave in de regio. Ik voorspel echter dat welk regime ze ook installeren in Irak, ze binnen de 5 jaar hun zin zullen doen en niet meer naar de VS luisteren. En dat is hun goed recht natuurlijk.»

Nawas: «In Israël is er een situatie die je moet vergelijken met de laatste jaren van het Zuid-Afrikaanse Apartheidsregime. Toen werden elke dag zwarten vermoord. Hetzelfde gebeurt nu met Palestijnen: mensen worden gedood zonder enige vorm van proces. Christenen en moslims worden in Israël enorm gediscrimineerd. Het is bijvoorbeeld bijna onmogelijk om als niet-jood benoemd te worden aan de universiteit van Tel Aviv. Als niet-jood mag je ook geen land aankopen.»

Veto: Dat conflict moet dus eerst worden opgelost?

Nawas: «De enige oplossing is teruggaan naar de grenzen van voor de zesdaagse oorlog, inclusief garanties op niet-discriminatie voor de 20% niet-joden in Israël. Dat zal echter nooit geaccepteerd worden: er is een groep die hard-zionisten die een wereld willen waarin alle joden thuis horen in Israël. Terwijl er meer joden zijn in Amerika dan in Israël, waarvan er heel wat geen zionisten zijn.»

FRUSTRATIE

Veto: Is Israël dan zo'n belangrijke oorzaak in het anti-Amerikanisme van de Arabische wereld?

Nawas: «Het is allemaal niet zo moeilijk hoor. Hoe gefrustreerd zijn de Fransen, Duitsers, Belgen niet omdat de VS zomaar hun gang kunnen gaan? Beeld je dan eens in hoe de Arabieren zich voelen. Vergeet niet dat de Arabische televisie lovend was voor het standpunt van de landen die ik net noemde. De houding van Blair, die opeens de VN naast zich neerlegt, en Bush gaat zorgen voor nog meer anti-Amerikaanse gevoelens dan onder Saddam Hoessein. Het huidige beleid van Bush zal er voor zorgen dat een 'zieke' aanval zoals op de WTC-torens op meer begrip kan rekenen in de Arabische wereld, terwijl men terroristen juist moet isoleren, zoals ik al zei. Nu scheert men alle moslims en Arabieren over dezelfde kam.»

Veto: Wat is de houding van de Arabieren tegenover Saddam Hoessein eigenlijk?

Nawas: «Niemand houdt van Saddam Hoessein! Het Iraakse volk tolereert echter niet dat zij bevrijd worden door de VS. Stel dat wij zeggen: we vinden Bush en Blair incompetent, binnen 48 uur moeten ze het land verlaten. Dat zou een lachertje zijn. Die dubbele moraal vind ik zo erg.»

Lieven De Rouck

www.student.kuleuven.ac.be/~m982194

Debat over de toekomst van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Met: minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD), rector André Oosterlinck (K.U.Leuven), rector Andreas De Leenheer (UGent) en Joris Roos (voorzitter VVS).

Dinsdag 29 april 2003 om 20u – Grote Aula MTC

Organisatie: LOKO-Kringraad

“Studenten zuipen en schransen niet meer zoals vroeger”

Studenten en horeca-uitbaters worden traditioneel graag afgeschilderd als onvoorwaardelijke bondgenoten. De mythe wil dat studenten minstens driemaal zoveel tijd op café als in de aula doorbrengen en tijdens hun verblijf in Leuven allemaal een klein fortuin aan de plaatselijke horeca nalaten. Toch lijkt het deel van de studentenpopulatie dat aan dat profiel voldoet, niet zo groot.

Luc Ponsaerts, eigenaar van café Orient op de Oude Markt, is voorzitter van de vzw Oude Markt. Dat is de belangenvereniging van de horeca-uitbaters van het Leuvense wereldberoemde caféplein. Daarnaast is hij ook bestuurslid van de vzw Marktrock en gemeenteraadslid voor de VLD. Spontaan en niet zonder enige fierheid doet hij ons de plannen voor de heraanleg van de Oude Markt uit de doeken. Die heraanleg ziet hij als een belangrijke verwezenlijking van zijn vereniging.

Luc Ponsaerts: «We hebben zeer lang geijverd voor de heraanleg van het plein. Ongeveer twintig jaar geleden is de Oude Markt al eens heraangelegd. Toen is er een verkeersvrij gedeelte gekomen, want daarvoor stond het plein helemaal vol met geparkeerde wagens. In een eerste fase van het nieuwe plan wordt, vanaf 1 april, het plein volledig verkeersvrij gemaakt. De eigenlijke heraanleg van het plein zal na Leuven Kermis gebeuren. Het is de bedoeling het plein blijvend verkeersvrij te houden.»

«De parkeerstroken zullen plaats moeten ruimen voor grotere terrasstroken. Ook het verhoogde terrasgedeelte aan de kant van de Universiteitshal zal uitgebreid worden. In het midden van de Oude Markt, waar nu de weg loopt, komt er een soort promenade. Er zal dus geen parkeermogelijkheid meer zijn, maar in ruil daarvoor krijgen de mensen wel een veel fraaier plein. De vraag om de Oude Markt verkeersvrij te maken kwam trouwens van de politie. Zo heeft ze een beter overzicht op het plein en wordt ook al het nodeloze verkeer dat daar circuleert — kerels die hun wagens komen showen — aan banden gelegd.»

MACHO

Veto: De heraanleg van de Oude Markt komt er dus op vraag van de politie, maar ik neem aan dat de café-uitbaters ook niet ontevreden zijn met de uitbreiding van de terrasstroken?

Ponsaerts: «Dat is inderdaad mooi meegenomen, maar het is vooral belangrijk dat het plein, dat de laatste jaren toch een beetje aan het verloederen was, een meer hedendaagse inrichting krijgt, een verzorgder uitzicht. We hebben ook gretig ingespeeld op het voorstel van het stadsbestuur om luifels en parasols te uniformeren. Zo willen we het jonge, studentikoze imago van de Oude Markt behouden, maar het plein ook wat meer cachet geven.»

Veto: Hoe studentikoos is de Oude Markt eigenlijk volgens u?

Ponsaerts: «Het plein heeft natuurlijk een evolutie doorgemaakt. Het is, sinds de herinrichting van twintig jaar geleden, een echt horeca-plein geworden. Daarvoor waren er hooguit een twintigtal cafés — nu zijn dat er bijna vijftig — maar er waren toen proportioneel gezien veel meer echte studentencafés. De uitgaanscultuur is helemaal veranderd. Ik heb hier nog de unitaire Leuvense universiteit meegemaakt. Toen was Leuven echt een bruisende multiculturele uitgaansstad.»

«Vroeger waren de mannelijke studenten veruit het talrijkst, en in die groep was er een grote behoefte om uit te gaan, samen te klitten en te schransen en te zuipen. Dat zie je nu veel minder. Ook het bestedingspatroon is drastisch gewijzigd. Het staat niet meer macho om meters bier te bestellen en zich te bezatten. De student van nu heeft andere behoeftes: hij wil *cocoonen*, gezellig op kot zitten, en is niet langer bereid al z'n zakgeld af te dragen aan de plaatselijke horeca. Hij heeft ook een pc, een GSM, wil reizen, heeft nog andere hobby's en behoeftes. Daardoor is het horecaleven wel wat veranderd. Ook het gewijzigde examensysteem heeft een grote invloed op het uitgaanspatroon van de studenten.»

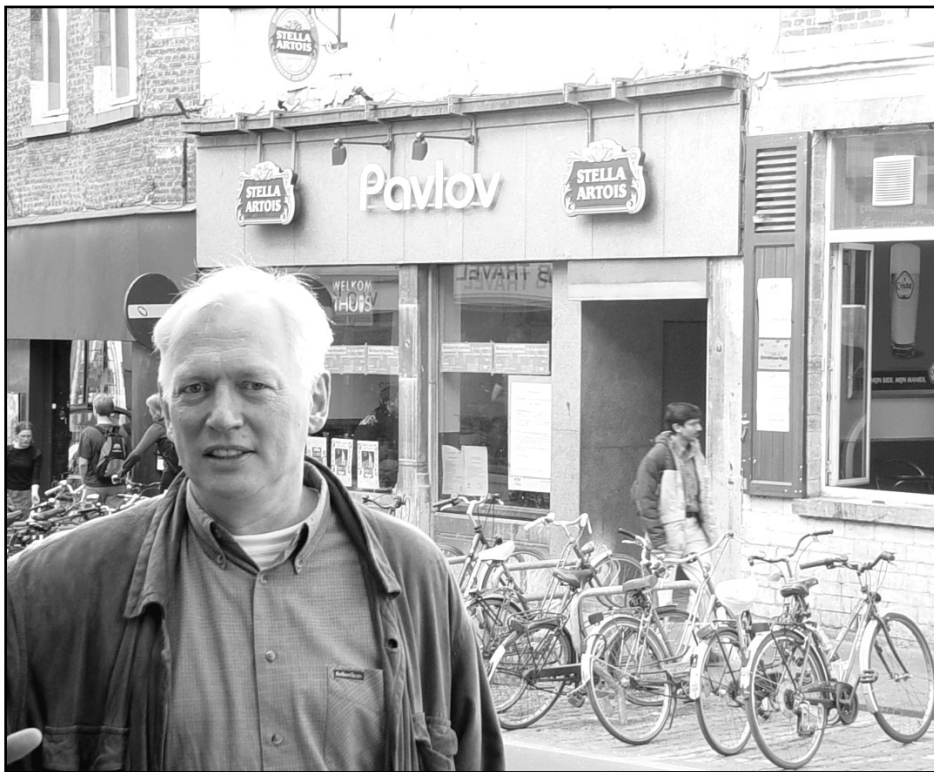
BRADERIE

Veto: De cafés lopen tegenwoordig tweemaal per academiejaar leeg?

Ponsaerts: «Ja, dat merk je goed. We kunnen de universiteit natuurlijk moeilijk verplichten haar beleid aan te passen aan de noden van de horeca, maar voor mensen die het echt moeten hebben van de studentenpopulatie duurt de rustige periode nu veel te lang. De studenten beginnen al halfweg december uit de cafés weg te trekken, en pas in februari zien we ze terug. Dan gaat het nog even heftig, maar daarna wordt iedereen weer snel in de examensfeer ondergedompeld. Het studentenseizoen wordt dus fors ingekort.»

«En dan is er ook nog het fenomeen van de fakbars. Ik heb helemaal niks tegen fakbars, maar ze mogen hun reden van bestaan niet overstijgen. Voor mij is een fakbar een plaats waar studenten van een bepaalde faculteit elkaar kunnen ontmoeten. Zo'n bar heeft zeker zijn nut en daar heb ik dan ook niks op tegen. Maar de laatste jaren is er door de concentratie van fakbars in de Tiensestraat als het ware een alternatief uitgaanscircuit gekomen. Daar

wordt bier verkocht aan 'braderieprijzen'. Daarvoor krijgen de fakbars de nodige faciliteiten van de brouwers, die hun producten bij de studentenpopulatie willen inburgeren. Ik begrijp de student die maar

«één euro voor zijn pintje moet betalen, in plaats van één euro zestig, maar die concentratie van fakbars in één wijk is een stevige concurrent voor de plaatselijke horeca.»

Veto: Het succes van de fakbar schuilt volgens u dus in de lage bierprijzen, maar daarmee zei u nog dat de vraag naar bier bij studenten afneemt.

Ponsaerts: «Er zijn een aantal factoren die ervoor zorgen dat het café-leven minder belangrijk wordt: het examensysteem, *cocoonen*, een veranderd bestedingspatroon, een alternatief circuit met lage prijzen. Je moet met al die evoluties rekening houden. De horeca van Leuven klaagt niet, want in vergelijking met andere steden doen we het hier nog steeds erg goed.»

ONDERBROEK

Veto: Het gewijzigde uitgaanspatroon van de student brengt de Leuvense horeca voorlopig dus niet in de problemen?

Ponsaerts: «Leuven is wat meer beginnen inspelen op de studentenarme periodes. De zomer maakt veel goed en maakt ons minder afhankelijk van de studentenpopulatie. Ik vrees wel dat op termijn de kleinere zaken het lastig zullen krijgen en er meer grotere horecazaken zullen komen, met een meer gevarieerd aanbod: plaatsen waar je 's middags en 's avonds kunt eten en om elf uur omgetoverd worden in 'danspaleizen'».

Veto: Wat is het belang van een evenement als Marktrock voor de Leuvense horeca?

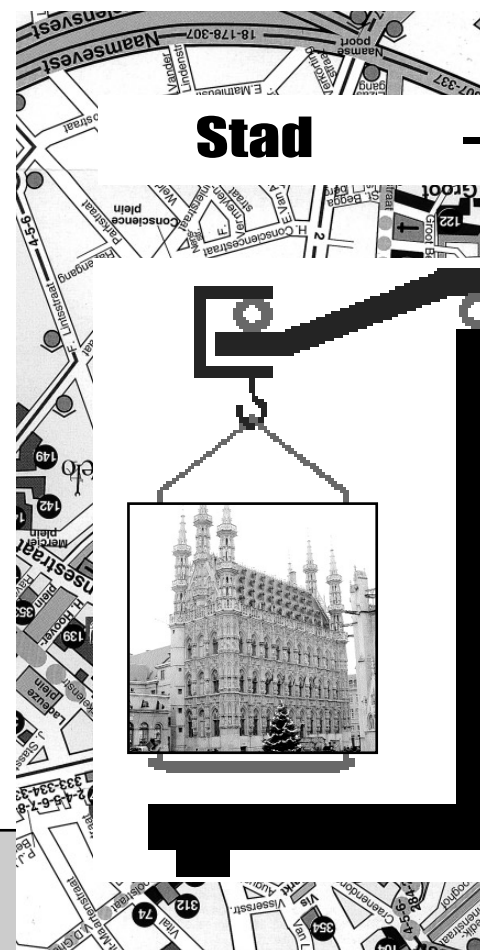
Ponsaerts: «Samen met andere, meer volkse, activiteiten zoals Belevensissen en Hapje-Tapje, zorgt Marktrock ervoor dat er

ook in de zomer iets te beleven valt in Leuven. De tijden dat een café-baas op de nationale feestdag drie keer in zijn onderbroek over de Oude Markt kon lopen zonder dat iemand het merkte zijn voorbij!

(lacht) De opwaardering van de steden en het stadstoerisme is een algemene trend die ervoor zorgt dat het hier 's zomers geen dooie boel meer is zoals vroeger. Marktrock is voor Leuven imago-bepalend in het hele land en trekt, samen met de andere initiatieven, meer volk naar de stad in de zomer. Ook de universiteit heeft baat bij het succes van Marktrock, want als je bij jonge mensen rekruteert moet je stad toch een goed imago hebben bij die groep. Voor het Leuvense horecacentrum zijn de grote zomer-evenementen zoals

Marktrock van fundamenteel belang geworden. Die vaststelling vat de evolutie die we hier meemaken mooi samen: het zomerseizoen is minstens even belangrijk geworden als het studentenseizoen.»

Bert Depoortere

STAD VERSUS UNIVERSITEIT: CONFLICT OM RUIMTE

Een plekje voor de unief

In Leuven zijn de stad en de universiteit nauw met elkaar verweven. Meer dan 575 jaar groeiden ze harmonisch en vulden ze elkaar aan. De nauwe verweving heeft ook zijn beperkingen.

In juni 2001 werd de startnota voor het Ruimtelijk Structuurplan Leuven

galanceerd. Voor 1 mei 2004 moet een definitief ruimtelijk structuurplan goedgekeurd zijn. Een structuurplan is meer dan een kaartje, het is een gedetailleerde langetermijnvisie. De keuzes die daarin gemaakt worden, zullen dus een belangrijke invloed hebben op de toekomstige verhouding met de universiteit.

De stad erkent dat zijn uitstraling en maatschappelijk-economische positie in belangrijke mate afhangen van de universiteit. De duizenden studenten en personeelsleden van de universiteit bepalen ook het niveau van allerlei voorzieningen. Leuven wil de positie van de Alma Mater in Vlaanderen en Europa bevestigen en versterken door de nodige ruimte en omkadering. Het bijhorende studentenleven is een karakteriserend kenmerk van de stad. Het bepaalt het uitzicht en de sfeer, maar zorgt op bepaalde momenten ook voor overlast.

Anderzijds is de universiteit volledig ingebed in het Leuvense weefsel, zodat de universiteit van haar kant belang heeft bij

een goed uitgeruste, welvarende stad.

Opmerkelijk is de stelling dat onderwijs, huisvesting, dienstverlening en recreatie van de studenten best zo dicht mogelijk bij elkaar liggen. Deze visie betekent dat deze activiteiten dus best geconcentreerd worden in de binnenstad. Vanuit het stadsbestuur zijn de laatste tijd echter andere geluiden te horen. Huisvesting van de studenten buiten de ring stuit op veel minder weerstand dan verdere concentratie. (...)

“Studenten zijn geen overlast”

Sinds deze legislatuur heeft Leuven een studentenscheper. In de gemeenteraad zit professor Katlijn Malfliet (CD&V) de gemeenteraadscommissie studentenaangelegenheden voor. Zij volgt dus actief de verhouding tussen studenten en stadsbestuur op.

Katlijn Malfliet: «De stad Leuven moet voldoende investeren in een goed studentenbeleid. We zijn tenslotte een studentenstad. Vroeger was dat misschien vanzelfsprekender, maar pas de afgelopen jaren wordt er meer gedacht in termen van beleidsplannen. Indien we niet opletten, zou het studentenbeleid daar een beetje tussen vallen. Daarom zou het goed zijn mocht er ook een eigen beleidsplan over studenten-aangelegenheden komen, waarbij de studenten niet eenzijdig worden bekeken.»

Veto: De studentenscheper, Saïd El Khadraoui (sp.a), zegt dat hij zowel een verticaal als een horizontaal beleid voert. Wat betekent dat?

Malfliet: «Ik denk dat je enerzijds de studenten moet bekijken als een groep die in Leuven leeft, waar je eigen initiatieven voor moet ontwikkelen. Anderzijds moet je ook bij ieder beleidsaspect, gaande van sport tot politiebeleid, kijken wat de effecten voor de studenten kunnen zijn. Toch leg ik ook in de commissie de nadruk op het feit dat we studenten niet enkel moeten zien als een groep die geïnformeerd moet worden of die de wetten moeten naleven, maar ook als een groep die de stad iets kan bijbrengen. Uiteraard moet ervoor gezorgd worden dat de studenten de stad niet op stelten zetten, maar we zouden hen toch ook meer positief moeten bejegenen.»

«Daarom hoop ik dat we op termijn met de studenten een aantal interessante

projecten kunnen opzetten. Het grote probleem is echter dat er ieder jaar een nieuwe lichter studententoekeer komt; de continuïteit wordt steeds doorbroken. Die projecten zou ik trouwens ook zien op domeinen die niet zo vanzelfsprekend zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan vrede, sociale rechtvaardigheid, ontwikkelings-samenwerking. Zo kan het beeld ontstaan dat studenten ook een positieve inbreng kunnen hebben in de stad. Daar zijn we jammer genoeg nog niet aan toe. Er is wel informatie naar de studenten toe en er is een studenten-agent. Maar er zijn echter ook nog heel wat andere aspecten.»

VERANTWOORDELIJKHEID

Veto: Bruggen bouwen tussen inwoners en studenten klinkt mooi. Anderen zeggen dat het misschien beter is om de leefwerelden apart te houden en ervoor te zorgen dat men elkaar niet stoort.

Malfliet: «We moeten het natuurlijk niet overdrijven. De hele universiteit is sowieso een aparte wereld en op zich is het goed dat zij zich autonoom kan ontwikkelen. Toch denk ik dat het belangrijk is dat er aandacht komt voor hoe deze twee groepen met elkaar samenleven. Dat lijkt me nodig, want anders ontstaat er bij de Leuvenaars het beeld dat de studenten hier zomaar toekomen en misschien te veel leven in de stad brengen - om het zacht uit te drukken. Daar kan een studentenbeleid effectief iets aan doen.»

Veto: Wat voor dossiers behandelt de gemeenteraadscommissie zoal?

Malfliet: «Op de laatste vergadering hebben we het gehad over de studentenbrochure, die vanaf volgend jaar zal worden uitgegeven met een aantal andere instanties. Dan is er ook nog de rol van de studentenagent en hoe we zijn dienstverlening kunnen verbeteren. Zo'n commissie is trouwens meer dan wat democratische schijn. We volgen echt wel kritisch de zaken op. Daarnaast proberen we natuurlijk ook de scheper te adviseren en te inspireren.»

Veto: In de commissie wordt er wellicht ook veel gesproken over de overlast die studenten zouden veroorzaken.

Malfliet: «Ja, maar ik spreek dat absoluut tegen. De studenten maken integraal deel uit van de stad, dus je kunt niet zomaar spreken over de studenten als overlast. Als studentenstad hebben we daarin trouwens geen keuze.»

Veto: Moet de stad meer tolerant zijn ten aanzien van studenten, of moeten dezelfde regels voor alle inwoners gelden? Ik denk bijvoorbeeld aan studentendopen.

Malfliet: «Dat moet afgetast worden. Het is

heel belangrijk dat er een rechtstreekse samenspraak is tussen de Stad en de studenten. Ik denk bijvoorbeeld aan de fakbars, waar studenten ook de ordehandhaving enigszins in handen nemen. Dat is het wijzen op verantwoordelijkheid, waardoor alles binnen de perken blijft.

verwachten, wat niet noodzakelijk via studentenstemrecht hoeft. Ik geloof zeer sterk in een directe democratie op lokaal vlak, waarbij de studenten als groep hun mening naar buiten brengen naar de gemeenteraadscommissie toe. Dat gebeurt nog veel te weinig, maar dat zou eventueel

via LOKO nog kunnen worden uitgebouwd. En ik hoop dan ook dat het niet enkel zal gaan over vuilniszakken of de fakbars, maar ook over andere serieuze problemen. Het is trouwens beter wanneer de studenten zelf met voorstellen naar ons komen in plaats van omgekeerd.»

Veto: Bij de verdubbeling van de kotbelasting in 2001 voelden de studenten zich wel wat in de kou gezet.

Malfliet: «Dat is een gemiste kans geweest. Daar heb ik me wel onthouden. Trouwens, heel het beheer van koten is een gemiste kans. Daar zou misschien best eens een ad hoc-werkgroep over samenkomen, want je hebt daar zeer verschillende visies aan de kant van de universiteit en de Stad. Daar komt men blijkbaar niet aan toe. Nochtans is het zeer belangrijk voor het imago van zowel Leuven als van de universiteit. Blijkbaar ziet de coördinator Studentenbeleid dat als een soort persoonlijke verantwoordelijkheid die de universiteit zelf moet oplossen, maar alleen zal het niet lukken. Nog voor het begin van volgend

academiejaar zou er toch eens ernstig rond de tafel moeten gezeten worden.»

Veto: U bent professor en gemeenteraadslid in dezelfde stad. Valt dat te combineren?

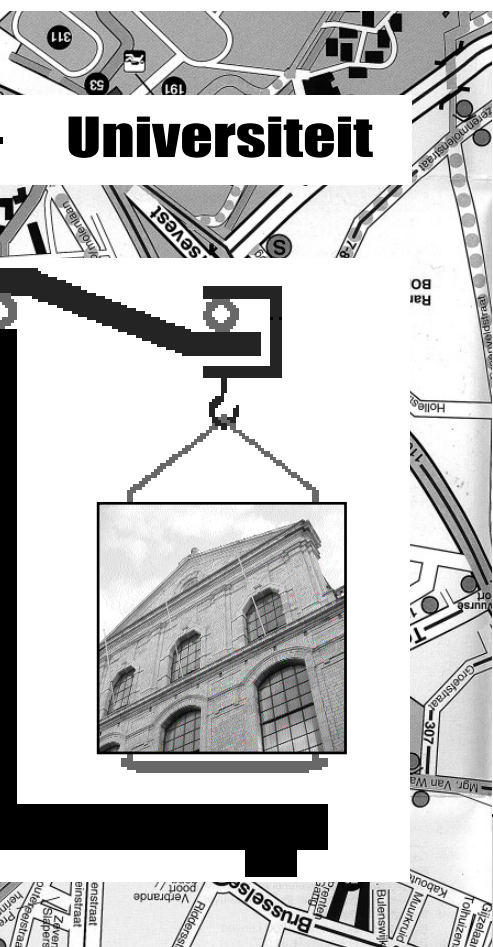
Malfliet: «Dat valt nog net te combineren. Alle vergadering zijn 's avonds en ook in het weekend hou ik me met politiek bezig. Ik probeer uiteraard in de eerste plaats mijn job goed uit te oefenen. Toch denk ik dat het goed is dat iemand vanuit de universiteit in de gemeenteraad zit, zodat er toch ook een zekere inbreng is vanuit de universiteit. Tot rollenconflicten leidt het zelden tot nooit.»

Thomas Leys

TAFEL

Veto: Is studentenstemrecht een manier om de studenten beter bij het beleid te betrekken?

Malfliet: «Het is vooral belangrijk dat studenten laten horen wat ze van de stad

waterbeheer, geologie en geografie) vanuit de binnenstad naar de respectievelijke clusters Gasthuisberg en Arenberg.

De laatste wijziging van het gewestplan maakt dat Campus Arenberg maar weinig uitbreidingsopties meer heeft. Een verdere verdichting biedt echter nog veel mogelijkheden. Op het vlak van huisvesting kan de Studentenwijk Arenberg rond Alma 3 nog verder uitgebouwd worden. De sterkte, uitstraling en toekomst van exacte wetenschappen is verbonden met de nabijheid van technologische bedrijven. Een recent voorbeeld van het belang dat niet-universitaire instellingen kunnen hebben op het succes van de faculteiten exacte wetenschappen is het verdwijnen

van Terbank voor Imec. De universiteit stond de sloop van honderd-zeventig studentenkamers toe in ruil voor een uitbreiding van het onderzoeksinstituut.

SPIN

Voor hightechondernemingen is de nabijheid van een onderzoekscentrum een bepalende vestigingsfactor. Vele spin-offs vestigen zich meestal in de buurt van het moederdepartement. Het nieuw geplande en fel gecontesteerde wetenschapspark Termunckveld is volgens de universiteit broodnodig om jonge bedrijven te huisvesten. Bestaande bedrijven zijn vragende partij voor samenwerking met

universitaire onderzoekers. Op nabijgelegen industrieterreinen zoals dat van Haasrode zijn talrijke bedrijven aanwezig die afhankelijk zijn van de Leuvense ingenieurs en wetenschappers.

De stad stelt duidelijk dat ze de ontwikkeling van de universiteit en de hogescholen niet van bovenaf wil sturen, maar schuift een nauwe samenwerking naar voor. Recent is gebleken dat dit in de praktijk bijzonder moeilijk is. In huisvestingsdossiers lijkt de afstand tussen De Naamsestraat en De Grote Markt gigantisch. Gelukkig is de wil om er iets aan te doen bij beide partijen aanwezig.

David Adriaen

Daarnaast wordt gestreefd naar een verdere clustering van de universiteit volgens activiteit. De humane wetenschappen blijven in de binnenstad. De exacte wetenschappen bevolken de terreinen in Heverlee (Arenberg) en de Biotechnische wetenschappen worden geconcentreerd op Gasthuisberg. De K.U. Leuven plant een verhuis van een aantal faculteiten (farmaceutische wetenschappen en geneeskunde) en departementen (land- en

Zonder drank, gene klank!

Beiaardcantus: v
vanaf 19u30 op

Fen studentenclub met een doel. Een doel behalve *zuipen* bedoelen we dan. Het bestaat en wel in de figuur van de studentenfanfare. De zelden complete twintigkoppige formatie staat steeds klaar om cantussen, revues, galabals en dergelijke van de nodige muzikale omkadering te voorzien. Ambiance en vertier verzekerd, en niet alleen voor het publiek.

Het durfde in het verleden al eens uit de hand te lopen want de *fanfarienes* zelf geloven niet in musiceren op een nuchtere maag. Vorig jaar vierde Moeder Fanfare haar negentigjarig bestaan. Dit jaar staat de Beiaardcantus als hoogtepunt op de agenda. Hierop zullen de jongens samen met de beiaardier en het Leuven Universitair Koor een uitgebreid repertoire aan studentenliedjes ten beste geven.

Reinout Alderweireldt zit in zijn eerste licentie Rechten en is al drie jaar de klarinettist van het gezelschap. Dit jaar komt hij op voor Senior van de fanfare. Hij is, naar eigen zeggen, het beschaafde lid van de beschaafde studentenclub in Leuven. Als schachtentemmer van de club *spaart* hij immers zijn schachten. De titel van dit artikel is tevens zijn levensmotto. Inderdaad, tussen muziek en bier ligt een evenwicht en de fanfare is erop uit dat te vinden.

Reinout: «Wij zijn al bij al met twintig. Maar eigenlijk nooit compleet. Dat is ook niet nodig om fanfaremuziek te spelen. Een trompet en een trombone zijn altijd nodig, want dat zijn twee instrumenten met een zeker volume. Als je ergens met een *fluitje* binnenvalt, zal je de aandacht niet trekken. En de *grosse-caisse* geeft de maat aan. Mijn instrument, de klarinet, is eigenlijk geen echt fanfare-instrument. En verder heb je nog de saxofoon, de tuba en de trommel. Op de Beiaardcantus gaan we proberen met de complete fanfare aanwezig te zijn, dat zal een *special* zijn.»

MANWIJF

Veto: Hoe rekruteren jullie?

Reinout: «Voornameklijk via mondreclame. Onze saxofonist bracht bijvoorbeeld twee heel goeie saxofonisten mee die hij kende. Ik ben er zelf bij gegaan op aanraden van mijn oom die in de fanfare in Gent zat. In het begin van het academiejaar doen we *caférollen*. We vallen dan een paar cafés binnen en spelen

een paar liedjes om ons bij de studenten bekend te maken. Op optredens spreken mensen ons soms ook aan met de vraag of ze kunnen meespelen.»

«De meeste die bij ons komen, hadden al een muzikale opleiding, maar eigenlijk kan je ook als niet-muzikant beginnen. Soms vragen meisjes of ze mogen meespelen maar dat moeten we dan weigeren. Er is ooit wel een meisje bij de fanfare geweest maar dat was meer een *manwijf*. Hoe dat precies in elkaar zat weet ik zelf niet.»

Veto: Is fanfaremuziek nu minderwaardige muziek?

Reinout: (kijkt verontwaardigd) «Pfff. Wat wij zijn, is een studentenfanfare. We spelen op cantussen en galabals. Allemaal studentenactiviteiten, dus wij spelen studentenliedjes. Een fanfare die met een hoedje en uniform mooi op een rij staat, dat zijn wij niet. Cantusliedjes zijn toch niet minderwaardig? Het is wel simpele muziek in de zin dat het gemakkelijk om spelen is, maar niemand kijkt er op neer.»

VALSE NOOT

Veto: Een studentenclub is onlosmakelijk met bier verbonden. Valt dat met het muziek spelen te combineren?

Reinout: «In tegenstelling tot andere clubs die alleen op café zitten om te *zuipen*, doen we nog iets anders: muziek spelen. Drinken hoort wel bij het studentenleven, dat heb ik hier in Leuven moeten leren.»

«Ik vind van mezelf dat ik na een drietal pintjes losser ben en beter speel. Meer hebben we ook niet op als een cantus *begint*. Dus als we spelen zijn we niet zat, maar naarmate de avond evolueert — wij drinken natuurlijk mee — kan het keren. Een valse noot is geen schande, maar het

moet toch herkenbaar blijven. Op de Beiaardcantus niet meedrinken? Natuurlijk wel, maar we gaan wel uitkijken want als dat tot middernacht duurt...»

Veto: Kijk je uit naar de Beiaardcantus?

Reinout: «Tijdens de eerste editie, drie jaar geleden, was ik er als toeschouwer bij. Voor velen van ons zal het de eerste keer zijn. Het is natuurlijk eens iets anders: spelen voor 2500 man. Doordat we samenwerken met de beiaardier en het koor, zullen we wel zorgen dat het muzikaal in orde zal zijn.»

Wij hebben gisteren zelfs gerepeteerd, iets wat anders nooit gebeurt. Die liedjes leer je eigenlijk op het gehoor spelen. Wij repeteren als we optreden. Pas twee jaar geleden kregen we voor het eerst partituren. Maar nu moet er wel coördinatie zijn met de beiaardier omdat er nogal veel *mollen* (halve tonen lager, ka) in zijn partituren zitten.»

RECTOR

Veto: Wat zijn de beste herinneringen tot nu toe met de fanfare?

Reinout: «Moeilijk te zeggen. Er zijn er zo veel. Maar als ik er één moet uitkiezen dan de volgende. Elk jaar spelen we samen met de fanfare van Gent in het Gravensteen. In de jaren '50 werd de prijs van het bier één frank opgeslagen en dan hebben de studenten ferm geprotesteerd en het Gravensteen bezet. Dat wordt nu elk jaar herdacht met de Gravensteenfeesten. Die dag gaan we uit in Gent en verbroederen we.»

«We vinden het ook tof dat de rector ons traditioneel ieder jaar uitnodigt om het rectoraat te bombarderen met het nodige muzikaal geweld. We zijn de enige club die zo ontvangen wordt.»

Veto: Hoe kom je aan je bijnaam Porn?

Reinout: «Mijn clubnaam is niet wat je er van moet denken. Het is een gevolg van het feit dat ik quasi op elke activiteit met *meisjes* aan het spreken ben. Meestal ken ik ze wel en is dat dan ook gewoon om eens *ne goeiendag* te zeggen. De rest van de fanfare ziet dat anders en denkt dat 'het in de koffer duiken' bij mij meer voorkomt dan bij hen, maar dat is dus niet zo. Dus zoek er niet te veel achter.»

Katayoun Alidadi

www.studiant.be/leuvensesf

Beiaardier: "Mijn eigen bak bier in de toren"

Geen Beiaardcantus zonder beiaard natuurlijk, en de man die de klokken zal bedienen heet Luc Rombouts. Zelfs al ken je zijn naam niet, de kans is erg groot dat je hem al eens hebt gehoord. Hij speelt namelijk elke dinsdag van zeven tot kwart voor acht op de beiaard in de toren van de bibliotheek op het Ladeuzeplein.

De jonge veertiger Rombouts is heel enthousiast over de Beiaardcantus: «Het is een leuke gelegenheid om de beiaard eens op een andere manier voor te stellen. Beiaardmuziek heeft, vind ik, te veel het imago dat het alleen voor een select publiek is. Als je dan drieduizend man ziet meezingen, weet je dat dat helemaal niet waar is. Ik ben dan ook blij dat de beiaard in de naam van de Beiaardcantus zit, vooral omdat het zo'n mooie beiaard is.»

De universiteitsbeiaard is inderdaad een van de mooiste van de wereld. Hij werd in 1928 gemaakt met Engelse klokken — die toen veel beter waren dan Belgische of Nederlandse klokken — en in 1983 gerestaureerd. Hij telt nu maar liefst drieënzestig klokken.

De Leuvense Beiaardcantus is trouwens heel speciaal: «De vorige Beiaardcantus, drie jaar geleden, was de allereerste uit de wereldgeschiedenis, en dit is de tweede. Naar het schijnt is er een veertigtal jaar geleden in Gent iets soortgelijks geprobeerd, maar er was geen toestemming van de politie en het is dan ook mislukt.»

«Ik heb vroeger zelf wel, toen ik preses van Klio was, dergelijke ideeën gelanceerd: beiaard bij een cantus, een dansvoorstelling, noem maar op. Het was vroeger echter nooit praktisch haalbaar, en ik ben dan ook blij dat het nu wel kan.»

Veel mensen vragen zich af hoe de communicatie tussen de beiaardier en de mensen op de grond verloopt. Rombouts: «Ik zie niks van wat er beneden gebeurt. Als ik zelf niet speel, kan ik wel een aantal dingen horen, maar de mensen beneden zullen toch vooral naar mij moeten luisteren. Er is wel één repetitie geweest met de fanfare, en het zal wel lukken. Mocht er iets mislopen, dan staat er wel iemand bij mij die een verbinding heeft met de procantor, zodat we toch nog kunnen bijsturen.»

Houdt de beiaardier zelf ook van cantussen? «Zeg dat wel. Vroeger ging ik heel graag naar cantussen — ik heb er ook veel geleid als preses, en andere begeleid op piano — en ik vind het erg jammer dat ik er nu niet bij kan zijn. De organisatoren hebben wel beloofd dat ze ervoor zullen zorgen dat ik een bak bier krijg in de toren.»

(ldk)

Koor: "Goed zingen en ons amuseren"

Ongeveer drieduizend Leuvense studenten zullen luidkeels meezingen met de beiaard woensdag. Een veertigtal daarvan zal dat doen vanop het podium: de leden van het Leuven Universitair Koor (LUK).

Wij spraken met Wouter De Vos, de voorzitter van het koor, en hij vertelde ons dat de aanwezigheid van het LUK op de Beiaardcantus niet zo raar is als het lijkt: «We proberen met het koor wel om zoveel mogelijk op een hoog niveau te zingen, maar we beschouwen onszelf ook als een studentenvereniging. Dat wil zeggen dat ook studentikoze activiteiten niet zomaar aan ons voorbijgaan.» De Beiaardcantus is wel geen echt concert: «We proberen het natuurlijk wel goed te doen, maar we gaan toch vooral om ons te amuseren.»

Het LUK is vooral bekend van het jaarlijkse kerstconcert, waarvoor de Sint-Jan-de-Doperkerk in het Begijnhof telkens weer helemaal vol loopt. Het koor doet echter nog veel meer: elke lente geeft het een concert — dit jaar op 29 april —, soms treedt het op in diverse Vlaamse en buitenlandse steden en dorpen, en het

(ldk)

Peto Verbum

Met de Beiaardcantus hebben veel studenten weer de ideale uitvlucht om liters bier tot zich te nemen. Maar de drank dient natuurlijk ook om de kelen te smeren, zodat ze opnieuw het beste van zichzelf kunnen laten horen. In de ongetwijfeld toonvaste en oorstrelende liedjes kan je Latijnse, Afrikaanse of gewoon Nederlandstalige teksten ontwaren. Maar hoeveel studenten zouden al eens stilgestaan hebben bij wát ze tijdens zo'n cantus allemaal uitkramen?

Sommige van die liedjes betekenen immers meer dan wat oubollige wauwel over *Wein, Weib und Gesang*. Ze vertellen een stukje geschiedenis van uiteenlopende volken en maken deel uit van een rijke folklore. Hoog tijd dus dat we de leukste weetjes en smakelijkste legendes uit de studentencodex verzamelden.

ANTI-BURGERLIJK

Natuurlijk zou ook de Beiaardcantus geen 'echte' cantus zijn als hij niet begon met de Latijnse drinkliederen '**To vivat**' en '**Gaudeamus igitur**'. Het huidige 'To vivat' gaat terug tot 1817, toen de tekst in *Groninger Studenten-liederen* verscheen. Het werd waarschijnlijk naar het voorbeeld van het Leuvense 'A, a, a valeta studia' door een Leidse student geschreven. In het begin was het lied vooral aan de Nederlandse universiteiten gekend, maar het is intussen uitgegroeid tot één van de belangrijkste studentenliederen in Vlaanderen. Niet alleen wordt iedere student verondersteld de eerste en de derde strofe uit het hoofd te kennen, maar wordt 'To vivat' ook staande gezongen.

Dat geldt overigens ook voor 'Gaudeamus igitur'. De titel werd ontleend aan het middeleeuwse vagantenlied '*De brevitae vitae*', maar de tekst onderging in de loop van de eeuwen wel enkele aanpassingen. De gedrukte versie uit 1781 werd zelfs wegens haar 'anti-burgerlijke' karakter door de universiteit van Halle in Duitsland in beslag genomen en de auteur, Christian Kindleben, werd voor het leven uit de stad geweerd.

FEUERZANGENBOWLE

Toch bestaan er heel wat misverstanden over de betekenis van sommige studentenliederen. Hoewel in '**Krambambouli**' "dat schuimend blond studentennat" bezongen wordt, is ook dit lied in Halle ontstaan. Krambambouli is ook helemaal geen biersoort, want de naam werd oorspronkelijk voor 'Wachholder-Branntwein' gebruikt. Later werd het een verzamelnaam voor schnapps. Als Duitse studenten vandaag nog Krambambouli drinken, is dat een warme mengeling van wijn, rum, suiker en kruiden. Tijdens een *Crambambulikneipe* maken ze nog eens per jaar volgens een vast ritueel een ketel *Feuerzangenbowle* of krambambouli. Tijdens het lange proces wordt dan het lied 'Krambambouli, das ist der Titel' gezongen.

Zulke veranderingen ontstaan dikwijls omdat niet iedereen de oorspronkelijke woorden begrijpt. De teksten worden dan in de eigen cultuur ingepast en beginnen een eigen leven te leiden. Zo bestaat er over de herkomst van '**Drie Schuintamboers**' nogal wat discussie. Waarschijnlijk gaat om een verbastering van het Franse '*jeunes tambours*' en niet om tamboeren die hun trommels schuin droegen. Ook van de "vice" uit de zevende strofe van '**Er waren drie studentjes**' denken velen dat het op de vice-preses slaat, terwijl het een verwijzing is naar de vice-rector, die zijn boeltje mag pakken als de laatste student zich "doodgerold" — of te veel de omgeving van de Oude Markt bezocht — heeft.

ZEEROVER

Het oude Vlaamse matrozenlied '**Al die willen te kap'ren varen**' vertelt dan weer een stukje Duinkerke geschiedenis. 'Te kap'ren varen' betekent immers zoveel als kapen en de baarden in het lied is een verwijzing naar de beruchte zeerover Jean Bart. Die kwam oorspronkelijk uit Vlaanderen, maar bood later toch zijn diensten aan Frankrijk aan. Ondanks zijn niet-adellijke afkomst wist Bart zich in de militaire hiërarchie omhoog te werken. Hij staat nog steeds bekend voor de manier waarop hij de Nederlanders en Engelsen bekampte. Door zijn onbehouwen houding aan het hof van Lodewijk XIV werd hij zelfs tot één van de mascottes van de Franse Revolutie uitgeroepen.

Een andere historische tekst is '**Het lied van Hertog Jan**'. Dit officieuze volkslied van Noord-Brabant verscheen voor het eerst in 1947, hoewel de auteurs lieten doorschijnen dat het al eeuwenlang meegaat. Het brengt hulde aan Jan I, hertog van Brabant, die de slag in Woeringen van de Keulse aartsbisschop won en zo Limburg inlijfde en onze contreien voor de dreigende verduitsing behoevde. Hij zou ook bekend staan als de dichter van een vijftal minneliederen in het Diets. Over de bekende passage 'Harba lorifa' bestaan vele theorieën.

Dat 'harba' de Dietse naam voor Brabant is en 'lorifa' een verbastering van l'oriflamme, of gouden vlag, lijkt echter de meest aannemelijke.

ROMANTISCH

Niet alle studentenliederen vinden hun oorsprong in de omgeving van de Lage Landen. Sommige kwamen zelfs helemaal uit Zuid-Afrika overgewaaid. Of dat iets te maken heeft met de vergelijkbare taal en geschiedenis van de Vlamingen en Afrikanen laten we maar in het midden. '**Sarie Marais**' is een voorbeeld van zo'n Afrikaans volksliedje. In Zuid-Afrika werd zelfs een heel Sarie Marais-dossier opgesteld over de herkomst van dit liedje.

Ook hierover bestaan immers twee hypothesen. De meest verspreide theorie is in ieder geval dat 'Sarie Marais' genoemd is naar de plaatselijke boerin Sarie Nel. Eén van haar elf kinderen, Louis Nel, was predikant in het Boerenleger en vertelde rond een kampvuur over zijn moeder. Omdat er in het kamp alleen maar een Amerikaans liedjesboekje voorhanden was, speelden ze het populaire 'Ellie Rhee' op de piano. De soldaten vervingen dan de Amerikaanse termen door Zuid-Afrikaanse en Ellie Rhee door Sarie Marais. Na de oorlog werd het lied verder uitgewerkt en één van de bekendste Zuid-Afrikaanse volksliedjes was geboren. Een tweede aannemelijke denkpiste is dat ene Jepete Toerien de tekst voor zijn vrouw Susara

Margaretha schreef, van wie de meisjesnaam Maré was. Dit vermoeden wordt nog eens gesterkt, doordat in een oudere versie nog een Sarie Maré bezongen wordt. Uitsluitel over deze kwestie heeft het dossier evenwel nooit kunnen brengen.

Een andere legende speelt zich rond '**Bonnie banks o' Loch Lomon**' af. Het lied over het romantische Schotse meer werd in 1746 door een soldaat van Bonnie Prince Charles geschreven. Die moest zich na een mislukte revolutie in Schotland

het meisje gestorven aan de tyfuskoorts — wat in die tijd zeker niet ongewoon was — ofwel was ze bezweken aan syfilis. Het gerucht ging immers dat de rondborstige Molly's nachts haar naar vis stinkende kleren afleed, om minder verhullende prullen aan te trekken. Zo ging ze dan als hoertje op zoek naar klanten, die ze vooral bij de studenten van Trinity College gevonden zou hebben. Ze werd de volgende dag al begraven, maar in Dublin is ze zeker nog niet vergeten. De legende vertelt namelijk dat je op rustige avonden nog steeds het gerammel van Molly's viskarretje kan horen.

Zo ging het verhaal een eigen leven leiden, maar er zijn toch enkele — nogal bedenkelijke — pogingen geweest om haar bestaan te bewijzen. Zo zou Molly in feite Peg Woffington geweest zijn, de minnares van Charles II, en — Freud is immers overal — staan de *cockles and mussels* symbool voor de vrouwelijke genitaliën. Hoewel het duidelijk is dat het hier maar om een verhaaltje gaat, heeft dat de Dubliners er niet van kunnen weerhouden Molly diep in hun hart te bewaren. Naast het liedje heeft ze in Grafton Street, waar ze al

die jaren haar vis en lichaam aan de man bracht, een standbeeld gekregen en staat 13 juni sinds 1699 bekend als de *Internationale Molly Malone Dag*.

Voor de laatste legende blijven we alvast in dezelfde sfeer. '**Tom Dooley**' is rond 1868 ontstaan en is gebaseerd op het leven van Thomas C. Dule. Die was verloofd met Ann Melton, maar had er zich ondertussen niet van kunnen weerhouden ook met ene Laura Foster een relatie aan te knopen. Bij haar had hij syfilis opgelopen en hij had die aan zijn verloofde doorgegeven. Ann eiste onmiddellijk dat hij Laura zou vermoorden, wat hij als trouw en loyaal man dan ook maar deed. Hij werd echter gevat en in de gevangenis zou hij dit liedje geschreven hebben. Voordat hij op 1 mei 1868 opgeknoot werd, zong hij dit liedje als publieke biecht.

Maar ook dit is maar een van de verklaringen. Het verhaal dat de meeste bronnen brengen, is dat van een soort 'vierhoeksrelatie' uit een goor roddelblad. Zowel de heldhaftige soldaat Thomas C. Dule als de sheriff Grayson hadden immers hun oog op Laura Foster én haar getrouwde zus Ann Melton laten vallen. Op een dag verdween Laura spoorloos en een aantal weken later werd haar lijk in een bos teruggevonden. Het spoor leidde naar Ann en Thomas, en ze werden beide gearresteerd. Hoewel het waarschijnlijk Ann was die Laura met een mes om het leven had gebracht en Thomas 'maar' het lijk begraven had, werd in 1868 alleen hij opgehangen. Thomas zweeg echter als een graf over de identiteit van de echte moordenaar, terwijl Ann een relatie zou aanknoopt hebben met Sheriff Grayson en vrijgesproken werd.

Misschien zijn het allemaal details die je alweer vergeten bent na je derde ad fundum, maar wie weet leer je nu leuke weetjes om in het achterhoofd te bewaren, als je je glas voor de zoveelste keer gulzig aan de lippen brengt.

Wim Gemoets

Voor wie meer te weten wil komen over de andere studentenliederen, is er nog altijd de webstek www.geocities.com/studentencodex

Voorverkooppunten Beiaardcantus

Ladeuzeplein

Woensdag de hele dag

LOKO-Kringraad

's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Alle werkdagen tussen 14u en 18u
Tel.: 016/22.31.09

KBC-Studentenkantoor

Eikstraat 15, 3000 Leuven
Werkdagen tussen 11u en 14u 15u en 18u
Tel.: 016/28.49.10

Apolloon

Tervuursevest 101, 3000 Leuven
ma-do 12u-14u en 18u-20u
016/329136

Ekonomika

Dekenstraat 2, 3000 Leuven
In het 'Financienkot'
ma-vr 11u-18u

Farma

Parkstraat, 3000 Leuven vanaf 21u30
Farma verkoopt in haar fakbar de Capsule
vanaf 21u30

Industria VZW

Vesaliusstraat 13, 3000 Leuven
ma-vr 11u-18u Tel: 016/30.10.48
info@industria.be

Landbouwkring (LBK)

Paul Van Ostajenlaan 95, 3001 Heverlee
LBK verkoopt kaarten in de Bar in het
Landbouwinstituut
016/220835
lbk@landbouwkring.be

Medica

Brusselsestraat 246, 3000 Leuven
Medica verkoopt kaarten in Doc's Bar
(zelfde adres)
elke avond open, behalve zaterdag
016/206869

medica@medica.be, bar@medica.be

Pavlov (Fakbar Psychologie)

Tiensestraat 51, 3000 Leuven
Zondag vanaf 22u / ma.-do. 13u-???

Psychologische Kring

A.Vesaliusstraat 2, 3000 Leuven
Ma-do 13u-14u
016/325604
psychokringgroups@yahoo.com

Politika

E.Van Evenstraat 2A, 3000 Leuven
ma-do 11u-14u
016/323086
krico@politika.be

Vlaams Rechtsgenootschap

Tiensestraat 53, 3000 Leuven
Maandag tot donderdag tussen 11u en 17u
Vrijdag tussen 11u en 15u
Tel.: 016/32.55.80
vrgleuven@hotmail.com

VTK

Studentenwijk Arenberg, Blok 6, Verdiep 0
016/200097
vtk@vtk.be

COLUMN

Hedendaags cantussen

De cantussfeer tovert Leuven even om in een vrolijke serenade. We zingen liederen die we van onze voorvaders hebben geërfd. Maar moet het altijd traditioneel? Anne-Marieke, dat ouderwets mens, gaat al jaren en jaren naar de soldaten. Met recht en reden mogen we schreeuwen om een nieuwe, frisse, actuele tekst. Een alternatief? Laten we dit keer in de plaats van Anne-Marieke de soldaten eens in beweging brengen.

1. Wel strijdend soldaatje, waar zijt gij naartoe? (bis)
"Ik ben in Irak om daar hard te vechten!"
Hopsasa, falala, infanterie! (bis)
2. Maar strijdend soldaatje, voor wie doet gij dat? (bis)
"De president der Verenigde Staten!"
Hopsasa falala, demagogie! (bis)
3. Wel strijdend soldaatje, wat geeft hem die macht? (bis)
"Bush is profeet van God onze Vader!"
Hopsasa falala, theocratie! (bis)
4. Maar strijdend soldaatje, wat doet gij daar dan? (bis)
"Vechten voor vrede, tegen terrorisme!"
Hopsasa falala, economie! (bis)
5. En strijdend soldaatje, wie wilt gij verslaan? (bis)
"Saddam die ondemocratische leider!"
Hopsasa falala, hypocrisie! (bis)
6. Maar strijdend soldaatje, wat doet hij dan fout? (bis)
"Saddam die spreekt alsof hij Allah zelf is!"
Hopsasa falala, geen blasfemie! (bis)
7. Zeg strijdend soldaatje, niet ieder steunt u. (bis)
"Wie ontevreden is, die kan betogen!"
Hopsasa falala, plaisanterie! (bis)
8. Wel strijdend soldaatje, we zijn overstuurd! (bis)
"Laat ons toch doen en zoek u een hobby!"
Hopsasa falala, filatelie! (bis)

Sven Vannecke

SCORPIOPROGRAMMA'S ONDER DE LOEP

WIE IS WIE BIJ...

CAMERA OBSCURA

"Op de chocomelk"

Fén van de favoriete vrijetijdsbestedingen van een student is ongetwijfeld het bekijken van films. Maar niets ergert een mens meer dan vol optimisme naar de bioscoop te gaan om nadien vol afgrijzen vast te stellen dat de film die men zojuist zag toch niet je dat was. Gelukkig kan men elke week rekenen op Diederik Van Vaerenbergh, Vanessa Peeters en Inge Lambrichts die de luisteraars van Camera Obscura op een vlotte manier door het Leuvense filmaanbod loodsen.

Diederik Van Vaerenbergh: «Camera Obscura is geen nieuw programma, het bestond al voor de radiostop van Scorpio. Het programma werd wel gemaakt door andere mensen. Inge is de enige van de oude garde die is overgebleven. Vanessa en ik zijn er pas nadien bijgekomen.»

Inge Lambrichts: «Ons filmprogramma ziet er nu wel anders uit dan voor de radiostop. Er is een andere ploeg en we werken nu meer gestructureerd. Elke week bespreken we een nieuwe film, is er een sneekverslag en doen we een special, waarbij we ons laten inspireren door de actualiteit. We proberen ook vaak mensen in de studio te halen voor een interview.»

Veto: Heeft iedereen een vaste taakverdeling?

Diederik: «Nee. Dat is juist het fijne.»

Inge: «Dat is ook een beetje om de saaiheid

tegen te gaan. Niet dat het saai is om het programma te maken, maar het is gewoon leuker werken.»

Diederik: «We hebben met z'n drieën de volledige controle over het programma. Als je bij een grote radioketen werkt, ben je slechts een radertje in het hele proces. Bij Scorpio is dit niet zo: wij bepalen hoe het hele programma eruit ziet.»

BOEIEND

Veto: Wat is nu het leuke aan het maken van een filmprogramma?

Diederik: «Ik ga sowieso heel veel naar de film en ben geïnteresseerd in alles wat er nieuw uitkomt. Door het feit dat ik er elke keer een bespreking over moet geven verplicht het me ook om er op een bepaalde manier naar te kijken. Je leert waarop je moet letten en verbanden te leggen tussen films en regisseurs. Dat maakt het allemaal heel boeiend.»

Inge: «We zijn nogal kritisch in onze filmbesprekingen. Dat is ergens wel normaal omdat we al zoveel films gezien hebben dat we niet snel meer tevreden zijn. (lacht) We maken het onze luisteraars wel duidelijk dat het onze mening is die we geven over de film. Wie zijn wij per slot van rekening om te beslissen over goed en slecht?»

Vanessa Peeters: «We motiveren ook altijd waarom we iets goed of slecht vinden.»

Veto: Kruipt er veel voorbereiding in het programma?

Inge: «Eigenlijk wel. Elke week moeten we wel een aantal films zien en dan moeten we er nog een bespreking over maken en achtergrondinformatie zoeken over de film, de regisseur, de acteurs.»

Vanessa: «Of we moeten interviews regelen of afnemen.»

Veto: Richten jullie je enkel op commerciële films of komen meer alternatieve films ook aan bod?

Diederik: «Er zijn in Leuven vijf grote film-aanbieders op groot scherm: Kinopolis Leuven, Studio Filmtheaters, Cinema Zed, Da Extravaganza Alternativa Days en het filmmuseum. We proberen een overzicht te geven van alle films die er te zien zijn. We bespreken vooral nieuwe films die uitkomen en die op groot scherm te zien zijn in Leuven, zowel de commerciële films als de alternatieve.»

CHOCOMELK

Veto: Wat vonden jullie tot nu toe het hoogtepunt in jullie programma?

Diederik: «Mijn persoonlijk hoogtepunt is ongetwijfeld het interview met **Jan Rastelli**, de baas van Studio Filmtheaters. Dat was tot nu toe veruit onze boeiendste studio-gast. Hij vertelde over het ontstaan van de Leuvense cinema en maakte de opbouw van de Studio's mee. Het was een lang interview waar we amper in moeten knippen hebben, het verveelde geen moment.»

Vanessa: «Wat altijd heel plezant is, is onze rubriek 'op de chocomelk'. Dan komt het

zoontje van Eppo (Dehaes, voorzitter Radio Scorpio, al) een kinderfilm bespreken bij ons.»

Inge: «Het is leuk om eens te horen hoe een film gezien wordt door kinderen. Dat zijn altijd leuke en onverwachte interviews.»

«Het interview met Jan Verheyen of Dorothee Van den Bergh, de regisseur van Meisje, vond ik ook wel heel goed.»

Veto: Vorige week werden de Oscars uitgereikt. Wie had volgens jullie de Oscar voor beste film verdiend?

Inge: «The Pianist had voor mij wel mogen winnen. Ik snap wel dat deze film het niet gehaald heeft want ik kan me voorstellen dat heel wat mensen het een saaie film vonden.»

Vanessa: «Ik vond ook wel dat 'The Pianist' een Oscar verdiende.»

Veto: Tot slot: waarom moeten de luisteraars naar Camera Obscura luisteren?

Inge: «Er zijn bijna geen filmprogramma's op de radio, wij zijn bijna uniek met ons programma. We geven een kritische blik op films voor luisteraars die geen doorsneekijkers zijn en niet zomaar meegaan met de stroom.»

Annick Lories

Camera Obscura kan je elke dinsdag beluisteren tussen 19 en 20u op Radio Scorpio (106.0fm)

www.radioscorpio.com

“We doen het met de preses, maar dat is niet voor elk jaar”

Tet concept van een studentenrevue is even eenvoudig als geniaal: een aantal studenten voert een stuk toneel op met in de hoofdrollen hun proffen. Kleine kantjes worden in de kijker gezet, tics worden uitvergroot en alle rare uitspraken die een prof ooit deed, worden genadeloos verwerkt in dit spektakel. Op een vriendelijke manier, dat spreekt vanzelf.

Het organiseren van een revue is geen sinecure. Behalve de gebruikelijke moeilijkheden als een zaal vinden en de ticketverkoop organiseren moeten er ook voldoende vrijwilligers gevonden worden om een script te schrijven, te regisseren, een decor te bouwen en om te acteren natuurlijk. Hoeveel moeite er nu echt voor nodig is, dat vroeg Veto aan Kathleen Dreher, scenariste van de VRG-revue, Nele Van den Driessche, cultuurverantwoordelijke Ekonomika, Miet Boonen, revueverantwoordelijke van LBK en zowat de hele ploeg van de VTK-revue: schrijver Joaquin, acteurs Marian, Benjamin, Bart, Edwin, Maarten, producer Karel en decorbouwer Jan.

DWANG

Het begin van elke revue is het scenario. Al lang voor de gemiddelde student begint te denken aan de semesterexamens zitten enkele enthousiastelingen al vele uren te schrijven en te schrappen. En dan weer schrijven en schrappen.

Kathleen: «Ik was vroeger al met toneel bezig geweest, en dat is vorig jaar ter ore gekomen van de toenmalige VRG-preses. Hij heeft me dan ook met zachte dwang opgedragen om een script te schrijven. Al snel waren we met drie, en dan ging het vrij vlot; de tekst was nog vorig academiejaar af, zij het in een rudimentaire versie.»

Nele: «Wij zijn half oktober begonnen met schrijven, we waren met zeven. Na een maand hadden we een concept gevonden, maar daarna bleek al snel dat zeven mensen te veel is om een gedetailleerd script mee te schrijven. We hebben dan de scènes verdeeld en in kleinere groepjes gewerkt, wat dan weer problemen gaf met de afstemming van de stukken op elkaar. Uiteindelijk was het eerste deel af vlak voor

week, zodat we nog een maand tijd hadden voor de repetities.»

Benjamin: «In november is stilletjesaan het idee voor onze revue gerijpt, en in december was de plot klaar. De tekst is ondertussen echter nog altijd niet volledig, maar normaal gezien kennen we hem wel tegen de voorstelling vanavond.»

Miet: «Wij zijn al in de derde week begonnen met schrijven; tegen het einde van het eerste semester was het script af, zodat we vanaf de lesvrije week volop konden repeteren.»

Van de LBK-revue mogen we alleen vertellen dat het gaat om proffen die door de tijd reizen, aan de anderen mochten we rustig de vraag stellen:

Veto: Wat was het idee van jullie revue?

Kathleen: «Onze revue heette 'Big Rector', een soort afgeleide van 'Big Brother'. Er moesten tien proffen samen in een huis zitten, en degene die het langst in het huis bleef, zou de nieuwe decaan mogen worden. Uiteindelijk bleek dan dat het allemaal een idee van de decaan was, om te zien wie hij moest vrezen bij de volgende decaansverkiezingen.»

Nele: «Bij ons was het iets gelijkaardigs: we maakten een kruising tussen programma's als 'De Mol', 'Big Brother' en 'Idool 2003'.

proffen erg gelukkig zijn als ze in de revue zitten. Zo zijn er vroeger nog verschillende proffen opgestapt tijdens de pauze, omdat ze het te grof vonden. Dit jaar hebben we geprobeerd het allemaal een beetje vriendelijk te houden, en we hebben dan ook gemerkt dat de aanwezige proffen best wel gelukkig leken, vooral dan de 'nieuwe', die nog nooit in een revue waren verschenen. Hopelijk zullen ze dan hun collega's overtuigen om de volgende keer ook eens te gaan kijken.»

Kathleen: «In de rechten komen de meeste proffen wel graag in de revue - sommigen praten er in de les al dagen op voorhand over. We hebben het wel bewust kleinschalig gehouden: als er te veel mensen op het podium staan wordt alles veel te onoverzichtelijk.»

Miet: «Bij LBK wordt de revue altijd gemaakt door eerste licentie; onder andere daarom nemen alleen de proffen van de kandidaturen eraan deel. De revue is immers de afsluiting van die twee jaar. Eigenlijk zijn er dus maar vijf proffen die echt meespelen, al krijgen enkele anderen een bijrolletje.»

Maarten: «Wij hebben geprobeerd om zoveel mogelijk proffen in het script te verwerken, alles samen zijn het er dertien of veertien. Ook de rector speelt trouwens mee.»

Veto: Komen die proffen dan ook kijken?

Miet: «De meesten wel. Het gebeurt ook dat ze na de revue in de les vertellen dat ze toch blij waren met hun rol.»

Marian: «Er is één prof die sinds een paar jaar niet meer komt, omdat hij het vroeger een keer te grof vond, maar de meeste anderen komen wel. Laat ons zeggen dat er drie rijen gereserveerd zijn voor proffen en partners, een dertigtal mensen dus.»

Kathleen: «Ik denk dat bij ons elke prof die in de revue zat ook is komen kijken; velen hebben op de receptie trouwens samen met hun alter ego geposeerd. Een van de proffen heeft wel pas op het laatste moment beslist

te komen, nadat een collega hem om halftwee 's nachts nog heeft zitten sms'en en e-mailen om toch maar te komen.»

te komen, nadat een collega hem om halftwee 's nachts nog heeft zitten sms'en en e-mailen om toch maar te komen.»

Nele: «Bij ons is het niet echt de traditie dat

proffen erg gelukkig zijn als ze in de revue zitten. Zo zijn er vroeger nog verschillende proffen opgestapt tijdens de pauze, omdat ze het te grof vonden. Dit jaar hebben we geprobeerd het allemaal een beetje vriendelijk te houden, en we hebben dan ook gemerkt dat de aanwezige proffen best wel gelukkig leken, vooral dan de 'nieuwe', die nog nooit in een revue waren verschenen. Hopelijk zullen ze dan hun collega's overtuigen om de volgende keer ook eens te gaan kijken.»

Kathleen: «In de rechten komen de meeste proffen wel graag in de revue - sommigen praten er in de les al dagen op voorhand over. We hebben het wel bewust kleinschalig gehouden: als er te veel mensen op het podium staan wordt alles veel te onoverzichtelijk.»

Miet: «Bij LBK wordt de revue altijd gemaakt door eerste licentie; onder andere daarom nemen alleen de proffen van de kandidaturen eraan deel. De revue is immers de afsluiting van die twee jaar. Eigenlijk zijn er dus maar vijf proffen die echt meespelen, al krijgen enkele anderen een bijrolletje.»

Maarten: «Wij hebben geprobeerd om zoveel mogelijk proffen in het script te verwerken, alles samen zijn het er dertien of veertien. Ook de rector speelt trouwens mee.»

Veto: Komen die proffen dan ook kijken?

Miet: «De meesten wel. Het gebeurt ook dat ze na de revue in de les vertellen dat ze toch blij waren met hun rol.»

Marian: «Er is één prof die sinds een paar jaar niet meer komt, omdat hij het vroeger een keer te grof vond, maar de meeste anderen komen wel. Laat ons zeggen dat er drie rijen gereserveerd zijn voor proffen en partners, een dertigtal mensen dus.»

Kathleen: «Ik denk dat bij ons elke prof die in de revue zat ook is komen kijken; velen hebben op de receptie trouwens samen met hun alter ego geposeerd. Een van de proffen heeft wel pas op het laatste moment beslist

te komen, nadat een collega hem om halftwee 's nachts nog heeft zitten sms'en en e-mailen om toch maar te komen.»

Nele: «Bij ons is het niet echt de traditie dat

proffen erg gelukkig zijn als ze in de revue zitten. Zo zijn er vroeger nog verschillende proffen opgestapt tijdens de pauze, omdat ze het te grof vonden. Dit jaar hebben we geprobeerd het allemaal een beetje vriendelijk te houden, en we hebben dan ook gemerkt dat de aanwezige proffen best wel gelukkig leken, vooral dan de 'nieuwe', die nog nooit in een revue waren verschenen. Hopelijk zullen ze dan hun collega's overtuigen om de volgende keer ook eens te gaan kijken.»

Kathleen: «In de rechten komen de meeste proffen wel graag in de revue - sommigen praten er in de les al dagen op voorhand over. We hebben het wel bewust kleinschalig gehouden: als er te veel mensen op het podium staan wordt alles veel te onoverzichtelijk.»

Miet: «Bij LBK wordt de revue altijd gemaakt door eerste licentie; onder andere daarom nemen alleen de proffen van de kandidaturen eraan deel. De revue is immers de afsluiting van die twee jaar. Eigenlijk zijn er dus maar vijf proffen die echt meespelen, al krijgen enkele anderen een bijrolletje.»

Maarten: «Wij hebben geprobeerd om zoveel mogelijk proffen in het script te verwerken, alles samen zijn het er dertien of veertien. Ook de rector speelt trouwens mee.»

Veto: Komen die proffen dan ook kijken?

Miet: «De meesten wel. Het gebeurt ook dat ze na de revue in de les vertellen dat ze toch blij waren met hun rol.»

Marian: «Er is één prof die sinds een paar jaar niet meer komt, omdat hij het vroeger een keer te grof vond, maar de meeste anderen komen wel. Laat ons zeggen dat er drie rijen gereserveerd zijn voor proffen en partners, een dertigtal mensen dus.»

Kathleen: «Ik denk dat bij ons elke prof die in de revue zat ook is komen kijken; velen hebben op de receptie trouwens samen met hun alter ego geposeerd. Een van de proffen heeft wel pas op het laatste moment beslist

te komen, nadat een collega hem om halftwee 's nachts nog heeft zitten sms'en en e-mailen om toch maar te komen.»

Nele: «Bij ons is het niet echt de traditie dat

proffen erg gelukkig zijn als ze in de revue zitten. Zo zijn er vroeger nog verschillende proffen opgestapt tijdens de pauze, omdat ze het te grof vonden. Dit jaar hebben we geprobeerd het allemaal een beetje vriendelijk te houden, en we hebben dan ook gemerkt dat de aanwezige proffen best wel gelukkig leken, vooral dan de 'nieuwe', die nog nooit in een revue waren verschenen. Hopelijk zullen ze dan hun collega's overtuigen om de volgende keer ook eens te gaan kijken.»

IMITEREN

Veto: Een essentieel onderdeel van elke revue zijn natuurlijk de acteurs. Hoe bereiden zij zich voor op hun rol?

Nele: «Wij raden aan alle acteurs aan om vaak naar de les van hun prof te gaan. Niet alleen leren ze die daardoor beter kennen, ze komen ook vaak met nieuwe grappen terug.»

Bart: «Ik ben ook af en toe naar de les ge-

weest, en het is een zalig moment als er iets gebeurt waarvan je onmiddellijk denkt: "Dit komt erin".»

Kathleen: «Sommige van onze acteurs hebben zich echt enorm ingeleefd in hun rol. Iemand heeft een anderhalf uur met zijn prof gebabbeld, anderen hebben een tijd achter hun prof gelopen over straat terwijl ze elke beweging imiteerden en zo goed als iedereen is naar de les geweest. Eén van de acteurs heeft zich zelfs zo goed ingeleefd in zijn rol dat hij er niet meer uitgeraakt.»

Veto: Zouden jullie zelf graag in een revue verschijnen?

Allemaal: «Ja, dat zou wel tof zijn.»

Kathleen: «Het is toch altijd leuk om te weten hoe anderen je zien, en ik heb geen enkele moeite om mezelf te relativeren.»

Marian: «Ik zou het wel leuk vinden, maar volgens mij is het wel geen goed idee om studenten op te nemen in de revue. We doen het dit jaar wel met de preses, maar het is niet de bedoeling om dat te veel te doen.»

Nele: «Ik zou er ook wel eens in willen zitten, denk ik. Ik zou wel benieuwd zijn welke trekjes ze in de verf zouden zetten.»

Miet: «Een beetje uitgelachen worden is helemaal niet zo erg; dat betekent ook dat je iets hebt laten hangen bij de studenten.»

de kerstvakantie, en aan de rest hebben we nog hard moeten werken tijdens de lesvrije

We begonnen met veel proffen, en telkens viel er een af, door een hartstilstand, een miltvuurbrief, enzovoort. Op het einde bleek dan dat Osama Bin Laden zich had vermoord als een prof en iedereen vermoordde; dat was een aanslag op de K.U.Leuven.»

Bart: «Ons verhaal is eigenlijk nog min of meer geheim, maar ik kan al verklappen dat het zich afspeelt in de Middeleeuwen. De prinses is ontvoerd en de koning — ons departementshoofd elektromechanica — stuurt er twee ridders op uit om ze te redden.»

VRIENDELIJK

Een moeilijk punt is natuurlijk welke proffen in de revue komen. Een aantal mensen zal misschien helemaal niet zo gelukkig zijn met een - niet zo flatterende - verschijning, terwijl sommige proffen er een erezaak van maken om geen revue te missen. Zo hebben wij weet van ten minste één docent die een revueverantwoordelijke

Laurens De Koster

(foto's: VRG en VTK)

De VTK-revue speelt nog op dinsdag 1 en woensdag 2 april in zaal Ons Huis, Goudsbloemstraat 28 om 20u. De LBK-revue speelt dinsdag 1 april in de PDS-aula om 20u30.

De helpende hand van Kultuurraad

Toen studenten aan cultuur en hoe doen ze dat dan? Met die vraag in het achterhoofd stapte Veto de lokalen van de Kultuurraad der Leuvense studenten binnen. Het werd een gesprek over de noodzaak tot toegankelijkheid en het elitaire aura rond hedendaagse kunst, over studenten en cultuur, over de alternatieve missie van Kultuurraad.

De Kultuurraad der Leuvense studenten maakt, samen met onder andere Veto, de Sportraad en de Sociale Raad, deel uit van de overkoepelende studentenorganisatie LOKO. Binnen dit netwerk van raden neemt Kultuurraad kunst en cultuur voor zijn rekening. Financiële bevoorrading komt vanuit de K.U.Leuven, meer bepaald van de Raad voor Studentenvoorzieningen. Kultuurraad kan jaarlijks rekenen op een bedrag van 55.000 euro. Wat wordt er met dat geld gedaan, vroeg Veto aan Karolien en Bert Pieters, de twee hoofdverantwoordelijken van de raad.

Karolien Huibers: «Samen met Sportraad krijgen wij een groot deel van het budget toegewezen. Een reden daarvoor is dat de activiteiten die we organiseren zo goedkoop mogelijk en liefst gratis zijn. Om te realiseren wat we willen, gaan we zelfs op zoek naar extra subsidies.»

Veto: *Waaruit bestaat dat einddoel? Wat is de grootste betrachtting van Kultuurraad?*

Karolien: «Ons doel bestaat erin zoveel mogelijk studenten te bereiken, zowel als publiek, als lid van één van de werkgroepen die we op poten zetten en als deelnemend kunstenaar aan één van onze evenementen. Ithaka, ons jaarlijks project rond hedendaagse beeldende kunst, toont voornamelijk kunstwerken van nog studerende of net afgestudeerde kunstenaars.»

GRATIS

Veto: *Hoe probeert Kultuurraad die missie te verwezenlijken?*

Bert Pieters: «Dat gebeurt door drempelverlagend te werken: alles wat wij brengen moet heel toegankelijk zijn. Enerzijds wil dat zeggen dat het evenement goedkoop tot gratis is. Anderzijds is het heel toegankelijk voor studenten. Wij trachten altijd iets te programmeren dat studenten zin geeft in meer.»

Karolien: «Een eerste concrete activiteit van Kultuurraad is het organiseren van drie culturele projecten die jaarlijks terugkomen: het theaterfestival, het muziekfestival en Ithaka. Het welslagen van die projecten ligt in de handen van de verschillende werkgroepen die in het begin van het academiejaar gevormd worden.»

«Daarnaast bieden wij een forum aan de cultuurvertegenwoordigers van de verschillende faculteitskringen. Tijdens onze tweewekelijkse vergaderingen kunnen zij initiatieven voorleggen die ze met hun vere-

niging willen realiseren en Kultuurraad om financiële steun vragen. Een voorwaarde om gelden aan te vragen is natuurlijk dat het een cultureel evenement is en dat vatten we redelijk ruim op. Een avond waarin vijftien verschillende dj-stijlen worden gepresenteerd, is perfect mogelijk voor ons. Wat niet kan, is een gewone fuif. Als een initiatief in aanmerking komt, maakt de faculteitskring een realistische begroting in evenwicht, op. Als het evenement achteraf toch verlieslatend blijkt, springen wij de studentenverenigingen financieel bij.»

OLYMPICS

«Een laatste belangrijke activiteit van Kultuurraad is zijn cursuswerking. Wij bieden allerhande cursussen aan: van improvisatie en dans tot schrijven, fotografie en muziek. Die cursussen zijn erg succesvol, maar weinig studenten weten dat wij er aan de oorsprong van liggen.»

Veto: *In de drie jaarlijkse projecten verdiepen jullie je in muziek, theater en beeldende kunst. Beperkt Kultuurraad zich tot die kunstvormen?*

Bert: «Sinds dit jaar niet meer. In het begin van het academiejaar zag de fotografietentoonstelling 'Olympics' het licht. Het werd een puur locatieproject waarvan het opzet aanvankelijk helemaal niet artistiek was: uit een veertigtal jonge fotografen kozen wij er zes die we twee weken op het Sportkot loslieten. Zij zouden hun perceptie van sport in beelden gieten. Daarna zijn we samen gaan zitten en hebben een aantal foto's geselecteerd die gedurende twee maanden in de gebouwen van het Sportkot te bezichtigen waren.»

Karolien: «Het was niet onze intentie een grote tentoonstelling in de aard van Ithaka te maken, de expositie was veel lokaler

Bert: «'Olympics' is tot nog toe mijn lievelingsproject omdat het zo goed illustreert wat we met Kultuurraad beogen. De tentoonstelling hing midden in het Sportkot, iedereen moest er voorbij. Dat is de belangrijkste missie van Kultuurraad volgens mij: studenten dwingen om met kunst in contact te komen, om dat mooie gesloten kamertje waarvan de sleutel bij de *happy few* ligt, te openen.»

Veto: *Is het dan noodzakelijk om studenten op deze manier te motiveren om aan kunst te doen? Wordt er anders niet aan cultuur gedaan in Leuven?*

Karolien: «Nee, dat denk ik niet. Ook zonder Kultuurraad is er een cultureel studentenleven. Maar ik ben ervan overtuigd dat onze ondersteuning een meerwaarde biedt. Als studenten eens willen meedraaien in de organisatie van een tentoonstelling of een festival, kunnen ze dat bij ons proberen. Dat is als aanbod toch vrij uniek.»

Bert: «Onze projecten zijn ook de ideale springplank voor jonge, vaak nog studerende kunstenaars. Zo waren er acteurs en theatermakers die onmiddellijk na het theaterfestival zelfs zonder een sollicitatiegesprek bij een gezelschap aan de slag konden. Na het theaterfestival vorig jaar zijn verschillende voorstellingen ook hernomen door 'Theater aan Zee' in Oostende. Die voorstellingen zijn mede dankzij ons ontdekt. Voor Ithaka geldt hetzelfde. De kunstenaars verwerven naam bekendheid en worden makkelijker gevraagd door andere kunstencentra of culturele instellingen.»

DREMPEL

Veto: *Leuven biedt al zoveel op gebied van cultuur: de stadsschouwburg met zijn programma, kunstencentrum STUK met een uitgebreid aanbod. Is er nog plaats voor een organisatie als Kura?*

Karolien: «Wij hebben een eigen plaats in het Leuvense cultuurlandschap veroverd. Als de schouwburg de gevestigde waarden presenteert en het Stuk zich een trapje lager bevindt, zie je bij ons het prille begin van mensen die iets in de kunst doen. Ik heb de indruk dat wij qua programmatie totaal niet in de lijn van iets anders liggen. 'Licht Gekanteld' van Fabuleus is het enige dat in de buurt komt, maar zij richten zich eerder tot een jonger publiek.»

Bert: «Met een tentoonstelling als Ithaka richten wij ons expliciet tot studenten. Ithaka stond de laatste jaren door zijn erg elitaire karakter ver van de studenten af, terwijl het net alles in zich heeft om studenten te lokken en van hedendaagse beeldende kunst te laten proeven. Dit jaar gaan we terug naar de basis en dat leidt bij

momenten tot ware 'pop en kitsch'-toestanden. Deze editie gaat zeker en vast tegen de schenen schoppen. Sommige mensen gaan zeggen dat het kunst van een laag niveau is. Maar ik ben ervan overtuigd dat wat we tonen kunst is en dat een initiatief

als het onze meer dan welkom is, niet alleen als een culturele activiteit voor studenten, maar ook binnen het hele beeldende-kunstwereldje. Als er één op vijf honderd studenten af en toe naar een tentoonstelling gaat, mogen we van geluk spreken en dat is toch wel jammer. Als je in de middelbare school niet met beeldende kunst in contact komt, dan is de drempel om tijdens je universitaire studies een museum voor schone kunsten binnen te wandelen hoog. Podiumkunsten zijn op dat gebied veel toegankelijker. Vooral beeldende kunst vormt een probleem: als je er om de één of andere reden niet toevallig mee in aanraking komt, professioneel of omdat je iemand kent, dan blijft dat meestal zo.»

LUXEPRODUCT

Veto: *In het debat rond cultuurparticipatie gaat veel aandacht naar mensen met lage inkomens, naar mensen onderaan de sociale ladder. Zijn studenten in die context een gerechtvaardigde doelgroep om voor te werken?*

Bert: «Zeker wel. Studenten worden door de meeste kunstencentra gewoonweg vergeten. Ik heb niets tegen het STUK maar wat organiseert het kunstencentrum voor studenten?»

Karolien: «Het STUK heeft nog wel een aantal dingen die gericht zijn op studenten, zoals speciale kortingen, specifieke evenementen tijdens de openingsweek. Maar als je het Kaaitheater of het Cultureel Centrum bekijkt, is die gerichtheid helemaal zoek. Die instellingen hebben hun vast publiek en weten dat ze daarop kunnen vertrouwen. In een stad als Leuven is het ondenkbaar dat je geen rekening houdt met zo'n grote doelgroep. Ik ben er zeker van dat dat ooit hun doods vonnis wordt.»

Veto: *Wat is cultuur voor jullie: een hoogst noodzakelijk iets of een luxeproduct?*

Bert: «Dat is een moeilijke vraag. Op dit moment is cultuur misschien eerder een luxeproduct, maar dat is het lang niet altijd. Als je bijvoorbeeld kijkt wat *De Vooruit* nu weer gedaan heeft, dan zie je dat cultuur nog altijd een sociaal bewogen product kan zijn. Vaak ontstaan nieuwe sociale bewegingen vanuit een culturele hoek.»

Karolien: «Cultuur maakt misschien geen deel uit van de basisvoeding maar het draagt er zeker toe bij.»

Bert: «Voor mij zijn er evenwel grenzen aan cultuurparticipatie. In West-Vlaanderen loopt er nu een project waarbij bussen worden ingezet om mensen aan hun woonst op te pikken en naar een bepaald cultureel centrum te brengen. Dat is naar mijn mening een lapmiddel om een gebrekkig programma te verdoezelen. Misschien zou West-Vlaanderen beter zijn energie steken in het uitbouwen van een interessant programma. Dat is de enige manier om de algemene houding tegenover cultuur te veranderen. Waarom steken de Vlaamse culturele centra niet eens de koppen bij elkaar om een zo verschillend mogelijk programma te brengen? Dan zou er tenminste wat meer verscheidenheid in het culturele landschap komen en dan zouden er sowieso meer doelgroepen aangesproken worden.»

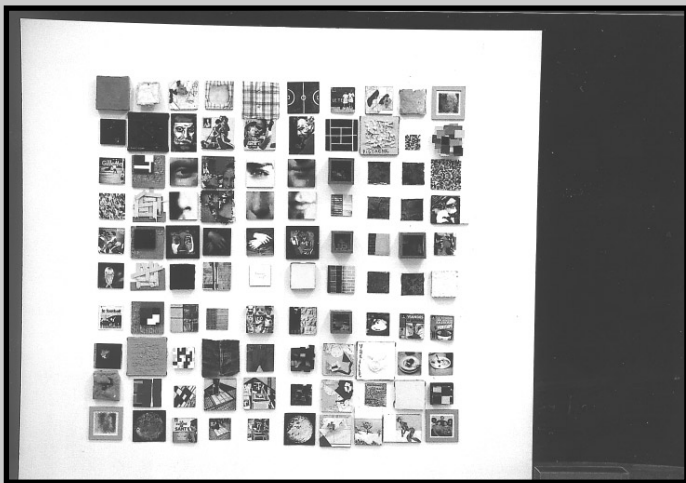
Anneleen Cosemans

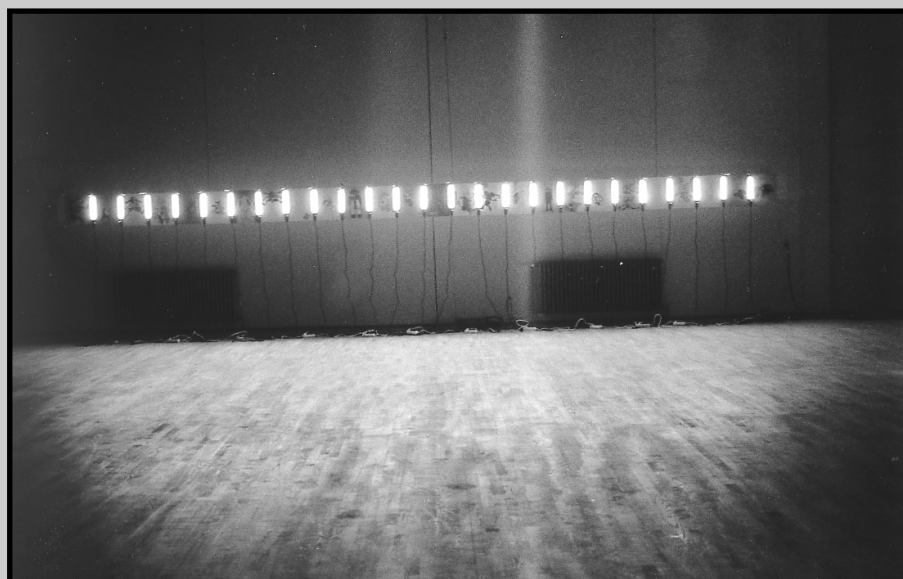

Ithaka¹¹ voy(AG)eur

voy(AG)eur

(foto's Els Silvrants)

Zeemzoete nostalgie

De Amerikaanse minimalistische componist Steve Reich was al vaker een bron van inspiratie voor choreografe Anne Theresa De Keersmaeker. In 1982 bracht haar gezelschap Rosas Fase, in 1997 *Just Before* en in 1998 *Drumming*. Nu is er *Rain*, een choreografie op *Music for 18 musicians* uit 1976.

Waar Rosas vorig jaar op Klapstuk #10 te gast was met de intieme duetten *Fase* en *Small Hands*, staan ze dit jaar weer op de Leuvense planken met een grote groepsproductie. *Rain*, een creatie uit 2001, is in tegenstelling tot vorige groepsproducties een bijna 'zuivere' dansante voorstelling. Van de veertien dansers, vier acteurs en vier musici uit haar voorganger *In Real Time* zijn er slechts tien dansers overgebleven. Deze tien dansers brengen een productie met een magie die niet meer zo sterk is geweest sinds *Achterland* uit 1990.

Net zoals *Drumming* geëvolueerd is uit *Just Before*, vormt *Rain* een antwoord op *In*

(foto Herman Sorgeloos)

Real Time. Het vertrekpunt lag reeds in het creatieproces van *In Real Time*, toen één van de dansers suggereerde het verhaal uit de debuutroman van de Nieuw-Zeelands schrijfster Kirsty Gunn te gebruiken. Dit verhaal over een vergane kindertijd, een voor altijd verloren onschuld, kwam uiteindelijk niet terecht in *In Real Time*, maar vormde het uitgangspunt voor *Rain*, dat niet toevallig

dezelfde titel draagt als het betreffende boek.

Rain opent met de dansers die in een halve cirkel van de ene naar de andere kant van het podium rennen, terwijl een reuze-grote schijnwerper de tegenovergestelde kant op gaat. Fumiyo Ikeda stapt als eerste uit de groep om de basisfrase te brengen. Deze beweging wordt tijdens de rest van het stuk herhaald en herwerkt. In solo's, duo's, trio's, ensembles. In een rechte lijn, een diagonaal, een kromme. Synchroon, asynchroon. Dit levert ontelbare variaties op, net zoals Reich varieerde vanuit het basisakkoord van *Music for 18 musicians*. De sterk gestructureerde choreografie sluit vrijwel naadloos aan bij het opzweepende ritme van Reichs compositie.

SPEELVELD

Ook de scène, een opzet van Jan Versweyveld die voor Rosas reeds de scenografie verzorgde voor *Amor constante más allá de la muerte*, *Just Before* en *Drumming*, speelt een belangrijke rol. Het speelveld, omlijst door een cirkelvormig gordijn van lange koorden, wordt door de dansers actief gebruikt. Elke verstoring in de rust van dit gordijn versterkt de vloeiende lijn die in de

dans zelf tot uiting komt. Initieel lijkt dit toevallig, een vluchtige, niet ingecalculerde aanraking met één van de dansers. Dit wordt echter tegengesproken wanneer de dansers plots de hele scène verstoren en de halve cirkel één golvende massa wordt.

ROMANTIEK

De belichting en kostuums helpen het verhaal van *Rain* verder te verduidelijken. Modeontwerper Dries Van Noten kleepte de dansers weer eens in de luchtige en beweeglijke niemandalletjes die we van hem gewend zijn uit andere

Rosasproducties. Als kleurcombinatie koos hij voor een vlezig beige met uitgesproken roze dat een directe associatie met suikerbollen en de romantiek van kinderlijke onschuld oproept. Wanneer de belichting dan ook roze kleurt en de dansers eerst een klokbeweging in wijzerzin maken, om deze dan tegen wijzerzin om te keren, verkrijgt het geheel een zeemzoete nostalgische beweging.

Spijt is de hoofdemotie die *Rain* in je losbrengt. Spijt over een periode uit je leven die onherroepelijk voorbij is en nooit meer terug zal keren. Spijt over een onschuld en spontaneïteit die je voor altijd verloren hebt. Spijt over een speelsheid die je nooit meer ten volle zal ervaren. En als de lichten na een dik uur doven en de zaal zwart wordt, spijt dat het voorbij is, dat de vluchtige magie van *Rain* als zand door je vingers glipt en het leven weer haar alledaagheid zal opnemen. Maar even werd de grijze monotonie van het bestaan doorbroken en kleurde alles roze.

Joost De Wyngaert

Rain is op dinsdag 1 en woensdag 2 april te zien in de stadsschouwburg, telkens om 20 uur. Beide voorstellingen zijn uitverkocht.

HET FAVORIETE BOEK VAN ... DECAAN VAN DE PUTTE

“Het Amerikaanse leven”

Eén van de vervelende dingen van het leven is dat men duizenden boeken lezen moet, enkel om te ontdekken dat men ze niet had hoeven te lezen. Om u hiervoor te behoeden peilt Veto elke week naar een gouden tip van één van de vele erudiete mannen en vrouwen die onze Alma Mater rijk is. Welk boek maakte op hem of haar een verpletterende indruk of veranderde zelfs zijn of haar leven? Deze week is het de beurt aan André Van de Putte, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. (dv)

André Van de Putte: «Dat een boek iemands leven grondig zou veranderen lijkt mij niet erg waarschijnlijk. Wel kan men denken dat, zoals Martha Nussbaum stelt, grote literaire werken, in het bijzonder romans, iemands morele sensitiviteit voor de singulariteit van de andere aanscherpen en dat in elk geval beter kunnen dan algemene en abstracte theorieën.»

«Ik ben dan ook geneigd om al de grote werken uit de canon te vermelden die indertijd in de humaniora toegankelijk werden gemaakt. Ik zal dat niet doen maar

mij beperken tot enkele naar mijn smaak recente waardevolle werken. De trilogie van Ph. Roth over het Amerikaanse leven: **American Pastorale**; **I Married a Communist** en **The Human Stain**. Verder hou ik zeer van Saramago, in het bijzonder **Memoriaal van een klooster** en **De stad der blinden**. En bovenal, een echte ontdekking P.O.Enquists **Het bezoek van de lijfarts**. Een schitterend boek over macht.»

Laptops en Pc's aan betaalbare prijzen. Met 1 jaar garantie en uitstekende service.

- Pentium I: vanaf 130* euro
- Pentium I voor kotnet: vanaf 230* euro
- Pentium II voor kotnet en games: vanaf 360* euro
- * volledige set: 15" monitor, keyboard, muis, luidsprekers
- Laptops: Pentium I vanaf 300 euro (plaatsbesparend)
- Laptops Pentium II vanaf 500 euro
- Switchboxen: 10 euro
- CDroms: 10 euro

RecuPC vzw Oude Diestsesteenweg 3
(tussen Martelarenlaan en Diestsesteenweg)
3010 Kessel-Lo www.recupc.be info@recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

PROGRAMMA VAN 2 APRIL T.E.M. 8 APRIL 2003

WOENSDAG 2 APRIL

15u JEUGDFILM: BLINKY BILL
20u BC: IN-FILTH-TRATION KORTFILM-COMPILATIE

22u30 BLOODY SUNDAY

DONDERDAG 3 APRIL

20u BC: IN-FILTH-TRATION OVIL BIANCA + BOLWERK

22u30 BLOODY SUNDAY

VRIJDAG 4 APRIL

20u L'ARCHE DU DÉSERT

22u30 VELVET GOLDMINE

ZATERDAG 5 APRIL

20u BLOODY SUNDAY

22u30 BC: ÉLOGE DE L'AMOUR

ZONDAG 6 APRIL

15u JEUGDFILM: BLINKY BILL

20u A GUERRA DA AGUA

22u30 VELVET GOLDMINE

MAANDAG 7 APRIL

20u BLOODY SUNDAY

22u30 VELVET GOLDMINE

DINSDAG 8 APRIL

20u VELVET GOLDMINE

22u30 BLOODY SUNDAY

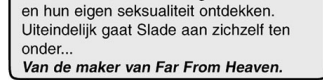
MO' MUSIC

VELVET GOLDMINE

Todd Haynes / UK / 1998 / 2u03min / Met: Jonathan Rhys Meyers, Ewan McGregor, e.a.

1971: De Glam Rock-hype barst los en vecht de oprechtheid van de Flower Power-generatie aan door zich in glitter en wilde sounds te storten. Een van de sterren uit deze periode is Brian Slade. Hij veroverd Groot-Brittannië stormenderhand, waarbij duizenden tieners hun nagels verven en hun eigen seksualiteit ontdekken. Uiteindelijk gaat Slade aan zichzelf ten onder...

Van de maker van *Far From Heaven*.

BLOODY SUNDAY

Paul Greengrass / Ireland-UK / 2002 / 1u47min / met James Nesbitt, Tim Pigott-Smith, Nicholas Farrell, Gerard McSorley, Kathy Kiera Clarke ...

Zondag 30 januari 1972, Derry, Noord-Ierland. Ivan Cooper is organisator van een geweldloze mars voor gelijke rechten tussen katholieken en protestanten. Hij is vast van plan alle geweld tussen de verschillende partijen uit te sluiten. Maar ondanks zijn overleg met de Unionistische autoriteiten en zijn pogingen om te onderhandelen met de Britse ordestrejdkrachten loopt de betoging uit de hand: dertien mensen worden door het leger doodgeschoten. Sinds die dag staat 30 januari bekend als "Bloody Sunday"...

"Behalve een inhoudelijk meeslepende semi-documentaire is *Bloody Sunday* ook een verdomd knap gedraaide speelfilm. (...) Een film die nazindert." (Steven De Foer, *De Standaard*)

BUITEN CATEGORIE FESTIVAL!

in-FILTH-tration

KORTFILMCOMPILATIE

Optimizer customizer (Jan Van Neunen), *Le silence est en marche* (Pierre-Yves Cruaud), *Live to tell* (Benny Nemerofsky), *Wir Alle* (Jörg Piringer), *Exposed* (Siegfried A. Fruhauf), *Vincit Veritas* (ReMi), *Dream Work* (Peter Tscherkassky), *Pig City* (MVRDV Architecten), *Five* (Bas Van Koolwijk)

ICONOTRASH : OVIL BIANCA en BOLWERK

Voor de derde keer op rij storten enkele Vlaamse beeldstormers zich op de Vlaamse klassieker "Mira". Gewapend met snelle computers en de nieuwste software steken ze deze referentie der "boerenfilms" in een verrassend digitaal kleedje.

PEDANTE PARTY - gratis!

Vanaf 22u in de STUKbar : audio-mulges van DJ Nurse en DJ Lady Jane.

MASEREELFONDS : MOET ER NOG WATER ZIJN?

SPECIAL

L'ARCHE DU DÉSERT

Mohamed Chouikh / Algerije - Frankrijk - Duitsland / 1997 / 1u30min / Met: Myriam Aouffen, Abdelkader Belmokadem, e.a.

A GUERRA DA AGUA

Licínio Azevedo / Mozambique / 1996 / 1u 10 min

Wordt vooraf gegaan door: **HULP HELPT**

(Vincent Pol Vandevoort / 1994 / 30 min)

WWW.CINEMAZED.BE

ÉLOGE DE L'AMOUR

(Jean-Luc Godard / Frankrijk - Zwitserland / 2000 / 1u37min / Met: Bruno Putzulu, Cecile Camp, e.a.)

Edgar is een filmregisseur die voor zijn laatste project op zoek is naar een actrice om de hoofdrol te vertolken. Elle is volgens hem perfect geschikt voor de rol maar wanneer hij met haar praat is er iets niet plus, zo vindt hij. Het meisje komt hem bekend voor, ze heeft

een verleden, een geheim dat hij niet kan plaatsen. In een flashback ontdekken we dat Edgar en Elle elkaar al eens eerder ontmoet hebben.

BUITEN CATEGORIE

een verleden, een geheim dat hij niet kan plaatsen. In een flashback ontdekken we dat Edgar en Elle elkaar al eens eerder ontmoet hebben.

een verleden, een geheim dat hij niet kan plaatsen. In een flashback ontdekken we dat Edgar en Elle elkaar al eens eerder ontmoet hebben.

een verleden, een geheim dat hij niet kan plaatsen. In een flashback ontdekken we dat Edgar en Elle elkaar al eens eerder ontmoet hebben.

Kom kijken, klootz*k. Kom kijken!

Man zondag 30 maart tot donderdag 3 april speelt Germaniatoneel het stuk *Erf, klootz*k. Erf.* Dit koningsdrama is het resultaat van een academiejaar hard werken en zet de kroon op de tomeloze inspiratie van een vijftiental originele en soms een klein beetje zieke geesten.

Sinds eind oktober kwamen een handvol studenten Germaanse gemiddeld twee keer per week samen om een toneelstuk voor te bereiden. Vroeger werd er nog wel eens gegrepen naar bestaand drama, maar met *Erf, klootz*k. Erf.* werd resoluut gekozen voor een zelfgeschreven stuk. Ze kregen hierbij weliswaar de hulp van Tristan en Aagje, de twee regisseurs met RITS-ervaring, het 'echte' werk moest echter zelf gedaan worden. Het uitgangspunt was iets als *Het leven zoals het is: kasteel* of een burcht en de personages die daar zo al rondlopen. Twee weken geleden werd dan begonnen met de voorbereidingen van de opvoering zelf en dat mondde vorige zaterdag uit in een generale repetitie. Op enkele details en nog een aantal botte kantjes die scherpgeviuld moesten worden na, was alles klaar voor de première van zondagavond.

LIEFDESLEVEN

Het resultaat mag dan misschien de naam koningsdrama dragen, het is echter veel meer geworden. *Erf, klootz*k. Erf.* verenigt de tirannieke koningin Anna Katherina IV en haar persoonlijke slippen-drager Henri met een bont gezelschap onderdanen. Tot die stervelingen — en sterven doen ze — behoren onder andere een oma met een

verrassend toonvaste stem voor haar leeftijd, een kokkin met een morbide fixatie op begrafenissen en een in leder gehulde beul die blijkbaar ooit van haar hobby haar beroep heeft kunnen maken. Verder is er de obligatoire nar, een hoop al dan niet van blauw bloed voorzien 'geprinste' en een heus liegebeest.

Het spel wordt overheerst door constante oorlogsdreiging en de lugubere machts-spelletjes van de koningin - 'zeg gerust God'. Dit houdt de onderdanen echter niet tegen om complotten te smeden, proberen hun liefdesleven van de grond te krijgen en allerhande spelletjes te spelen. De humor en het verfrissende tempo waarmee het stuk gebracht wordt, zorgen ervoor dat het publiek zich geen moment verveelt. Het is tevens leuk om zien hoe de acteurs gebruik maken van de grote vrijheid die ze van het regisseursduo meekregen.

INGEBORG

De inhoud is een zoektocht naar en een confrontatie met herkenningpunten. Vele studenten zullen bijvoorbeeld vol sentiment terugkijken op de liegebeestverhalen en de avonturen van *Kulderzipken*. Ook iets minder heroïsche programma's, maar die wel gepresenteerd werden door Ingeborg, leveren hilarische scènes op. Met het serieuzere werk kom je dan weer bij Shakespeare, Pirandello en de gekste der Romeinse keizers terecht. Maatschappijkritiek, brandend actuele thema's en een deuntje kleinkunst vervolledigen het plaatje en brengen ons naadloos bij een ander sterk punt: de muziek. De platenkeuze is treffend, de effecten zijn ludiek en de — live! — stemkwaliteit van oma werd hogerop reeds geroemd.

Knotsgekke originaliteit en aangename herkenbaarheid zijn de zwaartepunten van *Erf, klootz*k. Erf.* Als je het bovendien op een verkwikkende wijze wilt zien spelen, dan heb je nog tot donderdag om de minieme afstand tussen de zonovergoten grasvelden van het stadspark en de Vlamzaal af te leggen.

Joris Beckers
m.m.v. Tom Rummens

www.germaniatoneel.be

De keerzijde

Zijn het stuk en de organisatie voortreffelijk, dan hebben de acteurs van Germaniatoneel dat enkel aan zichzelf te danken. Naast de toneeltekst moest men immers niet alleen zorgen - en soms een beetje bedelen - voor de kostuums, het decor en de klank- en lichtinstallatie, maar ook voor een fatsoenlijke zaal.

De K.U.Leuven kon lange tijd geen enkele deftige ruimte ter beschikking stellen. Het is echter weinig geloofwaardig dat een universiteit die graag met haar sterke punten naar buiten komt geen geschikt plaatsje vindt voor een kwalitatief cultureel project. Een stuk Lakenhallen aanbieden om toneel op te voeren is dan ook niet serieus te nemen als tegemoetkoming.

Uiteindelijk vond Germaniatoneel een voorlopig onderdak in de Vlamingenstraat. De zaal moest echter eerst nog grondig gekuist worden en is eigenlijk gewoon een grote kale ruimte waar het begrip akoestiek nog moet uitgevonden worden. Voor een tribune moest zelf gezorgd worden. Bovendien gaat het om een zeer tijdelijke oplossing en is er geen enkele garantie dat Germaniatoneel ook volgend jaar nog van de zaal gebruik mag maken. Hoogstwaarschijnlijk kan de zoektocht binnenkort herbeginnen.

Hoog tijd dus voor de universiteit om met een waardig alternatief op de proppen te komen en liefst nog voor de nieuwe bedeltoer begonnen is.

(jb)

Germaniatoneel speelt

ERF, KLOOTZ*K. ERF.

EEN KONINGSDRAMA.

30,31 maart & 1,2,3 april - 20u
Vlam, Vlamingenstraat 83 vvk. € 5 - kassa € 6,50
Info en kaarten 0485/18.75.84 of
www.germaniatoneel.be

Met dank aan Letteren, P.O.C. Germaanse Talen, Katholieke Universiteit Leuven, Dep. Literatuurwet. en Cultuurcoördinatie.

Topgitaristen stemmen snaren in 'La Guitarra'

Woensdag 2 april brengen drie uitstekende gitaristen een programma met een rode draad, even fijn besnaard als hun geliefkoosde instrument, de gitaar. De klassieke klanken van *Raphaëlla Smits*, de flamenco-invloeden van *José Toral* en de liederen en verhalen van *Dirk Van Esbroeck*, maken van 'La Guitarra' een reis die je meevoert naar Spanje en Argentinië, met De Falla en Garcia Lorca naar Abel Fleury, Jorge Cardoso en Patagonië.

De drie gitaristen staan voor het eerst samen op het podium in de laatste laatavond UUR KULTUUR met dit gratis zuiderse concert. Wie Beiaardcantussen maar niks vindt, heeft met 'La Guitarra' om 22u in de Grote Aula van het Maria Theresia College, St.-Michielsstraat 6, een waardig alternatief.

Meer informatie bij Leen Bockaert, Cultuurcoördinatie K.U.Leuven op het nummer 016/32.03.42.

LEZING OVER 17DE EEUWSE STUDENTENLITERATUUR.

“Voor een pintje betaalde je slechts 5 centiemmen”

Onlangs werd de lezingenreeks 'Kabaal! feest en strijd in de Nederlandse literatuur' afgesloten door de Leuvense onderzoeker Karel Porteman. Uit het begin van de zeventiende eeuw, een voor onze contremen woelig tijdvak waarin Veto vanzelfsprekend nog niet dezelfde oplage bereikte als nu, serveerde hij een zeldzame kruimel Leuvense studentenliteratuur.

Iedereen die mee het boekje uit zijn hoekje wou halen, was welkom om in de maanden februari en maart deze gratis lezingenreeks bij te wonen. Het ging om een initiatief van het departement Literatuurwetenschap, in samenwerking met Cultuurcentrum Leuven, en vond gedurende zes dinsdagen plaats in literair café Henri Vandevelde.

Karl Porteman zou het die laatste avond hebben over Tienen anno 1635 en het letterengeweld dat de schokkende verwoesting van het Brabants stadje, en vooral het daaropvolgende beleg van Leuven, begeleidde. Meer specifiek ging hij in op de plaats van dichters binnen oorlogsvoering. Een

boeiend onderzoeksobject waarbij naar verluidt literair-historische informatie hand in hand gaat met amusement. Voor het gemak overhandigde de spreker aan iedere toeschouwer een voorlopige uitgave van de te bespreken tekst met een nog voorlopiger woordverklaring. De tekst, getiteld *Den ombyt van Loven*, bevat Nederlands dichtwerk dat uit de Leuvense studentenliteratuur is ontstaan. Dit is uitzonderlijk, want in tegenstelling tot Leiden speelde de Leuvense universiteit van het ancien regime, op een enkele hoogleraar na, geen rol van betekenis in de beoefening van de Nederlandse letterkunde.

HUID

Vooraleer bij de eigenlijke tekst te belandden, weidde Porteman uit over de context waartegen deze was ontstaan. Noodzakelijk om te weten is dat in het voorjaar van 1635 de oorlogsvoering van de Noordelijke republiek tegen de Spaans en katholiek gebleven gewesten een spectaculaire wending nam. De Republiek kreeg nu steun van de Fransen met het oog op de stichting van een min of meer onafhanke-

lijke, van Spanje bevrijde bufferstaat. Eerst viel Tienen, hét strategische punt aan de Getelinie, en vervolgens was Leuven aan de beurt. De universiteitsstad, 'het vest der papen', besloot echter zijn huid duur te verkopen. De stad mobiliseerde burgers, geestelijken en de naar het schijnt nauwelijks te temmen studenten. De laatste dienden vooral voor het graaf- en delfwerk, maar ze zouden ook duchtig meevechten. En daarbij zouden ze op meer dan enkele waterkanonnen stuiten.

Den ombyt van Loven doet zich voor als een spel, een dialoog tussen een student en een boer die op de gebeurtenissen terugblikken. Er bestaan heel wat aanwijzingen die erop wijzen dat de schrijver eveneens een student was. Het gedicht barst immers van de 'inside-jokes' over het curriculum, over de cursussen en het studentikoze ontspanningsleven. Vanwege zijn Leuvense jargon bevat de tekst, tot wanhoop van Porteman, ook heel wat 'wolfijzers en schietgeweren'. In sommige gevallen hebben zelfs gereputeerde specialisten niet kunnen helpen bij de woordverklaring. Hij beweerde dan ook open te staan voor alle verbeteringen en suggesties.

Een voorbeeld: *Maer sy zijn bot, zij moesten noch/ College-bier gaan drincken./ (Dat Kuyt heet), 't heeft soo soeten locht./ En sal 't verstant niet krincken.* De ironische kwalificatie ervan wordt verbonden met vier grote pedagogieën maar klinkt raadselachtig in de oren: *In't Vercken is 't insonder goet./ In Castro wat en vetten: / Dat Lelies als een toet-steen soet./ Des Valcks soud' u zeer letten.* Vooral de betekenis van 'wat en vetten' en 'toet-steen' blijft vooralsnog onduidelijk.

CANONIST

Naast de vele beschrijvingen over het studentenleven en de gebeurtenissen in en omtrent Leuven, blijkt de anonieme schrijver, waarschijnlijk een toekomstig canonist of theoloog, ook last te hebben van de studiedruk. Hij laat zijn ongenoegen dan ook de vrije loop: *Dees studie valt my veel te suer/ En doet mijn broek vol kacken.* Binnen enkele weken kan u deze lezing samen met de vijf voorgaande gebundeld vinden in de boekhandel.

Dieter Vandebroucke

De resultaten van het LISST!

Onder een schitterende lentezon werd vorige donderdag het Leuvense Internationale Studenten Sport Tornooi (LISST) afgesloten. Drie dagen lang hadden de ploegen elkaar het vuur aan de schenen gelegd en de Leuvense teams deden het verre van slecht.

De velden, zalen en pistes van het sportkot lagen er vorige week een stuk drukker bij dan normaal. Dat had niet alleen te maken met de eerste lente- of zelfs zomerkriebels die de Leuvense student massaal uit zijn kot lokte om aan zijn lichaam te gaan werken. Het had ook en vooral te maken met het LISST, een tornooi waarin dit jaar 33 ploegen in 5 disciplines en uit 6 verschillende landen om het blinkendste eremetaal streden.

De strijd was maandag een beetje chaotisch begonnen. Tegen de middag waren de meeste bussen aangekomen en werd het moeilijk manoeuvreren aan het gymnasium, waar men nog een nieuwe asfaltlaag aan het leggen was. De buitenlandse bezoekers zochten de frisse buitenlucht op, vermengden zich met de reeds heersende drukte en waren vervolgens niet altijd even vindbaar voor hun gastheer of -vrouw. Bij valavond had iedereen echter een slaapplek en om 20 uur kon men dan ook overgaan tot de officiële verwelcoming in De Naeyer.

vrouwen- en mannenbasketbal. In de overige matches konden de Spanjaarden zich wel verdedigen. Het was meteen ook duidelijk dat vooral de Roemenen niet naar Leuven waren gekomen om de toerist uit te hangen. Sommige van hun ploegen leken het levenslang leren echter nogal serieus genomen te hebben en hadden heel wat 'ervaring' in de rangen. Interessant waren ook nog de derby's, stuk voor stuk voorsmaakjes van de IFB-finales op 30 april.

TOERIST

Dinsdag en woensdag vonden de voorrondes plaats. De opvallendste resultaten waren de 20-0-forfaitzeges van de Landbouwkring (LBK) en Cluj Napoca (Roemenië) tegen Girona (Spanje) in het

Zo versloeg LBK Medica reeds in het vrouwenbasket met 52-30. De burgerlijke ingenieurs (VTK) en Groep T ontlepen elkaar weliswaar in het mannenvolleybal, maar deden geen goede zaak door respectievelijk achtste en vijfde te eindigen achter LBK en Apolloon (sportkot), die in het IFB-tornooi reeds uitgeschakeld zijn. In het IFB-vrouwenvolleybal zaten ze nog maar aan de halve finales. Pedagogie en Medica vereenden de krachten in - hoe kon het ook anders — Pedagogica, maar tevergeefs, zo bleek. Zowel logopedie (LLK) als Apolloon versloegen het collectief met 2-0. Vervolgens splitste Apolloon zich op en won het een keer en verloor het een keer van LLK. Bij de baskettenende mannen, tot slot, waren de rechtenstudenten (VRG) in eerste instantie te sterk voor het Pauscollege (61-57). In de strijd om de vijfde plaats nam het Pauscollege echter revanche: 47-37. Dat belooft dus voor de wedstrijd van eind april.

RELLETJES

Ondanks de sterke competitiegeest ging het er ook op de finaledag ontspannend aan toe. Af en toe werden er belangeloze wedstrijdes gespeeld en spreidden de sporters hun kunstjes tentoon. Een voetballer die de bal in zijn nek deed belanden, een vijftal keer pompte en

vervolgens rustig doorjongleerde was hierbij geen uitzondering. In de eigenlijke finales was het echter weer ernst geblazen. Er werd geacteerd op een hoog niveau en ook het publiek liet zich van zijn beste zijde zien. Aansporingen en zelfs heuse supporterskoren werden soms begeleid door een megafoon. Relletjes bleven uit.

LBK, VTK en de Oost-Europese ploegen toonden zich uiteindelijk de sterksten. De twee ploegen van de Landbouwkring wonnen hun disciplines: het mannenvolleybal en het vrouwenbasketbal. VTK voetbalde het beste. Budapest en Cluj Napoca kaapten de twee andere prijzen weg. Daarnaast waren de Hongaren en Roemenen nog goed voor vier tweede plaatsen — Cluj Napoke Medicine (2), Zalaegerszeg en Budapest — en één derde plaats — Cluj Napoke Medicine. Lissabon (2) en de andere Belgische ploegen met Apolloon op kop (2) konden tevreden terugkijken met een aantal ere- en andere plaatsen op de palmares. De Spanjaarden van Girona kwamen eruit als het relatieve zwakke broertje met een derde, een vierde en twee laatste plaatsen. Een eenzame Rotterdamse voetbalploeg verzandde op een anonieme zesde plaats.

Op de afsluitende fuif in de Waaiberg konden winnaars en verliezers verbreederen, drinken op de overwinning of het verlies verdrinken. De volgende dag werden de bussen reeds uitgewuifd richting thuishavens.

Joris Beckers

VERGELIJKEND ERASMUSDAGBOEK UIT ÅRHUS

De naam Århus zegt de meeste Belgen waarschijnlijk minder dan niets. Het grappige bolletje op de 'A' wijst wel op een of andere noordelijke breedtegraad, maar voor de rest is het raden naar de exacte ligging. Zo verging het mij ook, één jaar geleden. Van Århus had ik nog nooit gehoord, laat staan dat ze er een universiteit hebben, en bij Scandinavië kon ik me enkel clichés als hoge prijzen, veel sneeuw en afstandelijke mensen voorstellen. Tot onze enthousiaste professor Engelse taalkunde haar studenten probeerde warm te maken voor een verblijf in deze contreien. Als gevolg van haar promotieactie woon ik nu in een stad in Denemarken waarvan ik een jaar geleden nog niet eens gehoord had.

Hoe zit het nu met die clichés? Hoge prijzen, vast en zeker. Gelukkig leer je na een tijdje de plaatsen kennen die je beter vermijdt. Veel sneeuw heb ik hier nog niet gezien en ook de lente heeft problemen om door te breken. En afstandelijk zijn de meeste Denen alleen maar op het eerste gezicht.

Het meest opmerkelijke resultaat van twee maanden Erasmus hier in Jutland is vooral een dikke portefeuille. Niet van het geld, spijtig genoeg, maar wel van het dikke pak kaarten dat erin zit. Als de Denen ergens goed in zijn, dan is het wel bureaucratie, want voor zowat elke kaart heb ik serieus moeten knokken. Om te beginnen is er mijn Belgische bankkaart, die sinds een week vergezeld wordt van een Deens vriendje. Met mijn wasmachinekaart zorg ik ervoor dat ik hier niet als een landloper gekleed ga — en tot mijn ouders' grote verbazing hebben deze wasavonturen nog niet tot rampen geleid. De bibliotheekkaart geeft me toegang tot — rara — de bibliotheek, mijn studentenkaart bewijst dat ik hier wel degelijk ingeschreven ben, en dankzij nog een andere magneetkaart heb ik dag en nacht toegang tot de computerklassen van de universiteit. Mijn verblijfsvergunning getuigt dat mijn verblijf hier ook nog

enigszins legaal is, en mijn cpr-kaart - die me de meeste moeite gekost heeft - zorgt ervoor dat ik geen naam meer ben, maar een nummer. In Denemarken is dat essentieel.

En dat allemaal in een land waar *hyggelig* zowat het centrale woord is. *Les extrêmes se touchent*. *Hygge* is het Deense woord voor hun kenmerkende gezelligheid, en daar zijn ze trots op. De wekelijkse vrijdagdiner op de campus verkiezen ze dan ook met de gordijnen gesloten, en kaarsjes op de tafel. En dan babbelen maar, *hyggelig* achterovergezaakt en met een biertje in de hand, vaak tot grote ergernis van de Erasmusstudenten met een iets zuiderster temperament. Die zouden liefst onmiddellijk opspringen en de dansvloer opzoeken. Want hoe kan je nu plezier maken als je niet van je stoel opstaat? Het zal de Denen worst wezen.

Die Deense variant van *chilling out* wordt door genoeg buitenlandse studenten als afstandelijkheid aanzien. Het moet gezegd, als je contact zoekt met Denen, neem je zelf beter het initiatief, want wachten tot iemand jou aanspreekt is zo goed als hopeloos. Na een tijdje merk je echter dat die Denen helemaal niet zo afstandelijk zijn als op het eerste gezicht lijkt. Ze houden ervan plezier te maken, zeker als ze een beetje bier op hebben, maar doen dat op een manier die nu eenmaal niet iedereen ligt.

Natuurlijk trekken de meeste buitenlandse studenten vooral met elkaar op. Het resultaat is een eindeloos aan elkaar rijgen van feestjes, cafébezoeken, enzovoort. Vooral kotfeestjes zijn enorm in trek, aangezien de prijzen op café bij momenten astronomisch hoog zijn. De keukens worden in een handomdraai herleid tot fuifzaaltjes, zodat je naast het aanrecht kan staan swingen. En gedanst wordt er, natuurlijk. Want één ding moet je hen nageven, die zuiderlingen, ze brengen ambiance met zich mee.

CPR 040582-xxxx
(ook wel Yves Peirman)

Århus is mijn thuis sinds september. Een Spaanse vriendin slaagt er nog altijd in de naam van ons *kollegium* verkeerd uit te spreken. Maar zij is verre van de enige die de logica van het Deens niet kan volgen. Zeven maanden op Deense bodem en nog steeds ben ik er niet in gelaagd vriendjes te sluiten met het Deens. De Duitsers beweren dat je gewoon Duits moet spreken met een aardappel in je mond, de Noren zijn er van overtuigd dat de Denen eigenlijk gewoon een paar klanken in hun keel mompelen en doen alsof ze iets verstaanbaar zeggen en alle andere Erasmusers hier zijn ervan overtuigd dat je in ware Deense traditie al veel alcohol tot je genomen moet hebben om de juiste tonen van de taal te vinden.

Als je niet van een bourgondische levensstijl houdt, kun je maar beter niet op Erasmus gaan. Eten en drinken, veel eten en drinken, is de sport waar alle Erasmusers hier in Århus aan verslaafd zijn. Zowat elke avond is er wel een dinertje onder het motto: 'ge zult niet van tafel gaan voordat ge volledig overvol zit'. Iedereen brengt iets mee om te eten en te drinken en natuurlijk moet er van alles geproefd worden. Het is een filosofie, want eten en drinken is één zaak, op een geslaagd diner-tje moeten er ook zware discussies gevoerd worden over de juiste manier om gerechten klaar te maken. De gedachte om *spaghetti a la salmone* te maken in plaats van *linguine a la salmone*, doet elke gezonde Italiaan huiveren en is hoogst schadelijk voor de vriendschapsrelaties.

Terwijl de Erasmusers fan zijn van de 'eet zoveel je opkan'-formule, zijn de Denen zwaar verslaafd aan de *drikke hvaed du kan*-formule. Dat vinden Erasmusers ook wel fijn, daar niet van, maar het hoeft allemaal niet zo fanatiek. Denen zijn eerder terughoudend, maar de Rasmussen en Mettes van Denemarken worden plots veel enthousiaster en luider als de Carlsbergs rijkelijk vloeien. Op speciale gelegenheden is er bovendien de schnaps - *hops, hops, hops, vi*

drikker schnaps - die het enthousiasme nog wat aanwakkert.

«Denemarken? Dat is maar een plat landje!», hadden ze mij wijsgemaakt. Allemaal humoristen, want als je van *downtown the city* richting *Skejby* fietst ben je van tijd tot tijd toch echt gelukkig dat de rode lichten zijn uitgevonden. Gelukkig word je gestimuleerd door Rasmus daar naast u — 21, 03% kans dat zijn naam ook daadwerkelijk zo luidt — die vrolijk fluitend met een Deense vlag zwaaiend de berg opfietst.

De Denen zwaaien met de vlag wanneer ze maar kunnen. Terwijl dit in andere landen vaak begrepen wordt als ongewenst nationalisme, is het hier totaal normaal om je woonkamer te versieren met de *danebrog*, kaarsjes te branden met de Deense vlag erop, zelfs frisco's te eten in het motief van de Deense vlag. Het leukst vind ik toch de kleine vlaggenmastjes die de tafels in de cafés opfleuren, ze leveren uren plezier op met het op- en neerhalen van de vlag onder het zingen van de nationale hymne.

De Denen zijn een georganiseerd volkje. De bussen en treinen rijden op tijd, de administratie werkt goed, alles is duidelijk aangegeven. Lang leve België, waar er tenminste nog een gezonde anarchie heerst. Het is gemakkelijk dat organisatietalent, het is zelfs plezierig, maar het steekt toch allemaal zo nauw niet, denk ik altijd. Kijk bijvoorbeeld naar de hoeveelheid creditcards die ik hier in mijn handen gestopt heb gekregen: een bankkaart, een telefoonkaart, een kaart voor de wasmachine, een *residence permit*-kaart, een *health insurance*-kaart, een studentenkaart, een kaart voor de trein, een kaart voor de bus, een lidmaatschapskaart voor het ISC (het *international student centre*), een kopiekaart, een bibliotheekkaart en een videotheekkaart. Je bent hier niks zonder je cpr-nummer, een nummer dat aangeeft dat je bestaat in Denemarken. Kijk, teveel is teveel.

Leen Cassiers

“Religie is geen zaak van nuttigheid”

Fe neemt steeds dezelfde balpen mee naar een schriftelijk examen, draagt graag die broek of dat hemd omdat het je herinnert aan een goed examen vorig jaar, je brandt een kaarsje voor een vriendin die haar thesis moet verdedigen, je bent op kamp en plots overvalt je het gevoel dat er veel meer is dan wij hier kunnen vatten, je zet de radio aan en er klinkt dat ene liedje dat je juist in gedachten had.

Herken je het? Hebben deze kleine dingen voor jou betekenis of schrijf je ze toe aan het toeval? Geloof je in telepathie, heb je een talisman, vind jij sommige dingen verwonderlijk of bestaat voor jou alleen wat wetenschappelijk bewezen kan worden?

Deze week laten we Annemie Vandaele aan het woord over wat jongeren bezighoudt, over het al dan niet ontstaan van een nieuw religieus verlangen bij jongeren en over de toekomst van de Kerk. Annemie Vandaele is vierentwintig, studeerde Germaanse en een enige kandidatuur godsdienstwetenschappen en werkt als pastor van de Universitaire Parochie.

Veto: *Je bent pastoraal medewerker aan de K.U. Leuven, wat moeten we ons daarbij voorstellen?*

Annemie Vandaele: «Het woord pastor — ‘herder’ — mag je vrij letterlijk nemen. Ik denk dat onze taak vooral en ‘maar’ een begeleidende is. We proberen tochtgenoot te zijn voor zoekende mensen in en doorheen onze initiatieven en de diensten die wij als Universitaire Parochie aanbieden. In de opdrachtverklaring van de K.U. Leuven staat overigens te lezen dat zij bekommerd is om de menselijke en gelovige ontplooiing van elk individu van de universitaire gemeenschap. Als rectorale dienst nemen wij deze zorg op ons met als enig doel dat mensen meer mens zouden mogen worden.»

WOESTIJN

Veto: *Waarom heb je voor dit toch wel bijzondere beroep gekozen?*

Vandaele: «Mijn belangrijkste motivatie voor dit soort werk is dat ik overtuigd ben van het belang van bemiddelaars en vertalers — mensen die de eeuwenoude verhalende en tegelijkertijd levende christelijke traditie op een eigentijdse manier vertolken en er een vorm en woorden aan geven. Ik kan dat natuurlijk maar vanuit de persoon die ik ben, met mijn kwaliteiten en mijn tekorten. Maar het christendom heeft nood aan kerkkritische en tegelijkertijd constructieve personen, verkenners die op de lange levenstocht doorheen de woestijn het oog gericht houden op dat Beloofde Land.»

Veto: *Haal je veel voldoening uit je werk?*

Vandaele: «Ik heb moeten leren mijn werk op een specifieke manier te valoriseren. We zijn namelijk allemaal producten van een markteconomisch nutsdenken, maar het nutteloze en het zinloze zijn niet noodzakelijk synoniemen van elkaar. Het is niet omdat de mens gelukkig kan zijn zonder een God, dat het geloof in en het leven naar het woord van deze God per definitie zinloos wordt. De kracht van religie schuilt mijns inziens precies in het feit dat ze zich niet laat vatten in termen van ‘nut’.»

«Bovendien is de taak van een pastor daar waar hij of zij komt te zaaien, maar zonder zicht te hebben op de oogst. Kortetermijnresultaten zijn bij ons uit den boze. Je moet geloven in de zinvolheid van de weg die je met mensen aflegt. De weg op zich is zinvol, ook al zie je niet altijd op welk specifiek, concreet doel ze gericht is, behalve dan — zoals ik al aanhaalde — dat mensen meer en uiteindelijk ten volle mens mogen worden en naar de diepte mogen varen, op

hun manier en volgens hun ritme.»

Veto: *Waar lig je van wakker?*

Vandaele: «Wat mij als pastor op dit moment zorgen baart zijn de volmaaktheidsnormen die de samenleving en niet in het minst de media op een absolute manier aan de ‘moderne mens’, aan de zogenaamde nieuwe man en vrouw oplegt. Ze lijken evidente normen die onuitgesproken ons doen en laten en vooral ons zelfbeeld gaan bepalen. Welke plaats krijgen het broze, het kwetsbare — ja zelfs het lijden en de dood — nog in ons leven? Als ik hoop dat mensen meer mens mogen worden, dan impliceert dit dat ze ook aan dit onderdeel van hun leven, het onvoltooide en onvolmaakte, een geïntegreerde plaats kunnen geven.»

«We gaan in de fout als we de mens tot een godheid gaan verheffen. Het is mijn overtuiging dat als er een God is, Hij de

persoon bij uitstek is om de mens te laten weten en aanvoelen dat hij of zij er mag zijn zoals die is, ook al wordt er niet beantwoord aan voorgespiegelde normen. Als pastor vind ik het bovendien één van mijn opdrachten met mensen, ook in de kwetsbaarheid die — als we eerlijk zijn — ieder van ons kent, op weg te gaan zodat ze zich deze wezenlijke aanvaarding eigen mogen maken. Ik vergelijk mijn taak soms met die van een ezel. Ik mag al mijn draagkracht inzetten voor anderen, maar beschik over de nodige koppigheid om hen uiteindelijk op hun eigen verantwoordelijkheid en draagkracht te wijzen.»

BALLAST

Veto: *Hoe zie jij de toekomst van de katholieke kerk?*

Vandaele: «Ik ben vanzelfsprekend geen ‘ziener’. Ik kan je enkel zeggen dat ik ten diepste hoop dat de ballast van de dominante katholieke cultuur van het verleden — en al wat dat aan inauthenticiteit met zich heeft meegebracht — stilaan plaats mag maken voor de lichtheid van een jong, dynamisch, ruimdenkend en open christendom. Eerlijkheid, eenvoud en authenticiteit. Ik hoop dat dat de sleutelbegrippen van de toekomst mogen zijn, zowel wat betreft de leer als wat betreft de praktijk, hoe ‘menselijk’ die

ook maar kan zijn.»

Veto: *Wat zie jij als de belangrijkste opdracht van de kerk in deze maatschappij?*

Vandaele: «Ik weet niet of de kerk een uitgesproken ‘opdracht’ hoeft te hebben. Ze dient zichtbaar en hoorbaar aanwezig te zijn, op een zelfzekere en tegelijkertijd integere manier. Door haar aanwezigheid kan ze voor mensen een wegwijzer zijn naar dat ‘meer’, naar de zinvolheid van het niet-tastbare, -zichtbare en -meetbare. Op die

manier kan ze een aantal van die eerder vermelde maatschappelijke tendensen, maar ook de weerklink ervan in de eigen geleerden, in vraag stellen.»

SEKTARISCH

Veto: *Een jongere uit het middelbaar onderwijs zei me niet veel verschil te zien tussen de kerk en een sekte. Jouw reactie?*

Vandaele: «Ik begrijp deze uitspraak zonder ze bij te treden. Het zou me niets verbazen als mensen vanuit een strak autonoomdenken moeite hebben met datgene waarnaar de kerk verwijst. Ik bedoel dat het inroepen van het transcendente bij veel mensen een gevoel van zelfvervreemding en vrijheidsroof kan oproepen en dat is toch een typisch sektarisch gegeven. De God van het christendom is overigens geen

Vandaele: «Absoluut. Elke mens is een zinzoekend wezen. We verlangen allemaal naar ‘zin’ en ‘volheid’ van ons leven, al neemt dit bij elke mens een heel specifieke vorm aan. Maar wezenlijk verlangen we er bijvoorbeeld toch allemaal naar erkend te worden. We verlangen allemaal naar voltoening, geluk en nog zoveel meer. En vroeg of laat gaan we ons allemaal — al is het maar door zogenaamde contrastervaringen zoals het overlijden van iemand die ons dierbaar is — zinvragen stellen.»

Veto: *Waarom merk je dit? Op welke manier zijn ze ermee bezig?*

Vandaele: «Ik denk dat je deze mens als zinzoekend wezen tegenkomt in al wat hij of zij beoogt in zijn leven; in datgene waar je van leeft. Ook de roes van een discotheek of de hele sms-cultuur is hier dus getuige van. Vaak betreur ik dat jongeren hier om beoordeeld of zelfs veroordeeld worden. Ik vind het belangrijk hier steeds doorheen te kijken en onder dit concrete doen en laten van jongeren hun verlangen naar zin en geluk te zien. Natuurlijk gaat het vaak om erg fragiele zinzbrengers en is het belangrijk mensen alternatieve, wezenlijker vormen te helpen zoeken, als ze dat verlangen.»

Ego

Veto: *Heeft ieder mens volgens jou nood aan religie in de breedste zin van het woord?*

Vandaele: «Religie heeft te maken met ‘religie’ of verbondenheid. In die zin belangt het inderdaad elke mens aan. We streven allemaal naar een verre staat van ‘binding’, ook al zal ons autonome ego dat misschien niet graag toegeven. Ieder van ons verlangt naar deze verbondenheid, al betekent dit niet dat iedereen dit in verband brengt met een transcendente instantie.»

Veto: *Zie jij veel nieuwe vormen van religiositeit de kop opsteken in Leuven, in België?*

Vandaele: «Ik vind dat dit al bij al nog meevalt. De New Age lijkt in dit millennium wat op zijn retour en de meeste nieuwe vormen van religiositeit blijken toch op de één of de andere manier verankerd in de bestaande structuren. Ik kom dus niet zo vaak in contact met uitgesproken nieuwe, revolutionaire vormen van religiositeit. Ik stel vooral vast dat mensen vandaag de dag elk zowat hun eigen vorm van ‘religie’ aanhangen. Voor velen is het inderdaad een privé-aangelegenheid geworden die zich binnenskamers voltrekt. Een tendens die natuurlijk in spanning staat met het gemeenschapskarakter van het christendom. Het wordt afwachten of deze individualisering op religieus vlak ooit een -isme wordt. Ik hoop alvast van niet.»

STAMELEND

Veto: *Hoe sta jij zelf tegenover nieuwe religieuze stromingen, tegenover de groep van zoekenden, tegenover de groep onverschilligen?*

Vandaele: «Ik vind vooral dat ik hier geen oordeel over te vellen heb. Het is niet omdat ik er voor kies als christen door het leven te gaan, dat mijn heilige grond door iedereen als heilig beschouwd en ervaren moet worden. Elke mens, ook degene die al voor een stuk een keuze gemaakt heeft, moet de tijd en de ruimte krijgen om zich tastend, zoekend en stamelend een religieuze identiteit te vormen. Ook voor gelovigen is dit overigens een levenslang proces. Dit sluit niet uit dat ik geen antwoord heb op onverschilligheid. Bij sommigen kan ik deze onverschilligheid vanuit hun specifieke geschiedenis begrijpen; bij anderen vind ik het een betreurenswaardige houding omdat het gaat om een vorm van geslotenheid die de fundamentele ‘raakbaarheid door het andere’ van de mens negeert en dus groei naar meer mens-zijn uitsluit. Dat kan niet de bedoeling zijn.»

BLIND

«Het neemt niet weg dat deze concrete punten onder de aandacht gebracht en besproken dienen te worden, maar het mag ons niet blind maken voor de pijlers van het christendom. Deze communicatieve organisatievorm vraagt echter ook om een emancipatorische ingesteldheid. Het wordt de hoogste tijd dat de kerk ook in haar dagelijkse praktijk vrouwen, jongeren en homoseksuelen als waardige discussiepartners gaat beschouwen.»

Veto: *Zijn Leuvense studenten volgens jou op één of andere manier begaan met religie of zingeving?*

Karolien Helsen

Los de moord op André O. op en win 100 euro!

De bekende Vlaming André O. werd naar jaarlijkse gewoonte weeral een jaartje ouder. Dat moest gevierd worden, zo besloot hij. Daarom nodigde hij zijn beste vrienden uit voor een gezellig weekendje in de Italiaanse Alpen. Hijzelf, zijn vrouw en de 7 genodigden zouden in een erg afgelegen berghut een geweldig feestje bouwen. Het draaide echter anders uit. De genodigden gingen met elkaar in de clinch en daar werd de jarige organisator van het feestje het slachtoffer van: André O. werd vermoord.

Toprechercheur Pieter Van Uit, belast met deze zaak, raakt maar niet uit aan de verklaringen van de genodigden en besluit ze gezamenlijk te confronteren.

In de verhoorzaal zitten dus de 7 genodigden: Jean-Pierre Van Rossem, Jo Lernout, Herman Brusselmans, Louis Michel, Filip Van Saksen-Coburgh Gotha, Jean-Marie Pfaff en Jan Bardi. Ook de vrouw van de rector is uitgenodigd.

"Wie heeft André O. vermoord?" is de eerste vraag van Pieter Van Uit. Meteen beginnen de ondervraagden associaties te vormen. Jean-Pierre, Jo en André O.'s vrouw beschuldigen Herman. Die gaat in de tegenaanval: "Het was Jean-Pierre!" Jean-Marie en Louis geven hem gelijk. Filip fluistert zachtjes: "Het was Louis, want het is altijd Louis."

Pieter Van Uit noteert alles en gaat verder: "Waar is André O. dan vermoord?" Jo meent dat dat in de eetzaal gebeurde, maar volgens Filip en Louis was het in het sanitaire blok. André O.'s vrouw beweert dan weer dat haar man in de keuken vermoord werd. Jean-Pierre, Jean-Marie en Herman Brusselmans zijn er echter stellig van overtuigd dat André O. in de biljartzaal koud gemaakt werd.

En ook over het uur zijn de ondervraagden het niet eens: Jean-Pierre, Filip, Herman en André O.'s vrouw menen dat het voor twaalf uur was. Jean-Marie, Louis en Jo herinneren zich echter nog dat de klok al twaalf uur had geslagen.

Als inspecteur Van Uit vraagt naar het moordwapen laaien de gemoederen alweer op. Jo en André O.'s vrouw herinneren zich nog hoe de dader met een base-ballknuppel de genadeslag toediende. Jean-Pierre lacht hen uit en zegt dat André O. met een automatisch geweer vermoord werd. Filip geeft hem gelijk. Jean-Marie houdt het op een touw, Louis meent dat het met een glasscherf was en Herman beweert dat de dader een vismes hanteerde.

Pieter Van Uit laat behalve Jan Bardi, alle getuigen gaan. Jan Bardi, die de hele tijd gezwegen heeft, laat nu van zich horen: "Er zijn er 2 die evenveel keer de waarheid spreken als liegen, er zijn er 2 die maar één keer de waarheid spreken en nog eens 2 die liegen maar één keer. En er is één verklaring waarvan je niks moet geloven. En, Pieter, die dekselse Jo spreekt op zijn minst één keer de waarheid!" Daarop verlaat Jan Bardi de verhoorzaal.

Pieter Van Uit blijft alleen achter en kan er nog geen touw aan vastknopen.

Help jij hem even? De vraag is dus: wie heeft André O. vermoord, hoe laat, met welk wapen en waar? Veel succes!

(raadsel: Dries De Smet)

Gevonden? Mail de oplossing — voor 17 april — naar moord@veto.be en maak kans op 5 boekenbonds van 20 euro! De namen van de winnaars staan in het volgende nummer van Veto.

Kultuurraad zoekt voorzitter en vrijgestelde

De Kultuurraad der Leuvense studenten (Kura) is de geleding van de Leuvense Overkoepelende kringorganisatie (LOKO) die zich bezighoudt met kunst en cultuur. Kura is een forum van geïnteresseerden en vertegenwoordigers van alle faculteitskringen, dat mee het cultuurbeleid wil bepalen. We proberen de betrokkenheid tussen studenten en kunst/cultuur te vergroten en drempelverlagend te werken. Dit uit zich in de expliciete keuze om projecten op te zetten (zoals Ithaka, Theaterfestival Voix Gras, muziekfestival) door en voor studenten en jonge, nog ongevestigde waarden binnen het artistieke landschap.

De werking van Kultuurraad kan niet alleen op vrijwilligers steunen, daarom zoeken we nog iemand die inhoudelijke, administratieve en logistieke ondersteuning kan bieden. Je verzorgt ook de permanentie. In ruil bieden wij voor de vrijgestelde een halftijdse job.

De voorzitter coördineert de werking, ontwikkelt de inhoudelijke projecten (in samenspraak met de werkgroepen), staat in voor de vergaderingen en de representatie van Kultuurraad.

De ideale kandidaten zijn diplomatisch, dynamisch en oplossingsgericht, kunnen zowel zelfstandig als in groepsverband werken, en hebben voeling met de studentenwereld en de culturele sector.

De kandidaten voor deze functie zullen verkozen worden op een Algemene Vergadering van Kultuurraad, waar hij/zij zich moet komen voorstellen. Kandidaten kunnen voor 25/04 hun CV en een gemotiveerde brief sturen naar Kultuurraad, Naamsestraat 96, 3000 Leuven of kura@stuk.be. Meer informatie kan je op die manier ook verkrijgen, of telefonisch: 016/32.03.11.

Sociale Raad zoekt vrijwilligers

Sociale Raad, de geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) bevoegd voor sociale materies, is op zoek naar nieuwe vrijwilligers voor volgend academiejahr. De Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) is het hoogste beslissingsorgaan voor de sociale sector aan de KU Leuven. De doelstelling van RvS is het optimaliseren van de randvoorwaarden — huisvesting, voeding, mobiliteit, ... — tot studeren. Dit poogt zij te doen door de coördinatie van de verschillende diensten zoals residentiebeheer, sociale dienst, jobdienst. In dit orgaan zetelen maximum vijf studenten die moeten worden verkozen door de Algemene Vergadering van Sociale Raad.

Leuca (Leuvense Universitaire Catering) overkoepelt alle Alma-vestigingen. De studenten hebben op drie niveaus zeggenschap in Leuca. Ten eerste, is er de Eet- en Toezichts Alliantie (ETA). Ten tweede is er de stuurgroep Alma, en tenslotte is er de Raad van Beheer van Leuca. In Leuca zetelen twee studenten in de Raad van Beheer, drie studenten in de stuurgroep Alma, en een onbeperkt aantal studenten in ETA. Zij moeten verkozen worden door de Algemene Vergadering van Sociale Raad.

Binnen de Raad van Bestuur van Acco c.v. bezitten wij als studenten ongeveer een derde van de stemmen. In de Raad van Beheer zetelen vijf studenten die worden verkozen door de A.V. van Sociale Raad.

Velo v.z.w. is het project dat gerecycleerde fietsen goedkoop verhuurt en herstelt. Hier zetelen drie studenten in het beheer.

Geïnteresseerd? Laat Sociale Raad iets weten, dagelijks tussen 14u en 18u. Ons kantoor vind je in de 's Meiersstraat 5. Telefoon: 016/22.95.41.

sora@student.kuleuven.ac.be
www.sora.student.kuleuven.ac.be

De Acco-medewerkers wensen alle Leuvense studenten een prettige paasvakantie

acco

Tiensestraat 134 - Leuven - 016/29.11.00

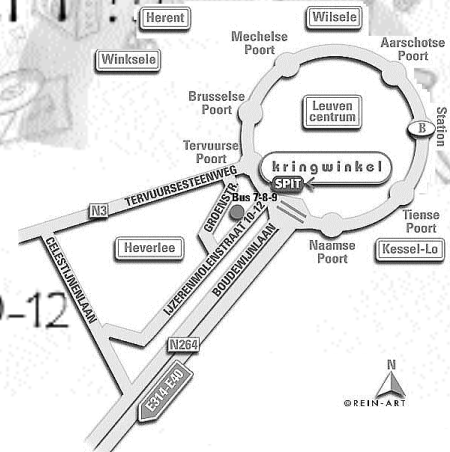
KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT !!!

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21
Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

COLOFON

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 29
Nummer 21
1 april 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Verantwoordelijke uitgever:
David Adriaen

Hoofdredacteur:
Thomas Leys

Redactiesecretaris:
David Adriaen

Medewerkers:
David 'humeurig' Adriaen, Katayoun 'zoekend' Alidadi, Joris 'uitgeput' Beckers, Anneleen 'tijdig' Cosemans, Ben 'slaapdrongen' Deboeck, Laurens 'doodop' De Koster, Bert 'druk' Depoortere, Lieven 'uitgebreid' De Rouck, Dries 'raadselachtig' De Smet, Joost 'boffig' De Wyngaert, Wim 'lekker' Gemoets, Thomas 'zwevend' Leys, Annick 'geeuw' Lories, Kris 'geil' Malefason, Bert 'kunstig' Pieters, Tom 'onbekend is onbemind' Rummens, Bernard 'jelig' Rommel, Els 'dromerig' Silvrants, Dieter 'rustig' Vandenbroucke, Sven 'bescheiden' Vannecke, Hanne 'enthousiast' Vermeiren.

DTP:
David Adriaen, Katia Aerts, Joris Beckers, Ben Deboeck, Kris Malefason, Thomas Leys, Bernard Rommel, Hanne Vermeiren.

Doka:
Els Silvrants.

Eindredactie:
David Adriaen, Ben Deboeck, Hanne Vermeiren.

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Reclame:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Volgende redactievergadering op vrijdag 18 april om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, Internet, onbevleete ontvangers,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Deadline voor lezersbrieven en vrije tribunes: vrijdag 18 april om 15u.

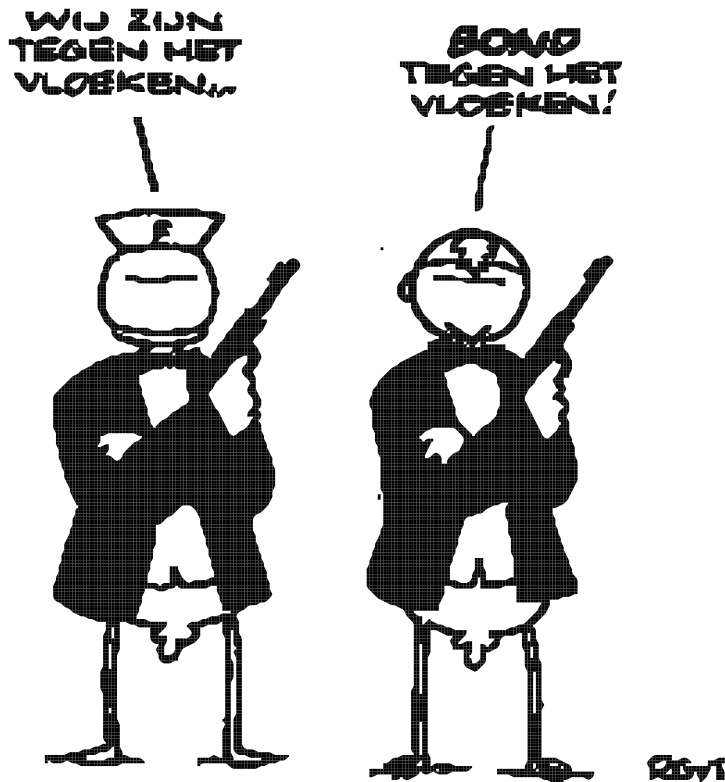
Filmquiz

Goed nieuws voor filmfans! Iedere week vind je in Veto een nieuwe quizvraag. Beantwoord je die snel én juist, dan maak je kans op gratis duotickets. En er is meer: we houden de scores van de spelers bij, en tellen, week na week, het aantal juiste antwoorden per speler op. De top 5 van de hoogst scorende spelers kan je raadplegen op de website van Cinema ZED: www.cinemazed.be. Aan het einde van het seizoen, in mei, wint de hoogst scorende speler een mooie hoofdprijs.

VRAAG : Op welke filmklassieker baseerde regisseur Todd Haynes zich bij het uitwerken van de vertelstructuur van zijn film "Velvet Goldmine"?

Stuur je antwoord razendsnel naar quiz@cinemazed.be en maak kans op een duoticket voor "velvet goldmine" op dinsdag 8 april om 20u. Deadline voor het insturen van je antwoord is deze keer later: vrijdag 4/2, 14u.

FOKKE & SUKKE ZIJN GESTOPT MET DIE SUFFE POSTERS OP HET STATION

AGENDA & AD VALVAS

DINSDAG 1 APRIL

20.00 u **CONCERT** Filippijnse avond met dans en muziek van de Philippine Folkloric Troupe, in Sint-Jan-de-Doperskerk, toeg. 4, org. Universitaire Parochie.

20.00 u **LEZING** Gespreksavond met Stijn Bex (SPIRIT), in Café Lyrique, toeg. gratis, org. CDS-Leuven.

WOENSDAG 2 APRIL

19.30 u **CANTUS** Beiaardcantus, in Ladeuzeplein, toeg. 10, org. LOKO-Kringraad.

20.00 u **LEZING** Saïd El Khadraoui, eerste plaats kamer Leuven voor sp.a, komt spreken over zijn politiek engagement, in Café Notre Dame, Grote Markt, toeg. gratis, org. Animo-Leuven.

22.00 u **CONCERT UUR KULTUUR**: Dirk Van Esbroeck, Raphaëlla Smits en José Toral met "La guitarra" brengen een unieke en originele Spaans-Argentijnse avond, in Grote Aula MTC, toeg. gratis, org. Cultuurcoördinatie K.U.Leuven.

DONDERDAG 3 APRIL

19.00 u **ACTIE** Fakkeltocht, in Stadhuis, toeg. 2 (voor de fakkels), org. Studenten tegen Oorlog.

20.00 u **DEBAT** "De Kennismaatschappij: uitstekend of uitstotend", met Veerle Group (Familiehulp), Carmen Mathyssen (sociaal-pedagoog K.U.Leuven), Paul Smeyers (hoogleraar pedagogie), Jan Kint (Welzijnszorg), Frans Crols (hoofdredacteur Trends), Jan Piet Bauwens (ABVV-BBTK), in Aula Michotte, toeg. gratis, org. Themahuis Oikonde.

VRIJDAG 4 APRIL

20.00 u **LEZING** Gespreksavond met gewezen Eerste Minister Leo Tindemans (CD&V), in Café Lyrique, Grote Markt, toeg. gratis, org. CDS-Leuven.

Activiteiten melden via:
agenda@veto.be

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.
001-0959719-77

www.veto.be

Veto te snel uitgelezen?
Discussieer verder
op onze eigen
nieuwsgroep:
kotnet.veto

BIOS

• 04/04 Ouwezakkencantus (Waaiberg).

CHEMIKA

• 01/04 Verkleed-fop-cantus (Bierstube).

EOOS

• 03/04 Fakfui Disco.

FARMA

• 01/04 Moppenavond. • 03/04 Tour de France.

KATECHETIKA

• 01/04 Tweedelicfeest (Pavlov).

PSYCHOLOGISCHE KRING

• 03/04 Disco Night.

Vergeet je tong niet te schrapen voor het slapengaan!

hat's in a name? Heel veel zo blijkt. Bij het woord "tong-schrapen" denkt men spontaan aan een of ander Afrikaans ritueel waarbij de tong tot bloedens toe wordt geschuurd. Wel, dat is het dus niet. "Tongreinigen", het woord dat de fabrikanten van tongschrapers — *wat is het nu?* — gebruiken, leunt veel dichterbij de realiteit.

Probeer het dus *niet* met een scheermes. Daarmee is een eerste misverstand uit de weg geruimd. Toch wordt dit artikel er daarom niet minder relevant op. In tegendeel, vooral u, bier- en colazuipende medemens, moeten nu verderlezen. U dacht dat tandenpoetsen en flossen voldoende was? Vergeet het, want dat is dweilen met de kraan open.

Professor Paul Lambrechts van het departement Conserverende tandheelkunde heeft al een handvol tandartsen postuniversitair tot enthousiaste tongschrapers kunnen omtoveren. Deze reporter zou het volgend doelwit worden. Na een boeiende synthese, geïllustreerd met de nodige wansmakelijke slides over harige *biefstuk*-tongen en rottende tanden, wordt er een doos met een 40-tal verschillende schrapers bovengedaald en tentoongespreid. Aan het einde van de voorstelling ga ook ik met een plastic schrapertje in de hand de deur van het Sint-Rafaëlziekenhuis uit. Wat voorafging:

Professor Paul Lambrechts: «Tongschrapen is eigenlijk niet nieuw. Uit historische vondsten blijkt dat de Romeinen dit al deden. De schrapper was van mooi *designed* metaal en hing aan een sleutelringetje, samen met een oorstop en een tandenstoker. Dit vrij luxueuze voorwerp was dan ook enkel voor de rijken en het ging over van vader op zoon. Zelfs in de Ming-dynastie kende men het. In de zeventiende eeuw had men in Nederland tandenborstels met schrapers aan de onderzijde.»

ADEM

Veto: *Waarom is tongschrapen bij ons vrijwel onbekend?*

Lambrechts: «Het is doorheen de tijd in een vergeethoekje terecht gekomen. De redenen zijn onduidelijk, maar ik vermoed dat het altijd een luxueus item is geweest. Er zijn immers exemplaren in ivoor en zilver teruggevonden, dat was dus iets wat niet iedereen in zijn schuif had liggen. Het is een welvaartsinstrument, maar cariës is dan ook een welvaartsziekte. De tongschrapers die je vandaag kan kopen, zijn van plastic en wegwerpbaar, maar andere zijn uit duurzamer metaal vervaardigd. Het is ten onrechte in onbruik geraakt, want het is eigenlijk heel efficiënt. Men is de tong uit het oog verloren, maar tongschrapen hoort bij de algemene mondhygiëne. Ook onderzoek naar halitosis (*slechte adem*) is pas onlangs begonnen. Zo'n dertig procent van de bevolking lijdt daaraan. Dat onderzoek heeft opnieuw aandacht gegeven aan mondhygiëne.»

Veto: *Uw collectie bevat heel wat tongschrapers uit Japan.*

Lambrechts: «Ja, het ding beleeft er een echte *revival*. Het gekke is dat het in Europa zo lang heeft geduurd voor men de draad begon op te nemen. In Japan kan je in een warenhuis binnenstappen en heb je keuze uit ten minste vijf modellen. In België is er bij mijn weten maar één warenhuis dat er verkoopt. Of je moet naar een apotheker gaan.»

LICHT

«In Japan en de VS heb je al een schraapcultuur. In België nu ook meer en meer, maar de mensen moeten een stap zetten. Ikzelf ben het tien jaar geleden zelf in Japan tegengekomen. Ik geef het vak cariologie en daar belichten we tandverlies vooral door cariës, maar ik zag dat er verder gekeken moest worden dan tandenpoetsen alleen. In Japan ging bij een lichtje branden, want je ziet dat en vraagt je af waarvoor dat nu dient.»

Veto: *Hoe gaat het in zijn werk?*

Lambrechts: «Als je je tanden poetst, dan reinig je maar drie van de vijf vlakken. De andere twee bereik je met een flos. Eens men dat heeft gedaan, denkt men "nu zit het goed". Maar men vergeet dat er nog iets is, namelijk die stevige *biefstuk* in het midden van je mond,

je tong. De tong is heel onregelmatig van structuur door de verschillende papillen. Daardoor kunnen er voedselresten en bacteriën tussen teren. Als je aan tongschrapen doet, ga je die voedselresten — het substraat waarop die bacteriën hun metaboolwerkings uitvoeren — uitdunnen en daardoor de bacteriënmassa weghalen.»

HERKOLONISATIE

Veto: *Wat zijn de voordelen?*

Lambrechts: «Er zijn veel voordelen. Ten eerste verbetert je adem erop, omdat je dat substraat, dat zwavel produceert, ermee wegneemt. Maar niet iedereen met slechte adem zal ermee zijn probleem opgelost zien, want dat kan evengoed aan ontstoken tanden liggen of van maag-darmorigine zijn. Het beslag dat op je tong zit, speelt — naast slechte adem en bacteriële kolonisatie — ook een rol bij de cariësgevoeligheid. Want als je enkel je tanden poetst, kunnen de bacteriën van de tong via je speeksel terug naar je tanden en dan kan je eigenlijk herbeginnen.»

«Nu, ook als je tongschraapt, komt er een herkolonisatie op gang aan een gezapig tempo en vier à vijf uur later zit je tong weer vol beslag. Daarom is het best iedere keer voor het tandenpoetsen je tong te schrapen. Ook je smaak zal erop verbeteren. Als al die papillen bedekt zijn met een vuile *coating*, dan kunnen opgeloste voedingsstoffen daar niet in doordringen.»

BOULIMIE

«Een ander interessant, maar nog niet bewezen, punt is het volgende: bij personen met boulimie die veel braken, tasten de maagzuren het tandglazuur aan. Hun tandvlakken etsen weg na een tijdje. Die zuren met zeer zure ph worden ook in de tong *gehuist* en met tandenpoetsen gaat dat niet weg. Die mensen zouden veel baat hebben bij tongschrapen.»

Veto: *Kan je met een tongschrapper je tong niet beschadigen?*

Lambrechts: «Nee, het is hetzelfde als een *peeling* van de huid. Het zijn afschilferende cellen en die vernieuwen zich, net zoals de huid. Door het schrapen worden de voedselresten en dergelijke weggenomen zodat ook de broedplaats van bacteriën wordt vernietigd. Zoals de dagelijkse huidhygiëne is dit de dagelijkse tonghygiëne. Je moet natuurlijk niet tot bloedens toe gaan schrapen.»

«Over het algemeen, als je het regelmatig doet, heb je in een tiental schraapbewegingen het merendeel van het tongbeslag weggenomen. Als je echter een week je tong niet schraapt hebt, zal je merken dat je steviger moet schrapen zodat de rode ondergrond terug aan de oppervlakte komt. Maar je voelt dat zelf aan want in de tong, een gevoelig weefsel, zitten sensorische componenten. Het is geen sadomasochistisch instrument.»

SMURRIE

Veto: *Kan je het ook met een tandenborstel of een geïmproviseerde schrapper?*

Lambrechts: «Dat is een goeie vraag. Er zijn grosso modo vijf categorieën schrapers. (*haalt een doos boven*) De eerste zijn eigenlijk tongborstels met bredere en

zachtere haartjes dan een tandenborstel. Ik vind ze persoonlijk minder goed, want je moet al heel *handig* zijn vooraleer je je tong ermee kan reinigen. Er gaan braakreflexen meespelen want je raakt een grote oppervlakte van de tong. Het is zeer moeilijk om die vuiligheid achteraan op je tong naar voor te brengen met een borstel.»

Veto: *Je hebt eigenlijk een trekker nodig.*

Lambrechts: «Inderdaad, en dat is het principe van de tongschrapers. Die vallen dan ook weer in verschillende categorieën. Maar het principe ervan is hetzelfde. Je hebt die duurzame metalen, maar de plastic zijn even goed. Je hebt er in de vorm van een lint, een *loop*. Sommigen kan je met één hand vastnemen, anderen met twee. Ze mogen echter niet te slap zijn. Zoals deze baby-schrapper uit Japan, maar bij een baby moet je ook niet overdrijven.

Je zou het ook met een niet goed afgeronde Alma-lepel kunnen doen. Maar van een gewone lepel zal de rand niet scherp genoeg zijn.»

GLADDE

Veto: *Moet iedereen gaan tongschrapen?*

Lambrechts: «Nee, niet iedereen. Mensen met een gladde tong, de zogenaamde *glossy* tongen, hebben het eigenlijk niet nodig. Bij hen zal het weinig zin hebben. Dat kan wel een teken zijn van een gebrek aan vitamine B2. Als er geen anatomische redenen zijn, moet het niet. Niet elke tong is gemaakt om te schrapen. Een tong met *leukoplakie*, witte vlekken, moet niet worden geschraapt. Maar een harige tong heeft er zeker baat bij want daar valt niet veel anders aan te doen.»

KOKHALSREFLEX

Veto: *Wij zijn overtuigd, kunt u nog enkele praktische tips geven?*

Lambrechts: «Het moet dagelijks worden gedaan, best voor het tandenpoetsen. Je zal zien dat de stoffen in de tandpasta dan ook beter zullen doorwerken en frisser aanvoelen. Ook je tong wordt als het ware opgeladen met de fluor die in de tandpasta zit. Die fluor kan dan vanuit je tong nog een na-effect hebben, terwijl het anders gewoon op al die smurrie zou blijven zitten, in een papje gemengd.»

«De eerste week zal je last hebben van een kokhalsreflex, maar daarna kan je heel de tong — zelfs helemaal achteraan — zonder probleem bereiken. Je doet dat met een lopende kraan en je zal weten wanneer te stoppen. Als je een metalen tongschrapper gebruikt, voelt die met het water heel fris aan en zal je daar geen last van hebben. Zoals een koude frisco die je ook diep in je keel kan stoppen. Maar in ieder geval, na een week voel je je daar goed bij en zal je je — als je het vergeet — niet fris voelen.»

